ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

วิทยานิพนธ์
ของ
วรรัตน์ ชาวพงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
ธันวาคม 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

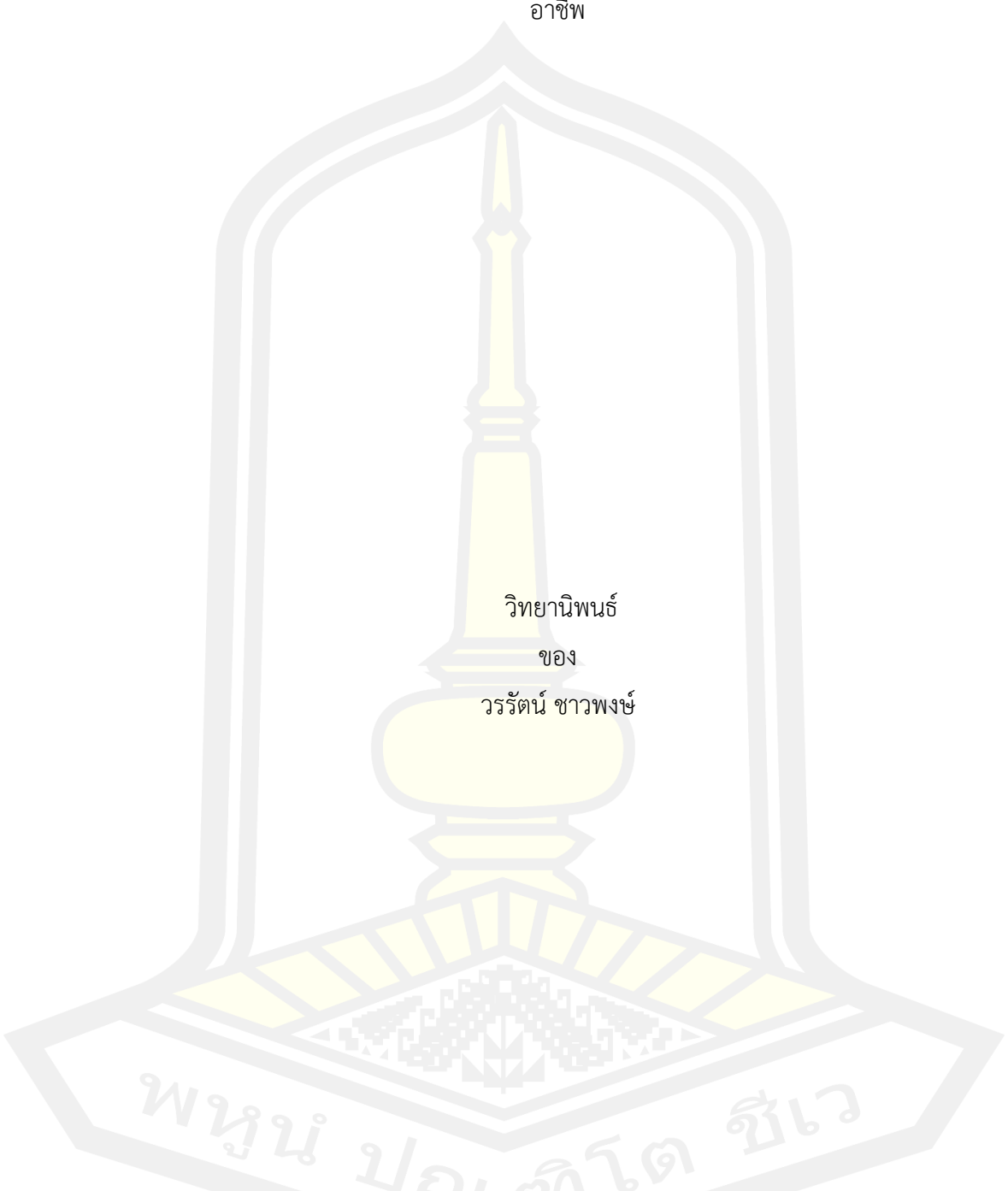

วิทยานิพนธ์

ของ

วรรัตน์ ชาวพงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

ธันวาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Relationship of Coaching Style of Trainers influencing the Success of Professional Muay Thai athletes

Worarat Chowpong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements

for Master of Science (Exercise and Sport Science)

December 2022

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาววรรัตน์ ชาวพงษ์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผศ. ดร. อาภรณ์ โพธิ์ภา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผศ. ดร. ชัยรัตน์ ชูสกุล)

.....กรรมการ
(ผศ. ดร. ญดา ธาดาณัฐภักดิ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผศ. ดร. คุรุศาสตร์ คนหาญ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ชวลิต ชูกำแพง)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

ผู้วิจัย วรรัตน์ ชาวพงษ์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัยรัตน์ ชูสกุล

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต **สาขาวิชา** วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม **ปีที่พิมพ์** 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 140 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) แบ่งเป็นผู้ฝึกสอน 50 คน และเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพ 90 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.93 ประกอบด้วยรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนและความสำเร็จของนักกีฬา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต แบบแรงเสริมทางบวก แบบประชาธิปไตย แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบเผด็จการ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r =0. 553, r =0. 498, r =0. 463, r =0. 454 และ r =0. 212) ตามลำดับ และเลือกใช้ตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบสูงสุด 3 รูปแบบ พบว่า แบบการอธิบายและสาธิตเป็นรูปแบบการฝึกสอนเดียวที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายความแปรปรวนความสำเร็จได้ ร้อยละ 29.80 (adjusted R^2 = 0.298, F = 38.865, p < 0.001) สรุปได้ว่า รูปแบบการอธิบายและสาธิตเป็นรูปแบบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ซึ่งผู้ฝึกสอนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์รูปแบบการฝึกสอน, ความสำเร็จ, นักกีฬามวยไทยอาชีพ

TITLE Relationship of Coaching Style of Trainers influencing the Success of Professional Muay Thai athletes

AUTHOR Worarat Chowpong

ADVISORS Assistant Professor Chairat Choosakul , Ph.D.

DEGREE Master of Science **MAJOR** Exercise and Sport Science

UNIVERSITY Mahasarakham University **YEAR** 2022

ABSTRACT

This study investigated the coaching styles predicted to influence the success of professional Muay Thai athletes in northeastern Thailand. The researcher collected data by developing a questionnaire about coaching style and athlete achievement with 0.93 reliability, and 140 people in the northeast-50 trainers and 90 professional Muay Thai athletes were selected as the sample study by using a multi-stage random sampling method. The collected data was analyzed by descriptive statistics, Pearson Correlation Coefficient Statistics, and Multiple Linear Regression Statistics.

The findings of the research suggested that each coaching style, 'descriptive and demonstrative', 'positive reinforcement', 'democratic', 'supportive' and 'autocratic', significantly correlated with the professional Muay Thai athletes' success, r = 0. 553, r = 0. 498, r = 0. 463, r = 0. 454 and r = 0.212, respectively. According to the result of using the raw-score form of three predictor variables, only the descriptive and demonstrative coaching styles had an influence on professional Muay Thai athletes' success at the statistical significance level of 0.01 and the variance of success at 29.80 percent (adjusted R^2 = 0.298, F = 38.865, $p < 0.001$). The research suggested that the descriptive and demonstrative coaching styles are the most powerful and appropriate for professional Muay Thai athletes' achievement,

which coaches could apply to their training efficiently.

Keyword : Relationship Coaching style, Success, Professional muay thai athletes

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัยรัตน์ ชูสกุล อาจารย์ที่ปรึกษา และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาภรณ์ โพธ์ภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ญดา ธาดาณัฐภักดิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คุรุศาสตร์ คนหาญ ในการควบคุมการสอบวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ แนวคิด ตรวจสอบแก้ไข้ข้อบกพร่อง และส่งเสริมสนับสนุนให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความเมตตาของอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจ แก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สมานชัย ลีพรหมมา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านมวยไทย อาจารย์ว่าที่ ร.ต.สุริยา สมาน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านผู้ฝึกสอน ร.ต.อ.นิรันดร์ ยศพล ผู้เชี่ยวชาญทางด้านผู้ฝึกสอน รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่ให้แนะนำและได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้

ขอขอบพระคุณ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยไทยอาชีพ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจาก 8 จังหวัด 18 ค่ายมวย ที่ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อพรพิทักษ์ ชาวพงษ์ คุณแม่สบบัติ ชาวพงษ์ ที่คอยช่วยเหลือในทุกสิ่ง ทุกอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้ศึกษาในครั้งนี้ และขอบคุณ คุณพ่ออนุรักษ์ปภพ มีตนที่ค่อยอบรม สั่งสอนให้กำลังใจตลอดการวิจัย

ขอบคุณบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รุ่นพี่ และเพื่อน สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาที่ช่วยให้คำแนะนำตลอดทั้งในการดำเนินงานการวิจัย

คุณค่าของการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดามารดาที่ได้เลี้ยงดู อบรมสั่งสอนให้ด้วยความรักแก่ผู้ศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัยรัตน์ ชูสกุล อาจารย์ที่ปรึกษา ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ในการศึกษาครั้งนี้ พร้อมทั้งคณาจารย์ในภาควิชาทุก ๆ ท่านที่ทำให้ผู้ศึกษาได้รับประสบการณ์อันทรงคุณค่าทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน

วรรัตน์ ชาวพงษ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ช

สารบัญ ..... ซ

สารบัญตาราง ..... ญ

สารบัญภาพ ..... ฎ

บทที่ 1 บทนำ 1

ภูมิหลัง 1

คำถามงานวิจัย 4

ความมุ่งหมายของการวิจัย 4

ขอบเขตของการวิจัย 5

กรอบแนวคิดการวิจัย 5

นิยามศัพท์เฉพาะ 5

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8

1. รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน 8

2. ความสำเร็จด้านการกีฬา 15

3. กีฬามวยไทย 17

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 18

1. งานวิจัยในประเทศไทย 18

2. วิจัยต่างประเทศ 21

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย 26

การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง 26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 30
การสร้างและการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือ 31
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 34
การวิเคราะห์ข้อมูล 35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 42
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 43
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 50
ความมุ่งหมายของการวิจัย 50
ความสำคัญของการวิจัย 50
สรุปผล 51
อภิปรายผล 53
ข้อเสนอแนะ 60
บรรณานุกรม 62
ภาคผนวก 67
ภาคผนวก ก 68
ภาคผนวก ข 78
ภาคผนวก ค 83
ภาคผนวก ง 91
ประวัติผู้เขียน 97

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกจำแนกตามขนาดของค่ายมวยไทยอาชีพ 28

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถามแบ่งเป็น ค่ายมวยขนาดใหญ่ จำนวน 101 คน 29

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นค่ายมวยขนาดกลาง จำนวน 36 คน 29

ตารางที่ 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถามแบ่งเป็น ค่ายมวยขนาดเล็ก จำนวน 3 คน ... 30

ตารางที่ 5 ความถี่ ร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 43

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬา 45

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ 46

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Interrelation Coefficient) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ 46

ตารางที่ 9 การสร้างสมถดถอยพหุคูณของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ 47

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวเป็นตัวแปรพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพโดยรวม 48

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรแบบการอธิบายและสาธิต (X_1) เป็นตัวแปรพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ (Y) 48

ตารางที 13 การประเมินผลความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ 79

ตารางที่ 14 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน 84

ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ 85

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน 86

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ 89

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอกแนวคิดในงานวิจัย 5

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา 14

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน 27

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

มวยไทยเป็นกีฬาประจำชาติที่อยู่คู่คนไทยมาตั้งแต่ยาวนานซึ่งได้รับความนิยมในปัจจุบันเป็นอย่างมากอีกทั้งเป็นกีฬาที่สร้างชื่อเสียงรายได้ให้กับนักกีฬา สังคม และประเทศชาติ ในปี พ.ศ. 2488 ได้มีการเริ่มต้นกีฬามวยไทยอาชีพเกิดขึ้น ประกอบด้วย ค่ายมวย ผู้ฝึกสอน และกีฬานักมวย ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่จำเป็นต้องมีเงื่อนไขในการจดทะเบียนให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายพระราชบัญญัติมวยไทย 2542 จากคณะกรรมการกีฬามวยและในการจดทะเบียนจัดตั้งค่ายมวยของประเทศไทยได้เกิดขึ้นทั้งหมด 3,975 ค่าย แบ่งออกเป็น กรุงเทพมหานคร จำนวน 912 ค่าย ภาคกลาง จำนวน 331 ค่าย ภาคตะวันออก จำนวน 368 ค่าย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,431 ค่าย ภาคเหนือ จำนวน 547 ค่าย และภาคใต้ จำนวน 369 ค่าย ชาญชัย ยมดิษฐ์, (2561) ในการขอขึ้นทะเบียนจัดตั้งค่ายมวยไทยอาชีพเกิดขึ้นทุกภาคส่วนของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวนการจดทะเบียนเป็นอันดับสูงสุดของประเทศที่เชื่อมโยงไปถึงความสำเร็จของผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวย ซึ่งมีปัจจัยหลายด้านที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ โดยเฉพาะปัจจัยจากผู้ฝึกสอน รูปแบบวิธีการฝึกสอน บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนที่ทำให้นักมวยไทยอาชีพเกิดความสำเร็จ

ผู้ฝึกสอนกีฬาถือเป็นบุคคลที่มีความสำคัญทางการกีฬาอย่างยิ่งมีบทบาทเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ช่วยให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และทักษะเฉพาะให้กับนักกีฬา รวมทั้งควบคุมการฝึกซ้อม การแข่งขันกีฬา เพื่อให้นักกีฬาก้าวไปสู่ชัยชนะในระดับความสำเร็จที่สูงขึ้น พีระพงศ์ บุญศิริ, (2536) ในรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน 5 แบบ 1) แบบการอธิบายและสาธิต ผู้ฝึกสอนมีวิธีการอธิบาย ทักษะการฝึกซ้อม การแข่งขัน โดยมีการวางแผนและการแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักกีฬา โดยเน้นการฝึกสมรรถภาพทางกาย และทักษะ มีความสัมพันธ์ช่วยให้นักกีฬาเกิดทักษะความสามารถในการพัฒนาทักษะ เทคนิค และเทคติกต่าง ๆ เพื่อให้นักกีฬาก้าวไปสู่ชัยชนะสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า, (2541) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนทำงานเกี่ยวกับการสอน การฝึก และแนะนำเทคนิคเฉพาะทักษะกีฬา รวมถึงเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ความรู้ความสามารถในการแสดงเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ 2) แบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนมีวิธีการเปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการออกทักษะมวยไทย ส่งเสริมให้นักกีฬาแสดงความคิดเห็น โดยเน้นเป้าหมายเป็นหลักคำนึงถึงความสามารถที่เหมาะสมของนักกีฬาแต่ละบุคคล ซึ่งผู้ฝึกสอนมีการ

ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปตามสิ่งแวดล้อมสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีความสัมพันธ์ช่วยให้นักกีฬาเกิดความสามารถในการใช้ทักษะการฝึกซ้อมและแข่งขันในสถานการณ์สำคัญที่ต้องตัดสินขณะนั้นด้วยตนเอง ผู้ฝึกสอนจะคอยชี้แนะแนวทางรับฟังความคิดเห็นของนักกีฬาเพื่อให้กับนักกีฬาก้าวไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ Wang, Teck kon and Chatzisarantis, (2009) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนเป็นผู้นำที่มีมนุษย์สัมพันธ์ดี ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีประสิทธิภาพซึ่งพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬา 3) แบบเผด็จการ ผู้ฝึกสอนมีวิธีการออกคำสั่งให้นักกีฬาปฏิบัติตามขั้นตอนการวางแผนของผู้ฝึกสอนเท่านั้น มักไม่เปิดโอกาสให้มีการซักถาม โดยเน้นระเบียบวินัยในการฝึกหนักตรงต่อเวลามีขั้นตอนการฝึกซ้อมเป็นระบบ มีความสัมพันธ์ช่วยให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ และทักษะ ที่จะนำพานักกีฬาก้าวไปสู่เป้าหมายความสำเร็จ สอดคล้องกับ ปิยาณี เหล่ากาวี, (2547) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญกับเรื่องกีฬานั้น ๆ มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงเป็นที่ยอมรับ มีอำนาจบทบาทในการควบคุมดูแล กฎเกณฑ์ และ Gibson and Dembo, (1984) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ออกคำสั่งตัดสินใจทุกอย่างเกี่ยวกับการฝึกซ้อมแต่เพียงผู้เดียว และใช้เวลาฝึกซ้อมกับนักกีฬามาก มีทักษะในเชิงแนวคิดความเป็นผู้นำที่มุ่งมั่น มีการวางแผนการ มองวิเคราะห์ปัญหาได้ดีและการตัดสินใจเด็ดขาดที่จะนำพานักกีฬาไปถึงเป้าหมายได้ 4) แบบช่วยเหลือเกื้อกูล ผู้ฝึกสอนมีวิธีการช่วยเหลือนักกีฬา ดูแลการฝึกซ้อม สวัสดิการเกี่ยวกับนักกีฬา และให้ความรัก ความใกล้ชิดเป็นกันเอง มีความสัมพันธ์ช่วยให้นักกีฬาพัฒนาสมรรถภาพทางกาย จิตใจ ทักษะ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้นักกีฬามีความสุขในการฝึกที่เอาชนะอุสรรคต่าง ๆ เพื่อไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย สอดคล้องกับ พิสิฐพงศ์ ทิทา, (2559) ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีความเสียสละที่ฝึกฝนนักกีฬาด้วยความเต็มใจใช้จิตวิทยาในการสร้างแรงจูงใจ มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะนำนักกีฬาไปสู่ชัยชนะ เจริญ กระบวนรัตน์, (2545) ได้กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ควบคุมดูแลนักกีฬาในการฝึกซ้อม การแข่งขันตลอดให้คำชี้แนะแก่นักกีฬาเพื่อให้นักกีฬาประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย 5) แบบแรงเสริมทางบวก ผู้ฝึกสอนมีวิธีการสร้างแรงจูงใจทางบวกให้นักกีฬา ให้กำลังใจ ชมเชยให้รางวัล แสดงความรู้สึกภาคภูมิใจในการฝึกซ้อม และแข่งขันของนักกีฬา มีความสัมพันธ์ช่วยให้นักกีฬาเกิดแรงผลักดันมีความเชื่อมั่นในตนเองด้านทักษะในการฝึกซ้อมแข่งขันทำให้นักกีฬาเกิดความมั่นใจเพิ่มขึ้นไปสู่ความสำเร็จที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ ธีรวิทย์ อินต๊ะปัญญา, (2558) ผู้ฝึกสอนเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการควบคุมพฤติกรรมการสร้างวินัย และให้กำลังใจกระตุ้นให้นักกีฬาก้าวไปสู่เป้าหมายที่สูงขึ้น ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน มีลักษณะบุคลิกหลายแบบ และมีวิธีการฝึกสอนที่แตกต่างกันเพื่อให้นักกีฬามวยไทยอาชีพเกิดความสำเร็จ

รูปแบบการฝึกสอนเป็นวิธีการที่ผู้ฝึกสอนใช้ฝึกปฏิบัติให้กับนักกีฬาทั้งในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันและขณะการแข่งขันกีฬาเพื่อเตรียมความพร้อมไปสู่การแข่งขัน ซึ่งการแข่งขันเป็นหนึ่งหัวใจสำคัญของนักกีฬาที่ต้องทำการแข่งขันในการแสดงความสามารถของตนเองด้านทักษะ สมรรถภาพทางกาย และจิตใจในการเอาชนะ และชัยชนะนั้นเป็นสิ่งที่นักกีฬาทุกคนต้องการ รูปแบบการฝึกสอนจึงเป็นเหตุผลสำคัญกับการแข่งขันกีฬาที่ขาดไม่ได้ เพราะรูปแบบการฝึกสอนเป็นวิธีการที่ผู้ฝึกสอนใช้ฝึกปฏิบัติให้กับนักกีฬาทั้งในการฝึกซ้อม การวางแผนโปรแกรมการฝึกก่อนการแข่งขัน และขณะการแข่งขัน วิธีการแก้ไขเกมการแข่งขัน วิธีการเอาชนะต่าง ๆ ที่พัฒนานักกีฬาให้เกิดชัยชนะ จึงต้องมีรูปแบบการฝึกสอนให้เกิดความเหมาะสมในตะละรูปแบบที่มีวิธีการแตกต่างกัน ในแต่ละสถานการณ์สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

นักกีฬามวยไทยเป็นอีกหนึ่งชนิดกีฬาที่มีการตั้งเป้าหมายความสำเร็จ โดยเฉพาะนักกีฬามวยไทยที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพจากการศึกษาทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีความสำเร็จในด้านการกีฬา (Sport Success Scale (SSS)) พบว่า ความสำเร็จด้านการกีฬาสามารถแบ่งระดับความสำเร็จออกเป็นหลายระดับ ได้แก่ความสำเร็จที่เกิดสภาวะลื่นไหล คือการที่นักกีฬาสามารถออกทักษะกีฬาได้อย่างอัตโนมัติและเป็นธรรมชาติอย่างราบรื่น ความสำเร็จที่เกิดความสนใจคือการที่นักกีฬากระตือรือร้นต่อการฝึกซ้อม การตรงต่อเวลาและการพัฒนาความสามารถของทักษะการใฝ่เรียนรู้ ตลอดจนการฝึกทักษะใหม่ๆอยู่เสมอ ความสำเร็จที่เกิดเทคนิคคือการแก้ไขข้อผิดพลาดของทักษะทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขันให้พัฒนาขึ้นความสำเร็จที่เกิดความมุ่งมั่นคือความพากเพียรและการเกิดความมุ่งมั่นส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางบวกซึ่งเกิดจากแรงจูงใจและความสำเร็จที่เกิดชัยชนะคือสิ่งที่ให้ความสำคัญเน้นเรื่องของผลงาน เกิดความเชี่ยวชาญ และความสมบูรณ์ของการแข่งขัน (Mousavi & VaezMousavi, 2015) จะเห็นได้ว่า ความสำเร็จด้านการกีฬาที่ได้กล่าวมามีความครอบคลุมกับธรรมชาติของนักกีฬามวยไทยอาชีพในการตั้งเป้าหมายความสำเร็จที่เหมือนกันและจากการศึกษายังพบอีกว่า ความสำเร็จของนักกีฬามีความสัมพันธ์กับรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน (Fletcher & Roberts, 2013; Chelladurai, 2011) อย่างไรก็ตามถึงแม้การศึกษาวิชาการที่ผ่านมายืนยันถึงความสำเร็จของนักกีฬา มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ฝึกสอนและรูปแบบการฝึกสอน แต่ในการศึกษาความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยโดยเฉพาะการศึกษารูปแบบการฝึกสอนของของผู้ฝึกสอนมวยไทยอาชีพและการศึกษาความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ยังมีการศึกษาที่ค่อนข้างน้อยโดยเฉพาะการบอกถึงวิธีการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวยไทยอาชีพรูปแบบใดที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬา และบอกถึงวิธีการฝึกสอนรูปแบบใดที่มีความเหมาะสมมากที่สุดและส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพได้จึงมีแนวคิดการนำรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมาหาความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพและ

การพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนรูปแบบใดที่เหมาะสมที่สุดในการนำไปฝึกสอนกับกีฬามวยไทยอาชีพเพื่อความสำเร็จ

จากหลักการและเหตุผลที่ผู้วิจัยได้กล่าวมานั้น จึงเห็นความสำคัญและต้องให้ความสนใจในการศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพครั้งนี้เพื่อเพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกับความสำเร็จของนักกีฬา และทราบถึงวิธีการผู้ฝึกสอนรูปแบบไหนที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ในการนำไปใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงและแก้ไขวิธีการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันให้เกิดความสำเร็จสูงสุด

คำถามงานวิจัย

1. รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยอาชีพเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนในแต่ละรูปแบบมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพหรือไม่
3. รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนในแต่ละรูปแบบสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพได้เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยอาชีพ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ
3. เพื่อพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ และทราบถึงรูปแบบวิธีการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีความเหมาะสมมากที่สุด และส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพมากที่สุด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขวิธีการฝึกซ้อมและการแข่งขันให้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จกับเป้าหมายของนักกีฬา และยังเป็นแนวทางในการปฏิบัติสำหรับวิธีการผู้ฝึกสอนของแต่ละรูปแบบได้อย่างหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือ ผู้ฝึกสอนที่ทำหน้าที่ฝึกสอนในแต่ละค่ายมวยไทยและนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพ และยังทำการแข่งขันในปัจจุบันของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนทั้งหมด 214 ค่าย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพทั้งเพศชายและเพศหญิง ทั้งหมด 140 คน เป็นไปตามเงื่อนไข 15 เท่าของตัวแปร (Comrey and Lee, 1992) แบ่งเป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 50 คน และเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 90 คน เป็นผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพที่มีการฝึกซ้อมและอยู่ในระหว่างการแข่งขันในปัจจุบันของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling)

กรอบแนวคิดการวิจัย

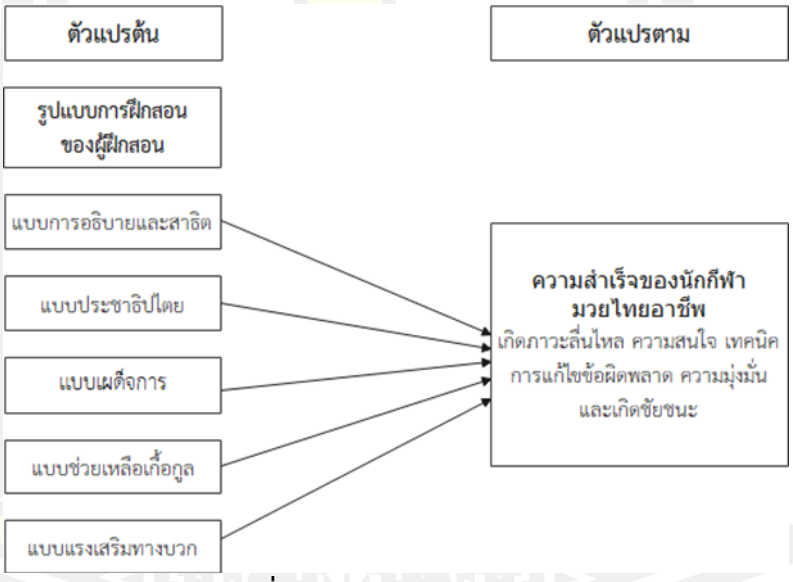

ภาพที่ 1 กรอกแนวคิดในงานวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน หมายถึง รูปแบบวิธีการฝึกสอน บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนที่ใช้ในการฝึกกับนักกีฬามวยไทยอาชีพ ประกอบด้วย 5 แบบคือ แบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบให้แรงเสริมทางบวก Chelladurai and Saleh, (1980)

1.1 แบบการอธิบายและสาธิต หมายถึง วิธีการฝึกสมรรถภาพทางด้านร่างกาย จิตใจและฝึกด้านทักษะการออกอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอก โดยวิธีการสอน อธิบายให้นักกีฬาเข้าใจถึงเทคนิคและชั้นเชิงมวยไทย ให้แนวทางกับสิ่งควรกระทำ สร้างความรับผิดชอบ กำหนดชี้แนะหน้าที่ ชี้ให้เห็นจุดแข็ง จุดอ่อน มีวางแผนการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โดยการประเมินความเข้าใจของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนและการแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักกีฬา

1.2 แบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการเปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการตัดสินใจใช้ทักษะการออกอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอกในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ส่งเสริมให้นักกีฬาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกทักษะ เปิดโอกาสให้ฝึกปฏิบัติจำลองการแข่งขันด้วยวิธีการของนักกีฬาเอง โดยการขอความคิดเห็นจากนักกีฬาถึงวิธีการแข่งขัน

1.3 แบบเผด็จการ หมายถึง วิธีการออกคำสั่งให้นักกีฬาฝึกซ้อมตามโปรแกรมการฝึก ตรงต่อเวลา สร้างระเบียบวินัยในการฝึกอย่างหนัก และใช้ขั้นตอนวางแผนการแข่งขันของผู้ฝึกสอนเท่านั้น แสดงลักษณะที่ไม่เปิดโอกาสให้มีการซักถาม โดยการปฏิเสธที่จะให้นักกีฬามีการต่อรอง

1.4 แบบช่วยเหลือเกื้อกูล หมายถึง วิธีการช่วยเหลือปัญหาการฝึกซ้อมหรือปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ดูแลสวัสดิการนักกีฬา โดยการแสดงความรัก ความเมตา ให้ความใกล้ชิดกับนักกีฬา สร้างบรรยากาศที่ดีในขณะการฝึกซ้อมและหลังการฝึกซ้อม

1.5 แบบให้แรงเสริมทางบวก หมายถึง วิธีการสร้างแรงจูงใจทางบวกให้กับนักกีฬา พูดบวกให้กำลังใจ กระตุ้นผลักดันให้นักกีฬาฮึกเหิมในการฝึกซ้อม และการแข่งขัน แสดงความรู้สึกภาคภูมิใจ แสดงความชื่นชม ชมเชยให้รางวัลกับนักกีฬา เมื่อนักกีฬาฝึกซ้อมและแข่งขันได้ดี

2. ความสำเร็จ หมายถึง ประสบการณ์ของนักกีฬามวยไทยอาชีพที่เกิดภาวะลื่นไหล ความสนใจ เทคนิค การแก้ไข้อผิดพลาด ความมุ่งมั่น และเกิดชัยชนะ ในการรับรู้วิธีการฝึกของผู้ฝึกสอนในแต่ละรูปแบบ ทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จด้านการกีฬาของ (Mousavi & VaezMousavi, 2015) ประกอบด้วย

2.1 ภาวะลื่นไหล หมายถึง นักกีฬามวยไทยอาชีพเกิดการควบคุมตนเองได้ในสถานการณ์การฝึกซ้อมและการแข่งขัน ออกทักษะอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอกได้ดี มีความสนุกสนาน เกิดความราบรื่นไม่ติดขัดในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

2.2 ความสนใจ หมายถึง นักกีฬามวยไทยอาชีพเกิดความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ออกทักษะอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอกได้ดี มีการพัฒนาทักษะฝึกเทคนิคใหม่ ๆ ใช้วิธีการหลากหลาย รวมถึงศึกษารายการแข่งขันมวยไทยเป็นประจำ เกิดเป้าหมายในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

2.3 เทคนิค หมายถึง นักกีฬามวยไทยอาชีพเกิดเทคนิคเฉพาะของตนเองในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ออกทักษะอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอกได้ดี มีการสังเกตจุดแข็งจุดอ่อนของตนเองและคู่แข่งขัน เกิดทักษะความแม่นยำในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

2.4 การแก้ไขข้อผิดพลาด หมายถึง นักกีฬามวยไทยอาชีพเกิดการรับรู้ ระบุแก้ไขข้อผิดพลาด ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ออกทักษะอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอกได้ดี มีแผนการแข่งขัน และวิธีการแก้เกมการแข่งขัน เกิดการออกทักษะอย่างระมัดระวัง ลดข้อผิดพลาดในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

2.5 ความมุ่งมั่น หมายถึง นักกีฬามวยไทยอาชีพเกิดสมาธิ จดจ่อในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ออกทักษะอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอกได้ดี มีความตั้งใจ เกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

2.6 ชัยชนะ หมายถึง นักกีฬามวยไทยอาชีพเกิดการเอาชนะอุปสรรคในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ออกทักษะอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอกได้ดี มีความเชี่ยวชาญ เกิดสมรรถภาพทางกายที่ดีในการฝึกซ้อมและได้รับชัยชนะในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง

3. นักกีฬามวยไทยอาชีพ หมายถึง นักกีฬามวยไทยอาชีพที่ขึ้นทะเบียนตามระเบียบกฎหมายพระราชบัญญัติมวยไทย 2542 จากคณะกรรมการกีฬามวย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ โดยเรียงลำดับ ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน
    - 1.1 รูปแบบการฝึกสอน
    - 1.2 บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอน
    - 1.3 ความหมายของผู้ฝึกสอน
    - 1.4 ความสำคัญของผู้ฝึกสอน
    - 1.5 ปรัชญาของผู้ฝึกสอน
    - 1.6 บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน
    - 1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา
2. ความสำเร็จด้านการกีฬา
    - 2.1 บทบาทและหน้าที่นักกีฬา
    - 2.2 แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
3. กีฬามวยไทย
    - 3.1 ประวัติกีฬามวยไทย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
    - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
    - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน

คือ รูปแบบวิธีการฝึกสอน บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนที่ใช้ในการฝึกกับนักกีฬามวยไทยอาชีพ 5 แบบ 1) แบบการอธิบายและสาธิต 2) แบบประชาธิปไตย 3) แบบเผด็จการ 4) แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และ 5) แบบแรงเสริมทางบวก ทั้ง 5 รูปแบบเป็นที่นิยม และมีอิทธิต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยอาชีพ จะช่วยทำให้ผู้ฝึกสอนเข้าใจตัวเองได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งใน 5 รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมีเป้าหมายเพื่อมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพของนักกีฬาให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จ

1. แบบการอธิบายและสาธิต หมายถึง วิธีการสอน อธิบาย และปฏิบัติให้นักกีฬาดูเป็นแบบอย่าง โดยวิธีการฝึกสมรรถภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ และฝึกด้านทักษะการออกอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอก โดยให้นักกีฬาเข้าใจถึงเทคนิคและชั้นเชิงมวยไทย ให้แนวทางกับสิ่งควรกระทำ สร้างความรับผิดชอบ กำหนดชี้แนะหน้าที่ ชี้ให้เห็นจุดแข็ง จุดอ่อน มีวางแผนการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โดยการประเมินความเข้าใจของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนและการแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักกีฬา

2. แบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการเปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการตัดสินใจใช้ทักษะการออกอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอกในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โดยวิธีการฝึกปฏิบัติจำลองการแข่งขัน ส่งเสริมให้นักกีฬาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกทักษะด้วยวิธีการของนักกีฬาเอง โดยการขอความคิดเห็นจากนักกีฬาถึงวิธีการแข่งขัน

3. แบบเผด็จการ หมายถึง วิธีการออกคำสั่งให้นักกีฬาฝึกซ้อมตามโปรแกรมการฝึก ตรงต่อเวลา สร้างระเบียบวินัยในการฝึกอย่างหนัก และใช้ขั้นตอนวางแผนการแข่งขันของผู้ฝึกสอนเท่านั้น แสดงลักษณะที่ไม่เปิดโอกาสให้มีการซักถาม โดยการปฏิเสธที่จะให้นักกีฬามีการต่อรอง

4. แบบช่วยเหลือเกื้อกูล หมายถึง วิธีการช่วยเหลือปัญหาการฝึกซ้อมหรือปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ดูแลสวัสดิการนักกีฬา โดยการแสดงความรัก ความเมตา ให้ความใกล้ชิดกับนักกีฬา สร้างบรรยากาศที่ดีในขณะการฝึกซ้อมและหลังการฝึกซ้อม

5. แบบให้แรงเสริมทางบวก หมายถึง วิธีการสร้างแรงจูงใจทางบวกให้กับนักกีฬา พูดบวกให้กำลังใจ กระตุ้นผลักดันให้นักกีฬาฮึกเหิมในการฝึกซ้อม และการแข่งขัน แสดงความรู้สึกภาคภูมิใจ แสดงความชื่นชม เมื่อนักกีฬาฝึกซ้อมและแข่งขันได้ดี ชมเชยให้รางวัลกับนักกีฬา

1.1 รูปแบบการฝึกสอน

Chelladuri, (1984) ได้แบ่งรูปแบบการฝึกสอนออกเป็น 5 แบบ ดังนี้

1. แบบฝึกและสอน (Training and Instruction) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มุ่งพัฒนาความสามารถของนักกีฬา เน้นการฝึกหัดทั้งสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจและทักษะ พร้อมทั้งมีการกำหนดหน้าที่ของนักกีฬา และการประสานงานภายในไว้อย่างชัดเจน

2. แบบประชาธิปไตย (Democratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ยอมให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการฝึกซ้อม ยุทธวิธีในการฝึกซ้อมและเกมการแข่งขัน

3. แบบอัตตาธิปไตย (Autocratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มีความเป็นเผด็จการในการตัดสินใจ เน้นระเบียบวินัยมาก ทำงานอย่างมีระบบและขั้นตอน เน้นการฝึกหนัก และใช้อำนาจของความเป็นผู้นำในการออกคำสั่ง

4. แบบสังคมสงเคราะห์ (Social Support Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ชอบช่วยสงเคราะห์นักกีฬา เมื่อนักกีฬามความทุกข์ใจในทุก ๆ เรื่อง สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี และมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกทุกคนภายในทีม

5. แบบให้แรงเสริมทางบวก หรือแบบให้รางวัล (Positive Feedback or Rewarding Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนชอบให้แรงเสริมทางบวกกับนักกีฬาโดยวิธีการให้รางวัลหรือชมเชย

Self Determination นั้น Mageau and Vallerand (2003) รูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬาที่อยู่ภายใต้ทฤษฎี ได้แบ่งเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

1. แบบให้อิสระ (Autonomy-supportive)

2. แบบควบคุม (Controlling)

Allen E. Skates (อ้างจาก เจษฎา เจียระไน 2530) ได้แบ่งรูปแบบของผู้ฝึกสอนเป็น 10 แบบ ดังนี้

1. แบบอุดมคตินิยม คือ ผู้ฝึกสอนที่ปรับปรุงแก้ไขทักษะการออกอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า ศอก เพื่อให้เกิดนักกีฬาแต่ละบุคคลแสดงทักษะความถนัดที่เด่นชัดออกมาอย่างมีศักยภาพ โดยผู้ฝึกสอนจะสร้างความเป็นเลิศให้กับนักกีฬาและค่ายมวยในรายการแข่งขัน เข้มงวดกับ Team Work จะเน้นเรื่องน้ำใจนักกีฬาและการเป็นผู้มีเกียรติทั้งในและนอกสนามการแข่งขัน

2. แบบสัจจนิยม คือ ผู้ฝึกสอนจะมุ่งปรับปรุงแก้ไขทักษะการออกอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า ศอก ตั้งแต่เริ่มต้นที่นักกีฬามีรายการแข่งขัน โดยเน้นการฝึกซ้อมอย่างหนักทั้งทักษะและสมรรถภาพทางกาย

3. แบบปฏิบัติการนิยม คือ ผู้ฝึกสอนใช้ระบบการวางแผนจัดเตรียมสำหรับการแข่งขันเป็นอย่างดี โดยศึกษาคลิปวีดีโอคู่ต่อสู่ ในการแก้เกมก่อนการแข่งขัน รู้จุดอ่อน จุดแข็ง (รู้เขา รู้เรา รบร้อยครั้ง ชนะร้อยครั้ง) และปรับปรุงแก้ไขฝึกซ้อมทักษะการออกอาวุธมวยไทยหมัด ศอก เข่า เตะ ตามกลยุทธ์ หากไม่เป็นตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ นักกีฬาไม่เกิดความราบรื่นในระหว่างการแข่งขัน นักกีฬาต้องได้รับการฝึกให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะมากยิ่งขึ้นในรายการแข่งขันครั้งต่อไป

4. แบบอัตถิภาวนิยม คือ ผู้ฝึกสอนที่ไม่ได้ฝึกทักษะความถนัดของนักกีฬาอย่างหนึ่งอย่างเดียวแต่ฝึกทักษะพื้นฐานการออกอาวุธมวยไทยหมัด เท้า เข่า ศอก ครบทุกอย่างที่ใช้ในการแข่งขัน เมื่อนักกีฬามีทักษะโค้ชมีวิธีการช่วยเหลือนักกีฬาให้ประสบความสำเร็จ

5. แบบไม่มั่นใจ คือ ผู้ฝึกสอนที่มีแผนการแข่งขันที่หลายประการ แต่ไม่บอกให้นักกีฬาเข้าใจ

6. แบบกระตือรือร้นมาก คือ ผู้ฝึกสอนจะแสดงปฏิกิริยาต่อการแข่งขันเหมือนกองเชียร์ที่ชื่นชมการแข่งขัน โดยเปล่งเสียงแสดงความชมเชยนักกีฬา และคู่ต่อสู้ฝ่ายตรงข้ามหลังการแข่งขัน

7. แบบเผด็จการ คือ ผู้ฝึกสอนที่มีความมั่นใจสูงจะเข้มงวดด้านระเบียบวินัย มีอารมณ์รุนแรง จะไม่ยอมให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นในนักกีฬา นักกีฬาที่มีผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการจะขาดความก้าวร้าว เนื่องจากกลัวความผิดพลาด

8. แบบถอดหัวใจ คือ ผู้ฝึกสอนจะกลัวจนอาจไม่กล้าดูการแข่งขันได้ตลอดเวลาทั้ง ๆ ที่สถานการณ์กำลังตึงเครียด จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยอารมณ์ และอาจจะหลบออกจากสนาม โดยจะมอบหมายหน้าที่ให้ผู้ช่วยควบคุม หากมีความสามารถมากกว่าผู้ฝึกสอนจะได้ทำหน้าที่แทนไปเลย

9. แบบตามสบาย คือ ผู้ฝึกสอนดูเหมือนจะรู้ล่วงหน้าว่าผลการแข่งขันจะออกมาอย่างไร หรือมีความเชื่อในโชคชะตา (สิ่งที่กำหนดไว้ล่วงหน้า) เนื่องจากคู่ต่อสู้มีระดับดีกรีที่สูงกว่าเมื่อเทียบชั้นมวย เช่น ประสบการณ์แข่งขันที่มากกว่า ฟอร์มการแข่งขันที่ดีกว่า โดยจะไม่ขอถอนรายการชก

10. แบบที่เป็นนักกีฬาเก่า คือ ผู้ฝึกสอนจะเคยเป็นนักกีฬาเก่าแต่ไม่ค่อยมีพื้นฐานสูงนัก แต่ยังพอมีความรู้และทักษะที่จะสาธิตให้นักกีฬาดูอย่างจริงจังผู้ฝึกสอนจะค่อยแนะนำนักกีฬาอย่างใกล้ชิดและสอนให้นักกีฬามีความรู้ทุกสิ่งที่คาดหวังก่อนการแข่งขัน ตลอดจนการแนะนำการแก้เกมการแข่งขันให้เหมาะสมของแต่ละคน ที่แข่งขันชกมวยในแต่ละครั้ง และผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถจะสังเกตว่านักกีฬาผิดพลาดอย่างไรตั้งแต่การแข่งขัน หรือมักผิดพลาดช่วงใด

พีระพงศ์ บุญศิริ, (2536) อ้างอิงจาก Tutko and Richard, (1971) ได้แบ่งรูปแบบการฝึกสอนออกเป็น 4 แบบ ดังนี้

1. เผด็จการ (Authoritarian) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีความมั่นใจ มุ่งมั่นในความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้สูง เป็นผู้ฝึกสอนที่ค่อนข้างเผด็จการ จริงจังในคำสั่งและระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

2. ใจดี (Nice Guy) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีความเป็นประชาธิปไตย จัดกิจกรรมฝึกซ้อมอย่างมีเหตุผล มีความสามารถดี รู้จักการจูงใจ ให้อิสระ และติดตามดูแลนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

3. เจ้าอารมณ์ (Sense) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีบุคลิกหลายแบบ เจ้าอารมณ์ เปลี่ยนแปลงง่าย คุ้มดีคุ้มร้าย เคร่งเครียด น่ากลัวเอาจริงเอาจัง ต้องการผลชนะอย่างจริงจัง

4. เจ้าสำราญ (Easygoing) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีลักษณะเป็นอาชีพพยายามใช้สื่อเทคนิควิธีและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาความสำเร็จของนักกีฬา ฝึกหนักทั้งทักษะและเทคนิคด้วยวิธีการที่พัฒนาอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่ได้ตามเป้าหมายก็จะเลิกล้มยุติไป

1.2 บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอน

จากการศึกษาผู้วิจัยได้สรุปคุณลักษณะของผู้ฝึกสอน คือ การกระทำพฤติกรรมโดยกว้าง ๆ ที่ควรจะมีในผู้ฝึกสอนแต่ละบุคคล ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

เจษฎา เจียระไน (2530: 11 – 17) ควรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์ มีความรู้ทันสมัยเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึกและการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและสามารถวิเคราะห์ท่าทางสไตล์ของผู้เล่น มีจริยธรรมและเชื่อถึงคุณค่าของการแข่งขัน รู้จักพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง มีปรัชญาเป็นของตนเอง อุทิศตน กระตือรือร้น และมีความคิดริเริ่ม มีเป้าหมายต้องสร้างวินัยในทีม มีจิตวิทยา ต้องไม่เห็นแก่ตัว มีมนุษย์สัมพันธ์ มีความรับผิดชอบเป็นผู้นำที่ดี

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2545: 83 - 84) ควรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ มีความความรับผิดชอบ มุ่งมั่น รักความก้าวหน้า มีอารมณ์มั่นคงแจ่มใส และรู้จักการควบคุมอารมณ์ มีการตัดสินใจได้เร็ว ทันต่อเหตุการณ์ มีความรู้ในหลักการบริหารที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง ความรอบรู้ในเกมการแข่งขันกีฬาประเภทนั้น ๆ รู้จักวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม และสร้างความสามัคคีภายในทีม

1.3 ความหมายของผู้ฝึกสอน

จากการศึกษาความหมายของผู้ฝึกสอน พบว่า มีผู้ศึกษาและให้ความหมายแตกต่างกันออกไป ซึ่งในการศึกษาวิจัยได้สรุปความหมายของผู้ฝึกสอนดังต่อไปนี้

สืบสาย บุญวีรบุตร, (2541) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอน เป็นผู้ที่ความสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้นความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนจึงต้องรวมทั้งศาสตร์ และศิลป์ศาสตร์ ความรู้การเป็นผู้ฝึกสอนโดยตรง เสริมทางสมรรถภาพทางกาย พัฒนาทักษะ ยกระดับความสามารถของนักกีฬา และศิลป์ รู้จักเสริมสร้างระดับแรงจูงใจให้นักกีฬาฝึกซ้อมอย่างมีความสุข

พีระพงศ์ บุญศิริ, (2536) ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ฝึกนักกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาการสร้างวินัยควบคุมความประพฤติให้กำลังใจ และสร้างสมรรถภาพสูงสุดให้แก่นักกีฬาตลอดจนการชี้แนะการเล่นการแข่งขันเพื่อนานักกีฬาก้าวไปสู่ผลสำเร็จของการแข่งขันหรือเล่นกีฬา

จากการศึกษาผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ในด้านทักษะกีฬา มีความสามารถในสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ ทักษะ รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักการฝึกซ้อม เทคนิค เทคติก ให้กับนักกีฬา และการเป็นแบบอย่างที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มีระเบียบ วินัย มีจรรยาบรรณในการเป็นผู้ฝึกสอน เพื่อพัฒนานักกีฬาก้าวความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ความสำคัญของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนเป็นหัวใจสำคัญของนักกีฬา มีบทบาทโดยตรงที่จะผลักดันให้นักกีฬาพัฒนาสู่ชัยชนะได้ โดยผู้ฝึกสอนแต่ละบุคคลมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน แต่ผู้ฝึกสอนทุกคนมีรูปแบบ พฤติกรรมที่ต้องการพัฒนานักกีฬาของตนให้ไปสู่เป้าหมายความสำเร็จ (ประโยค สุทธิสง่า, 2541 หน้า 10)

กีฬาทุกประเภท จำเป็นต้องมีผู้ฝึกสอนเพื่อแสดงให้เห็นถึงการมีผู้ควบคุมดูแล รู้จักเคารพกฎกติกา ระเบียบที่ถูกต้อง ตลอดจนมีผู้ชี้แนะนักกีฬา โดยเฉพาะกีฬาประเภทเดี่ยว ผู้ฝึกสอนเป็นบุคคลที่มีใกล้ชิดกับนักกีฬา ช่วยในการวางแผน แก้ไขเกมการแข่งขัน สร้างกำลังใจให้นักกีฬาไปสู่เป้าหมายความสำเร็จ โดยเฉพาะธรรมชาติของกีฬาต่อสู้ (เจริญ ธานีรัตน์, 2548 หน้า 7-8)

1.5 ปรัชญาการผู้ฝึกสอน

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 83) กล่าวว่า การเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีควรมีปรัชญาในการฝึกกีฬาเพื่อยึดหลักเกณฑ์เป็นแนวทางในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนที่ปรัชญา มีความรู้ความชำนาญ เกี่ยวกับกีฬาที่ตนฝึกสอนอยู่ และมีความเข้าใจในตัวนักกีฬานั้น จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเชื่อมั่นในตัวเองเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจอย่างถูกต้องและเหมาะสม ในกรณีที่ผู้ฝึกสอนไม่มีปรัชญาเป็นแนวทางการปฏิบัติจะไม่สามารถเดินไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ปรัชญาเป็นหลักกการที่ชี้นำไปสู่แนวทางปฏิบัติ ควรมีดังนี้

1. ปรัชญาของชีวิต (Philosophy of Life) หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องรู้ว่าตนเองเป็นใคร มีลักษณะพื้นฐานของนิสัยใจคออย่างไรรู้ว่า ตนเองมีความรู้สึกกับคนทั่ว ไปอย่างไรรู้จักการใช้อำนาจของตนที่มีอยู่ได้ถูกต้องเพียงใด

2. ปรัชญาของผู้ฝึกสอน (Philosophy of Coaching) หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องมีความตั้งใจอดทน เสียสละต่อการฝึกสอน ต้องไม่สอนนักกีฬาในสิ่งที่ตนเองไม่รู้ ไม่หลอกลวงนักกีฬา เมื่อเกิดความผิดพลาดควรยอมรับในความผิดพลาดนั้น

3. ปรัชญาของกีฬา (Philosophy of Sport) หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ ความสามารถในกีฬาที่ตนเป็นผู้ฝึกอย่างดี และแม่นยำ ควรรู้ว่าฝึกกีฬาประเภทนี้เพื่ออะไร มีเป้าหมายในการฝึกกีฬาอย่างไร

1.6 บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

สนธยา สีละมาด, (2547) กล่าวว่า บทบาทสำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬา คือการพัฒนานักกีฬาให้เป็นผู้ที่มีศักยภาพสูงสุดด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ผู้ฝึกสอนมีบทบาทหลายอย่างที่ต้องทำ บางอย่างอาจจะไม่อยากทำแต่ในฐานะผู้ฝึกสอนจำเป็นต้องทำให้ได้ หากจะทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนให้ประสบความสำเร็จ ต้องตอบคำถามตัวเองให้ได้ว่าบทบาทต่อไปนี้ได้ทำอยู่หรือไม่ ซึ่งบทบาทผู้ฝึกสอนประกอบด้วย 12 หน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. หน้าที่ครู ให้ความรู้ ทักษะ ความคิดใหม่ ๆ ด้านการกีฬาและการใช้ชีวิตกับนักกีฬา

2. หน้าที่ผู้ฝึกซ้อม การสร้างสมรรถภาพ ทักษะ และเทคนิคให้กับนักกีฬา

3. ผู้ให้คำแนะนำ แนะนำกิจกรรมและการฝึกปฏิบัติที่เหมาะสม และปลอดภัย

4. หน้าที่ผู้ให้แรงจูงใจ พัฒนานักกีฬาให้เป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีกำลังใจในการต่อสู้

5. ผู้ที่สร้างวินัย มีความยุติธรรมและให้ความเสมอภาคกับนักกีฬาทุกคน

6. หน้าที่นักจัดการ จัดระบบ และวางแผนการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

7. หน้าที่ผู้บริหาร จัดดำเนินการฝึกซ้อมให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม

8. หน้าที่ตัวแทนชุมชน การให้ข่าวกับสื่อมวลชน การเป็นนักสื่อสารที่ดี

9. หน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ การให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำช่วยเหลือนักกีฬาเรื่องต่าง ๆ เช่น ปัญหาต่าง ๆ ที่นักกีฬาไม่สามารถแก้ไขเองได้

10. หน้าที่เป็นเพื่อน เข้าใจให้ความสนิทสนมกับนักกีฬาเหมือนเพื่อนคนหนึ่ง

11. หน้าที่นักวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์ประเมินผล และแก้ไขปัญหาของนักกีฬา

12. หน้าที่นักเรียน รับฟัง เรียน และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนที่เปรียบเสมือนกับนักแสดงที่ต้องแสดงให้ได้หลายบทบาท บางครั้งต้องแสดงบทบาทหนึ่งในสถานการณ์หนึ่ง แต่บางครั้งต้องแสดงหลายบทบาทใน สถานการณ์เดียวกันการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจึงควรแสดงบทบาทให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ดี

การทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนที่ดี ควรมีรูปแบบ วิธีการฝึกสอนพื้นฐาน คำนึงถึงหน้าที่จรรยาบรรณ วิธีการสอน และการมีปรัชญา ถ้านักกีฬามีความศรัทธาต่อผู้ฝึกสอนจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ตั้งใจฝึกซ้อม เอาจริงเอาจัง การฝึกจะมีระบบมากขึ้น ผลลัพธ์ของนักกีฬาจะดีมากขึ้น การฝึกทักษะจะได้ผลดีขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ต้องพึ่งพากันและกัน ผู้ฝึกสอนจะต้องดูแลรับผิดชอบนักกีฬาในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา รู้จักลักษณะที่ดีของนักกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬาก้าวไปสู่เป้าหมายการประสบความสำเร็จ (เจริญ ธาณีรัตน์, 2548 หน้า 13)

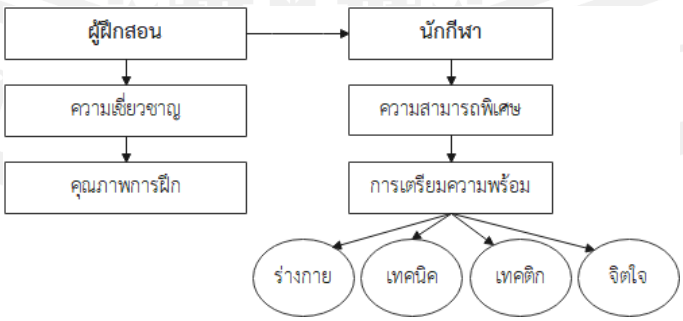

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา

(พัฒนามาจาก เจริญ ธาณีรัตน์, 2548)

ผู้ฝึกสอนควรนึกถึงความเป็นมนุษย์ของนักกีฬาซึ่งมีจิตใจเหมือนกับเราทุกคน ต้องการมีชื่อเสียง ต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ๆ ดังนั้น ผู้ฝึกสอนจะต้องมีวิธีสร้างนักกีฬา ดูแลนักกีฬาให้มีความสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นก้าวไปสู่ชัยชนะแห่งความสำเร็จให้ได้ อย่างไรก็ตามมนุษย์มีความแตกต่างกันออกไป ผู้ฝึกสอนจะต้องรู้ว่าควรจะต้องดูว่าวิธีการใดควรจะเหมาะสมกับใครจึงได้ได้ผลที่ดีที่สุด ซึ่งจะใช้วิธีการแบบเดียวกันกับทุกคนไม่ได้ ผู้ฝึกสอนจะต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุด เต็มความสามารถโดยไม่ได้ยึดเรื่องการแพ้ ชนะ เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ผู้ฝึกสอนควรทราบ ดังต่อไปนี้

1. มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนชัดเจน ทำหน้าที่อย่างไร ทำไปเพื่ออะไร

2. มีความเชื่อมั่นว่าทำได้หรือไม่

3. มีการวางแผนที่ดีไว้แล้วหรือยัง ถ้าไม่ความเข้ามีจะทำใหม่ได้หรือไม่ มีความรู้เพียงพอหรือไม่

4. ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่ ความเข้าใจ การให้โอกาสจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไร หากหาคำตอบได้แล้วจะพัฒนาทำให้นักกีฬาได้มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนฝึกนักกีฬาต่อไป ผู้ฝึกสอนต้องระลึกเสมอว่า ไม่มีข้อผิดหวังและเสียใจ ถ้าเราได้ทุ่มเทอย่างจริงจังแล้วได้ผลแค่ไหน เพียงใด

ดังนั้น ผู้ฝึกสอนควรเข้าใจรูปแบบและวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจบุคลิกลักษณะนิสัยของนักกีฬาแต่ละบุคคล ช่วยแก้ไขข้อพกพร่องให้ดีขึ้นทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ ทักษะการฝึกซ้อม และการแข่งขัน เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาให้ก้าวไปสู่ความประสบความสำเร็จ

2. ความสำเร็จด้านการกีฬา

ความสำเร็จด้านการกีฬา เป็นการเกิดกระบวนการเรียนรู้ฝึกฝน ผสมผสานความสามารถทางกาย ความสามารถทางทักษะ เทคนิค และความสามารถทางจิตอย่างตั้งใจ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพในระดับสูง เกิดความสำเร็จด้านการกีฬา VaezMousavi และ Mosayebi, (2015)

1. สภาวะการลื่นไหล (Flow State) หมายถึง นักกีฬาทำผลงานได้ดีที่สุด เกิดความสมดุลระหว่างความท้าทายตามสถานการณ์และระดับทักษะส่วนบุคคล ซึ่งแสดงความสามารถโดยอัตโนมัติโดยไม่ต้องกังวลมีการควบคุมการใช้ทักษะ

2. ความสนใจ (Attention) หมายถึง นักกีฬามุ่งเน้นเหตุการณ์ที่จำกัด เกิดความสนใจเลือกการรับรู้แบบที่เฉพาะเจาะจง เกิดความพร้อมในการแสดงความสามารถทักษะ ด้วยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องปริมาณความอย่างมีสติ

3. เทคนิค (Technique) หมายถึง นักกีฬาฝึกฝนเทคนิคที่เฉพาะเจาะจง เกิดความเร็ว ความแม่นยำในการเคลื่อนไหวการประสานร่วมกันในแต่ละสถานการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ความไวต่อความผิดพลาด (Sensitivity to error) หมายถึง นักกีฬาระบุและแก้ไขข้อผิดพลาดได้ เกิดความเร็วในการระบุข้อผิดพลาดของทักษะ

5. ความมุ่งมั่น (Commitment) หมายถึง นักกีฬาฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เกิดความรับผิดชอบ

6. ความสำเร็จ (Achievement) หมายถึง นักกีฬาเอาชนะอุปสรรคได้ดีกว่าคนอื่น ๆ เกิดความเชี่ยวชาญ

2.1 บทบาทและหน้าที่นักกีฬา

พีระพงษ์ บุญศิริ (2536) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของนักกีฬาไว้ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หน้าที่

2. รู้จักประสานด้านต่าง ๆ เช่น การประสานการฝึกซ้อม แข่งขัน

3. รู้จักสร้างสุขภาพส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกระยะ

4. ศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมกีฬาที่แข่งขันให้ลึกซึ้ง

5. รู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง และพัฒนาด้านสังคม

6. สร้างสมรรถภาพความแข็งแรงและสภาพส่วนตัวอยู่เสมอ

7. ฝึกลักษณะการเป็นผู้นำที่เหมาะสม

2.2 แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

ชาญชัย โพธิ์คลัง, (2532) การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญ นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขันย่อมมีเหตุผลจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกแตกกันทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จที่ซ้อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึก

1. ความรู้สึกเกิดจากความภูมิใจ (Personal Pride) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ้อนเร้นอยู่ซึ่งมีกับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ก็จะขยันซ้อมเพื่อจะทำให้ตนมีขีดความสามารถสูงสุด เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพ้อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมาไม่ว่าจะแยกความยากหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพ้อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากที่เกิดขึ้นกับตัวเองและ ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น

3. กีฬามวยไทย

ชาญณรงค์ สุหงษา, (2545) กีฬามวยไทย หมายถึง กีฬาต่อสู้ ร่างกาย แรงปะทะ ที่ใช้การหมัด เท้า เข่า ศอก ด้วยการออกอาวุธ เหลี่ยมเชิง ทั้งศาสตร์และศิลปะ บนเวที มี กฎระเบียบ กติกา

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง, (2557) กีฬามวยไทย หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวชนิดหนึ่งที่ใช้อวัยวะเกือบทุกส่วนของร่างกาย เช่น ศอก เข่า เท้า หมัด เป็นศิลปะในการต่อสู้แข่งขัน ฝึกซ้อมออกกำลังกายเพื่อช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา

3.1 ประวัติกีฬามวยไทย

มวยไทย เป็นกีฬาที่เป็นมรดกทางภูมิปัญญาวัฒนธรรมของชาติไทย เกิดขึ้นตั้งแต่ในยุคสุวรรณภูมิและได้มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องจนถึงยุคกรุงรัตนโกสินทร์หรือในยุคปัจจุบันในสมัยโบราณมวยไทยนิยมใช้เพื่อการฝึกฝน เนื่องจากเป็นวิชาที่มีนวอาวุธแบบมือเปล่า คือ การใช้หมัด เท้า เข่าศอกแบบครบครัน ฝึกฝนด้วยท่าต่าง ๆ อันประกอบไปด้วย แม่ไม้มวยไทย และลูกไม้มวยไทย โดยชายฉกรรจ์นั้นจะฝึกฝน เพื่อเอาไว้ป้องกันตนเองและต่อมาก็เป็นฝึกเพื่อการปกป้องรักษาประเทศชาติมวยไทยมีวิวัฒนาการจากการฝึกในแบบสมัยโบราณกาลจนกลายมาเป็น “กีฬา” พบหลักฐานปรากฏบันทึกเรื่องราวเอาไว้ในสมัยของพระเจ้าเสือ (ช่วงพุทธศักราช) เนื่องด้วยพระเจ้าเสือนั้นทรงมีพระปรีชาสามารถในการต่อสู้ท่านจึงได้มีการจัดการแข่งขันมวยไทยขึ้นเพื่อเฟ้นหาผู้ชนะที่จะเป็นแชมป์ของแต่ละท้องถิ่นหลังจากนั้นทหารต่างก็ได้รับการฝึกฝนมวยไทยเมื่อยามเว้นว่างจากสงครามเพื่อเป็นการฝึกปรนฝีมืออยู่เสมอ ๆ นับตั้งแต่นั้นมา “กีฬามวยไทย” จึงได้เผยแพร่กว้างไกลไปทั่วประเทศ (International Federation of Muay Thai Amatuer)

กีฬามวยไทยมีการบัญญัติกฎกติกาการในการชกเป็นครั้งแรกในสมัยพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 และได้มีนักชกชาวต่างชาติเข้ามาทำการท้าชิงโดยเข้าแข่งขันกับนักมวยของไทยและกีฬามวยไทยกลายเป็นที่นิยมมีการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์มีการฝึกตั้งแต่เด็กเล็กๆ และยังเป็นที่นิยมในหมู่ผู้หญิงเช่นกันในแรกเริ่ม การจัดการแข่งขันกีฬามวยไทย ยังไม่มีเวทีมวยที่ยกสูงจากพื้นดินและยังไม่มีวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มากมายนัก เพราะเดิมที่การฝึกมวยนั้นฝึกในบริเวณวัดและสมัยโบราณยังไม่มีขอบเขตสนามมาตรฐานแบบในปัจจุบัน เมื่อมีการพัฒนาเวทีมวยให้มีการจำกัดพื้นที่ให้ทำการแข่งขันกันภายในบริเวณพื้นที่สี่เหลี่ยมที่รอบล้อมด้วยเชือก ทั้ง 4 ด้าน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้คู่ต่อสู้นั้นหนี

กันได้ คือให้มีระยะไกลกันไม่เกิน 5-7 ก้าว เช่น มวยตับจาก มวยปิดตาต่อย จะมีเวทีเล็กโดยเฉพาะตามชายแดนพม่า เขมร

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศไทย

เภรินทร์ ริยาพันธ์ (2555) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของโค้ชกีฬาฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกที่มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลชายที่เข้าร่วมในการแข่งขันฟุตบอลรายการ ไทยพรีเมียร์ลีก ฤดูการ 2011 จำนวน 15 คน อายุระหว่าง 23-38 ปี และอายุเฉลี่ยเท่ากับ 29.3 ปี มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลรายการ ไทยพรีเมียร์ลีกมาอย่างน้อย 1 ปี ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Contant Comparison) ซึ่งได้มาจากการบรรยายเหตุการณ์สำคัญและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับคุณลักษณะของโค้ชที่พึงประสงค์ สรุปได้เป็น 5 หัวเรื่อง (Theme) คือ (1) มีความรู้ความสามารถในกีฬาฟุตบอลและการโค้ช ซึ่งจำแนกเป็น 4 หัวข้อคือ (1.1) ความสามารถในการวางแผนและแก้เกม (1.2) ความสามารถในการวางแผนการฝึกซ้อม (1.3) ความสามารถในการสื่อสาร และ (1.4) รู้จุดอ่อนจุดแข็งนักกีฬา (2) มีประสบการณ์ด้านการโค้ชฟุตบอล (3) ทำงานอย่างมืออาชีพ (4) มีความเป็นผู้นำ (5) มีจิตวิทยาในการโค้ช

วิไลพิน ทองประเสริฐ (2556) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬาการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ข้อมูลได้นักกีฬาที่ได้รับเลือกเป็นตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา จำนวน 458 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ มีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ผลการวิจัย พบว่า (1) รูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบฝึกและแบบสอน แบบประชาธิปไตย แบบสนับสนุนทางสังคม แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาโดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ทางการกีฬาและแรงจูงใจภายใน ($p<0.05$)

นารีทัต โกมารทัต และชัชชัย โกมารทัต (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการโค้ชกับความสำเร็จในการแข่งขันของนักกีฬาแบดมินตัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา แบดมินตันเพศชายอายุระหว่าง 15-16 ปี ที่ลงแข่งขัน ประเภทชายเดี่ยวรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี ในรายการพระจอมเกล้าพระนครเหนือโอเพ่น 54 ระหว่างวันที่ 20-24 เมษายน พ.ศ.2554 จำนวน 99 คน สรุปผลการวิจัย พฤติกรรมการโค้ชด้านหลักการ และปรัชญาการโค้ชที่เน้นการพัฒนาตัวนักกีฬาเป็นอันดับแรก ชัยชนะเป็นอันดับรอง ด้านวิธีการโค้ชแบบนำเข้าสู่เกมการเล่น และด้านรูปแบบการโค้ชที่โค้ช เปิด

โอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วม ต่างก็มีความสัมพันธ์ กับความสำเร็จของนักกีฬาทั้งความสำเร็จตามความคาดหวังของนักกีฬาและความสำเร็จตามผลลัพธ์จากการแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประพัฒน์ ลักษณพิสุทธิ์ (2557) ได้ศึกษาการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันที่ประสบความสำเร็จ: หลักการ และมโนทัศน์ สรุปได้ว่าการพัฒนานักกีฬาแบดมินตันให้มีความสมบูรณ์ทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณคือความสำเร็จที่แท้จริงของการเป็น ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน สำหรับหลักการสำคัญที่จะนำไปสู่การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา แบดมินตันที่ประสบความสำเร็จมี 5 ประการ ได้ แก่ 1) หลักการของการฝึกสอน 2) หลักการของพฤติกรรม 3) หลักการของการสอน 4) หลักการของการฝึกร่างกาย และ5) หลักการของการจัดการ ในส่วนของมโนทัศน์เกี่ยวกับคุณลักษณะ และวิธีการสำหรับ การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันที่ประสบความสำเร็จสามารถสรุปได้ 7 ประการ ได้แก่ 1) มีวิสัยทัศน์ที่บันดาลให้เกิดความกระตือรือร้น 2) มีปรัชญาของการฝึกสอนที่ดี 3) วางแผนอย่างรอบคอบแต่สามารถยืดหยุ่นได้ 4) สนใจที่จะเรียนรู้ วิธีการใหม่ ๆ และสามารถนำมาปรับใช้ได้อย่างเหมาะสม 5) มีองค์ความรู้ที่ลึกซึ้งในกีฬาแบดมินตัน 6) มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและนักกีฬา และ7) ใส่ใจในรายละเอียดของคู่แข่งขัน

ธีรวิทย์ อินต๊ะปัญญา (2558) ได้ศึกษาความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬาระดับเยาวชน กลุ่มประชากร คือ ผู้ฝกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา ประจำปการศึกษา 2558 ทั้งหมด 11 โรงเรียน จำนวน 256 คน เป็นเพศชาย จำนวน 199 คน (ร้อยละ 77.73) และเป็นเพศหญิง จำนวน 57 คน (ร้อยละ 22.27) อายุระหว่าง 22-62 ป (33.32 ± 8.18 ป) พบวา ผลรวมค่าความเชื่อมั่นในการฝกในมิติของการสร้างคุณลักษณะมีคาสูงที่สุด และผลรวมค่าความเชื่อมั่นในการฝกในมิติของเกม กลยุทธมีค่าต่ำที่สุด ความเชื่อมั่นในการฝกของผู้ฝึกสอนกีฬาเพศชาย มีคาเฉลี่ยมากกว่าผู้ฝึกสอนกีฬาเพศหญิง และผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณการสอนกีฬามากกวาหรือเทากับ 5 ป มีคาเฉลี่ยของความเชื่อมั่นในการฝกมากกวาผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณการสอนกีฬานอยกวา 5 ปี

ชัยชนะ นิ่มสุวรรณ (2562) ได้ศึกษาคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ จากกลุ่มตัวอย่างแห่งละ 6 คน แยกตามตำแหน่งกองหน้า กองกลาง กองหลัง ผู้รักษาประตู หัวหน้าทีม ช่วงอายุ 20-23 ปี และผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลซึ่งเป็นผู้ฝึกสอนปัจจุบัน โดยต้องมีประสบการณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี รวมทั้งหมด 24 คน ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขต ภาคเหนือ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) การครองตน โดยจะต้องมีสมรรถนะด้านกีฬาฟุตบอล มีความรู้ด้านทักษะการสอน และมีความรู้ด้านอื่น ๆ 2) การ

ครองคน จะต้องมีทักษะด้านการสื่อสารและประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และ3) การครองงาน จะต้องรู้จักบริหารจัดการเวลาและสามารถประสานงานได้อย่างเหมาะสม

ธีรวิทย์ อินต๊ะปัญญา วิมลมาศ ประชากุล และ พรพล พิมพาพร (2562) การศึกษาสภาวะลื่นไหล ความเชื่อมั่นในตนเอง และความวิตกกังวลตามสถานการณ์ในนักกีฬาอาชีพรายการวอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงอาชีพทีม 3BBนครนนท์ ที่เข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีกฤดูกาล 2017-2018 จำนวนทั้งหมด 16 คน มีอายุระหว่าง 16-34 ปี (21.43±4.72 ปี) มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลอยู่ระหว่าง 1-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.75 ระหว่าง 5-8 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.25และมีประสบการณ์มากกว่า 8 ปี คิดเป็น ร้อยละ 25.00 สรุปจากงานวิจัย แสดงให้เห็นว่าสภาวะลื่นไหลความเชื่อมั่นในตนเอง และความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ส่งผลต่อการแสดงความสามารถของนักกีฬาขณะแข่งขันดังนั้นผู้ฝึกสอนและนักกีฬาควรตระหนักและสร้างสภาวะลื่นไหลและความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักกีฬา และควบคุม ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

สฤษฎิเดช สุมงคล (2562) ได้ศึกษาความเข้มแข็งทางจิตใจและสภาวะลื่นไหลของนักกีฬาเทควันโดประเภทต่อสู้ กลุ่มตัวอย่างคือนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการ GH Bank เทควันโดชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2558 จำนวน 164 คน (ชาย 79 คน หญิง 85 คน) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักกีฬาเทควันโดชายมีคะแนนสภาวะลื่นไหล 3.8± .67 คะแนน T score 50.78 คะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง และมีคะแนนความเข้มแข็งทางจิตใจ 3.9± .62 คะแนนจัดว่าอยู่ในระดับสูง ส่วนนักกีฬาหญิงมีคะแนนสภาวะลื่นไหล 3.6± .72 คะแนน T score 46.84 คะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง และมีคะแนนความเข้มแข็งทางจิตใจที่ 3.7± .62 คะแนน จัดว่าอยู่ในระดับสูง 2) นักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลมีความเข้มแข็งทางจิตใจแตกต่างจากนักกีฬาที่ไม่ได้รับเหรียญรางวัล 3) นักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลมีสภาวะลื่นไหลแตกต่างจากนักกีฬาที่ไม่ได้รับเหรียญรางวัล 4) ความเข้มแข็งทางจิตใจในนักกีฬาเทควันโดชายและนักกีฬาเทควันโดหญิงพบความแตกต่างในด้านความมุ่งมั่นและด้านการควบคุมพลังงานเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 4) สภาวะลื่นไหลในนักกีฬา เทควันโดชายและนักกีฬาเทควันโดหญิงพบความแตกต่างกันในเรื่องการรู้สึกแห่งการควบคุม และขาดการตระหนักรู้ในตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 5) ความเข้มแข็งทางจิตใจและสภาวะลื่นไหลมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีค่า r = .94 จึงเห็นได้ว่าความเข้มแข็งทางจิตใจและสภาวะลื่นไหลมีความสัมพันธ์กันและเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของนักกีฬาเทควันโดประเภทต่อสู้

เทเวศน์ จันทร์หอม (2563) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน บรรยากาศการจูงใจ ความสามัคคีในทีม และความเชื่อมั่นในทีม ที่มีต่อความพึงพอใจใน

ประสิทธิภาพ ของทีมฟุตบอลอาชีพไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพระดับไทยพรีเมียร์ลีก ปี พ.ศ. 2560 จำนวน 220 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ความเชื่อมั่นในทีมมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในประสิทธิภาพของทีม ฟุตบอลอาชีพไทยมากที่สุด 2) รูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตยนิยมใช้มากที่สุด 3) รูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย แบบสนับสนุนทางสังคม แบบฝึกและสอน แบบชมเชย หรือเน้นการให้รางวัล มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศการจูงใจด้านมุ่งเน้นที่ความชำนาญ 4) รูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ แบบฝึกและสอน และแบบสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับบรรยากาศ การจูงใจด้านมุ่งเน้นประสิทธิผล 5) ปัจจัยความสามัคคีในทีมด้านรวมกลุ่มด้วยงานมีอิทธิต่อความเชื่อมั่นในทีม มากกว่ารวมกลุ่มทางสังคม สรุปได้ว่าปัจจัยด้านรูปแบบความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนทั้ง 5 แบบ ส่งผลต่อความพึงพอใจในประสิทธิภาพของทีมฟุตบอลอาชีพไทย โดยส่งผ่านตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ บรรยากาศ การจูงใจ ความสามัคคี และความเชื่อมั่นในทีม ทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้ฝึกสอนสามารถนำโมเดลที่พัฒนาขึ้นนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักกีฬาและทีมให้ประสบความสำเร็จต่อไป

2. วิจัยต่างประเทศ

พิลุส และซาดาน (Pilus; & Saadan. 2009) ได้วิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเป็นผู้นำการฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬาในทีมฮอกกี้ การฝึกสอนที่ประสบความสำเร็จคือความสามารถในการปฏิบัติต่อนักกีฬาด้วยความเคารพ นักกีฬามีความหลากหลายพรสวรรค์ และแต่ละคนสมควรได้รับการเคารพในเอกลักษณ์ของตน โค้ชต้องเปลี่ยนสไตล์กับนักกีฬาทุกคน โปรแกรมการฝึกเดียวกันไม่เหมาะกับทุกคน แต่ละนักกีฬาจะต้องมีแรงจูงใจที่แตกต่างกัน แบบจำลองหลายมิติของ Chelladurai ของภาวะผู้นำซึ่งใช้กับกีฬาโดยเฉพาะ เล็งเห็นถึงความสำคัญของรูปแบบความเป็นผู้นำ: 1) พฤติกรรมผู้นำที่แท้จริง 2) พฤติกรรมผู้นำที่นักกีฬาต้องการและ 3) พฤติกรรมผู้นำที่จำเป็น ระดับความสอดคล้องกันระหว่างองค์ประกอบทั้งสามนี้ กำหนดความพึงพอใจและประสิทธิภาพของนักกีฬา มาตราส่วนภาวะผู้นำฉบับปรับปรุงสำหรับ กีฬา (RLSS) พัฒนาโดย Zhang, Jensen และ Mann (1997) มาตราส่วนที่ตรวจสอบรูปแบบของพฤติกรรมการฝึกสอน 1) เผด็จการ 2) ประชาธิปไตย 3) ข้อเสนอแนะในเชิงบวก 4) การฝึกอบรมและการสอน 5) การสนับสนุนทางสังคม และ 6) พฤติกรรมการพิจารณาสถานการณ์ยังใช้ รายการแบบสอบถามความพึงพอใจของนักกีฬา (Chelladurai & Riemer, 1997) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของนักกีฬามากที่สุด: 1) ประสิทธิภาพ 2) ความเป็นผู้นำ 3) ทีม 4) บุคคล เพื่อระบุ 1) รูปแบบพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่นักกีฬาชอบจากโค้ช 2) ปัจจัยของนักกีฬาความพึงพอใจในกีฬาประเภททีม และ3) ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความเป็น

ผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ตามคำกล่าวของ Brian Mackenzie (2003) โค้ชกระตุ้นให้นักกีฬาต้องการและให้การฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพและปรับปรุงประสิทธิภาพของนักกีฬา Asiah และ Rosli (2008) ระบุว่านักกีฬาในทีมกีฬาพอใจกับความรู้สึกของเพื่อนร่วมทีมในการเล่นอย่างยุติธรรม พฤติกรรมนักกีฬา การทำงานเป็นทีมและการแบ่งปันเป้าหมายเดียวกัน

ปาร์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Parker. 2012) ได้ศึกษารูปแบบการฝึกสอนที่ต้องการของนักกีฬา Generation Z: การศึกษาเชิงคุณภาพ ด้วยนักกีฬาเยาวชนกว่า 50 ล้านคนที่เข้าร่วมกีฬาบางประเภทในสหรัฐอเมริกาเพียงประเทศเดียว จุดประสงค์เพื่อตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการฝึกสอนของนักฟุตบอลเยาวชนจาก Generation Z หลังจากสัมภาษณ์นักกีฬาเยาวชน 10 คน (ชาย 5 คน หญิง 5 คน) มีสี่ประเด็นหลักสำหรับมุมมองของ Generation Z เกี่ยวกับ “โค้ชผู้ยิ่งใหญ่” หัวข้อเหล่านี้สะท้อนถึงความต้องการโค้ชที่: 1) ไม่ตะโกนและสงบ 2) ดูแลและให้กำลังใจ 3) มีความรู้เกี่ยวกับกีฬา และ 4) เกี่ยวข้องกับทีมในการตัดสินใจ การวิจัยในอนาคตอาจรวมถึงการใช้แนวทางแบบผสมผสานที่รวมเอามาตราส่วนความเป็นผู้นำสำหรับกีฬา

เวลลา และคนอื่น ๆ (Vella. 2013) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำโค้ช ความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับนักกีฬา ความสำเร็จของทีม และประสบการณ์การพัฒนาในเชิงบวกของนักฟุตบอลวัยรุ่น วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของโค้ช การรับรู้คุณภาพความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับนักกีฬา ความสำเร็จของทีม และประสบการณ์การพัฒนาในเชิงบวกของนักฟุตบอลวัยรุ่น ข้อมูลได้มาจากนักกีฬาวัยรุ่น 455 คนที่มีอายุระหว่าง 11 ถึง 18 ปี ผู้เข้าร่วมแต่ละคนกำลังแข่งขันกันในการแข่งขันฟุตบอลท้องถิ่นที่จัดเป็นกีฬาที่มีส่วน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของโค้ชและความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับนักกีฬามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับประสบการณ์การพัฒนา ความสำเร็จของทีมไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การพัฒนาโดยรวม ตัวทำนายที่ดีที่สุดของประสบการณ์การพัฒนาคือการผสมผสานระหว่างพฤติกรรมการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของโค้ชและคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับนักกีฬา พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือการพิจารณาเป็นรายบุคคล การกระตุ้นทางปัญญา และการสร้างแบบอย่างที่เหมาะสม การอภิปราย ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชและนักกีฬาอาจทำงานร่วมกันเพื่อโน้มน้าวผลลัพธ์ในเชิงบวกของนักกีฬาในกีฬาเยาวชน ที่สำคัญผู้ฝึกสอนที่ฝึกฝนในบริบทของกีฬาเยาวชนสามารถส่งเสริมผลลัพธ์ด้านการพัฒนาในเชิงบวกจากทั้งความสำเร็จของทีมและความล้มเหลวของทีมด้วยการใช้ประโยชน์จากช่วงเวลาที่สามารถสอนได้ตามธรรมชาติ วิธีที่ดีที่สุดในการใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้อาจเป็นการมีส่วนร่วมในการกระตุ้นทางปัญญา การพิจารณา

เป็นรายบุคคล และการสร้างแบบอย่างที่ดี นอกเหนือจากการอำนวยความสะดวกในด้านบวก ความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชและนักกีฬาที่เหมาะสมกับการพัฒนา โปรแกรมการศึกษาผู้ฝึกสอนในอนาคตควรรวมทักษะด้านมนุษย์สัมพันธ์และทักษะภายในตัวที่เกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยให้ผู้ฝึกสอนกีฬาเยาวชนมีส่วนร่วมในพฤติกรรมเหล่านี้

ซึงโม และคนอื่น ๆ (Seungmo. 2019) ได้ศึกษาผลกระทบของรูปแบบการฝึกสอนต่อความตั้งใจของนักว่ายน้ำที่มีศิลปะเพื่อสานต่ออาชีพนักกีฬา วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาในปัจจุบันคือเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของรูปแบบความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับความตั้งใจของนักกีฬาที่จะสานต่ออาชีพนักกีฬาในกีฬาว่ายน้ำอย่างมีศิลปะ ประชากรของการศึกษานี้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำระดับหัวกะทิทั้งหมด ตัวอย่างศิลปินนักว่ายน้ำ 196 คนจาก 23 ประเทศ ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการฝึกสอนแบบประชาธิปไตยส่งผลดีต่อความตั้งใจของนักกีฬาที่จะดำเนินการต่อในขณะที่รูปแบบการฝึกแบบเผด็จการมีอิทธิพลเชิงลบต่อความตั้งใจของนักกีฬาที่จะดำเนินการต่อผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการฝึกสอนแบบประชาธิปไตยอาจมีประสิทธิภาพมากกว่าการฝึกสอนแบบเผด็จการสไตล์เพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมในระยะยาวในการเล่นกีฬา

เปเรรา (Perera. 2019) ได้ศึกษาพฤติกรรมความเป็นผู้นำของโค้ชเป็นตัวกลางไกล่เกลี่ยอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของโค้ชต่อความสำเร็จของทีม สรุปว่าพฤติกรรมความเป็นผู้นำของโค้ชทำหน้าที่เป็นตัวกลางไกล่เกลี่ยกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้นำดังกล่าวและความสำเร็จของทีมในกีฬาหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างนักกีฬา (n=160) ที่เข้าร่วมการแข่งขันระหว่างมหาวิทยาลัยโดยมีการอ้างอิงพิเศษถึง WesternProvince Sri Lankan พิจารณาเฉพาะกีฬาประเภททีมเท่านั้น และผู้เล่นจากการแข่งขันแต่ละรายการจะไม่ได้รับการพิจารณาภายใต้การศึกษาในปัจจุบัน ผลจากการศึกษายืนยันว่าพฤติกรรมความเป็นผู้นำของโค้ชทำหน้าที่เป็นตัวกลางในความสัมพันธ์ระหว่างและปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบความเป็นผู้นำของโค้ชและความสำเร็จของทีมซึ่งบ่งชี้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้นำโค้ชอาจเพิ่มพฤติกรรมของโค้ชในงานที่ประสบความสำเร็จผลการไกล่เกลี่ยได้รับการทดสอบครั้งแรกโดยการคำนวณสัมประสิทธิ์เส้นทางและทำการทดสอบของ Sobel เพื่อตรวจสอบผลลัพธ์ก่อนหน้านี้

ฮิกินิโอ กอนซาเลซ-การ์เซีย (Higinio, González-García, 2020) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงความเป็นผู้นำของโค้ช การใช้การรับมือของนักกีฬา และอารมณ์ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่แข่งขันกัน จุดมุ่งหมายคือเพื่อตรวจสอบว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำของโค้ชทำนายการใช้การเผชิญปัญหาของนักกีฬาหรือไม่ และ การเผชิญปัญหาทำนายผลลัพธ์ทางอารมณ์ของนักกีฬาในการแข่งขันหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างผู้เล่นเทเบิลเทนนิส 180 คน (M_{age} = 33.87; SD = 16.64; ผู้ชาย

149 คนและผู้หญิง 31 คน) เข้าร่วมโดยสมัครใจ ใช้วิธีการสร้างแบบจำลองเส้นทางกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน (PLS-PM) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมแบบประชาธิปไตยของโค้ชสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการเผชิญปัญหาที่มุ่งเน้นงาน การเผชิญปัญหาที่มุ่งงานสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความตื่นเต้นและความสุข การเผชิญปัญหาโดยมุ่งเบี่ยงเบนความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความวิตกกังวล ความหดหู่ใจ และความโกรธ โดยรวมแล้ว ผลลัพธ์ของ PLS-PM ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมแบบประชาธิปไตยของโค้ชอาจเป็นรูปแบบที่ดีกว่าในความสัมพันธ์กับผลลัพธ์เชิงบวกและอารมณ์ของผู้เล่นเทเบิลเทนนิส

กอนซาเลซ-การ์เซีย เอช, มาร์ตินองต์จี (González-García, H. , G. Martinent 2020) ได้ศึกษาตรวจสอบว่าพฤติกรรมการเป็นผู้นำของโค้ชคาดการณ์ความเข้มและทิศทางของผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบหรือไม่การประเมินระหว่างการแข่งขันการควบคุมผลกระทบที่เกิดขึ้นภายในสองชั่วโมงก่อนการแข่งขัน นักกีฬา 296 คน (เพศหญิง 33% และชาย 67%; ผู้วิเศษ=21.61; SD=6.32) เข้าร่วมโดยสมัครใจ ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลของพฤติกรรมความเป็นผู้นำของโค้ชที่มีต่อสภาวะอารมณ์ของนักกีฬาที่ได้รับในระหว่างการแข่งขัน ส่วนใหญ่แล้ว เห็นถึงประสบการณ์หลายตัวแปรของสถานะผลกระทบในแต่ละจุดของการแข่งขันและความจำเป็นในการจัดการอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสนับสนุนทางสังคมของโค้ชกลายเป็นพฤติกรรมความเป็นผู้นำของโค้ชที่ปรับตัวได้ในขณะที่พฤติกรรมเผด็จการและประชาธิปไตยมีลักษณะของพฤติกรรมความเป็นผู้นำของโค้ชที่ไม่สมบูรณ์ในบริบทของการแข่งขันกีฬา ดังนั้น จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงพฤติกรรมความเป็นผู้นำของโค้ชเหล่านี้ เพื่อช่วยโค้ชส่งเสริมการทำงานที่เหมาะสมของนักกีฬา และระดับประสิทธิภาพ

เยมิรู, เซมิคาเอล เกตู. (Yemiru, Zemikael Getu 2020) ได้ศึกษาผลกระทบของรูปแบบการเป็นผู้นำโค้ชที่มีต่อผลงานของนักกีฬาของสโมสรกรีฑาแห่งแอดดิสอาบาบา วัตถุประสงค์เพื่อสำรวจผลกระทบของรูปแบบการเป็นผู้นำโค้ชที่มีต่อประสิทธิภาพของนักกีฬา กลุ่มตัวอย่าง 70 สโมสรกรีฑาเมืองย่อยบางแห่งของแอดดิส อาเบบา จากนักกีฬาและโค้ชโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างที่สะดวก การศึกษาใช้วิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แบบสอบถามได้รับการออกแบบ มาตราส่วนห้าจุด แบบสอบถาม RLSS และ LSS ใช้เพื่อกำหนดผลกระทบของรูปแบบความเป็นผู้นำที่มีต่อประสิทธิภาพของนักกีฬา ซอฟต์แวร์ SPSS เวอร์ชัน 24 ใช้ในการวิเคราะห์แบบสอบถาม นำเสนอการวิเคราะห์ทางประชากร การวิเคราะห์เชิงพรรณนา และการวิเคราะห์การถดถอย สถิติเชิงพรรณนาแสดงให้เห็นว่าคุณค่าที่สำคัญที่สุดที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของนักกีฬา คือรูปแบบประชาธิปไตยตามด้วยรูปแบบสังคมและรูปแบบความคิดเห็นเชิงบวก รูปแบบความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย

มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รูปแบบความเป็นผู้แบบสนับสนุนสังคม แบบการฝึกอบรมและการสอน เป็นอันดับสอง และรูปแบบความเป็นผู้นำแบบเผด็จการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งบ่งชี้ว่ารูปแบบความเป็นผู้นำแบบเผด็จการมีความสัมพันธ์ไม่ดีกับประสิทธิภาพของนักกีฬา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยแสดงให้เห็นว่ามีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญและเป็นบวกของรูปแบบความเป็นผู้นำในการฝึกและการสอนต่อประสิทธิภาพของนักกีฬา ค่าสัมประสิทธิ์เบต้ารูปแบบการสนับสนุนทางสังคมคือ 0.23 โดยมีค่านัยสำคัญ 0.958 ซึ่งสูงกว่า 0.01 ดังนั้นรูปแบบการสนับสนุนทางสังคมจึงพบว่ามีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของนักกีฬาไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คำแนะนำแสดงให้เห็นว่าการใช้ปัจจัยทางประชากรศาสตร์มากขึ้นในการพิจารณาอิทธิพลที่มีต่อการแสดงของนักกีฬา

ชีแธม (Cheatham. 2021) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมการฝึกสอนที่ต้องการของนักกีฬาวิทยาลัยกับพฤติกรรมการฝึกสอนที่รับรู้ด้วยตนเองของโค้ชวิทยาลัย จุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ และทำความเข้าใจพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่โค้ชและนักกีฬาระดับมหาวิทยาลัยชื่นชอบมากที่สุด พบว่ารูปแบบความเป็นผู้นำสามารถมีส่วนเกี่ยวข้องกับระดับทักษะของนักกีฬาแต่ละคนได้มาก เช่นเดียวกับสภาพจิตใจในปัจจุบัน (ระดับความวิตกกังวล ความมั่นใจ แรงจูงใจ วุฒิภาวะทางอารมณ์ ความสามารถในการแข่งขัน การมองโลกในแง่ดี ฯลฯ) วัฒนธรรมของทีมยังมีอิทธิพลอย่างเห็นได้ชัดต่อความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชและนักกีฬา การวิเคราะห์พฤติกรรมการฝึกอบรม การตอบรับเชิงบวก การสนับสนุนทางสังคม พฤติกรรมเผด็จการ และประชาธิปไตย ได้ประพฤติปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการฝึกอบรม การสนับสนุนทางสังคม และผลตอบรับเชิงบวกควรอยู่ในระดับแนวหน้าของรูปแบบความเป็นผู้นำทั้ง 5 แบบ ในขณะที่พฤติกรรมแบบเผด็จการควรหลีกเลี่ยงในกรณีส่วนใหญ่

ซาริเน็น (Saarinen. 2022) บทบาทของรูปแบบการสอนเพศและการฝึกสอนในแนวทางการสร้างแรงบันดาลใจของนักเรียน-นักกีฬาวัยรุ่นในกีฬาและโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียน-นักกีฬา 248 คน จากโรงเรียนกีฬาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 6 แห่งทั่วประเทศฟินแลนด์ ผู้เข้าร่วมกรอกแบบสอบถามเมื่อต้นปีแรกและตอนสิ้นปีที่สามของโรงเรียนกีฬาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษา-นักกีฬาหญิงมีระดับการปฐมนิเทศในระดับที่สูงกว่าเพศชายทั้งในด้านกีฬาและโรงเรียน รูปแบบการฝึกสอนอย่างมีอารมณ์ทำนายทิศทางความเชี่ยวชาญของนักกีฬานักเรียนชายในกีฬาและการปฐมนิเทศความเชี่ยวชาญของนักเรียน-นักกีฬาทั้งชายและหญิงในโรงเรียน สุดท้าย มีรายงานว่าโค้ชหญิงใช้รูปแบบการฝึกอารมณ์มากกว่าโค้ชชาย ผลการวิจัย ชี้ให้เห็นว่านักกีฬาได้รับประโยชน์แตกต่างจากรูปแบบการฝึกสอนทางอารมณ์ตามเพศของพวกเขา และเป็นประโยชน์ในการให้ความรู้โค้ชถึงวิธีการใช้รูปแบบการฝึกสอนด้วยอารมณ์กับนักกีฬา

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาโดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ประกอบด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ และเพื่อพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิต่อความสำเร็จของกีฬามวยไทยอาชีพ มีขั้นตอนตามกระบวนการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ฝึกสอนที่ทำหน้าที่ฝึกสอนในแต่ละค่ายมวยไทยและนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพและยังทำการแข่งขันในปัจจุบันของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวนทั้งหมด 214 ค่าย

2. กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) สุ่มมาทั้งหมด 18 ค่าย 8 จังหวัด คือ 1) จังหวัดมหาสารคาม 2) จังหวัดกาฬสินธุ์ 3) จังหวัดร้อยเอ็ด 4) จังหวัดยโสธร 5) จังหวัดบุรีรัมย์ 6) จังหวัดสกลนคร 7) จังหวัดนครพนม และ 8) จังหวัดหนองบัวลำภู มีขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 140 คน เป็นไปตามเงื่อนไข 15 เท่าของตัวแปร (Comrey and Lee, 1992) แบ่งเป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 50 คน มีอายุระหว่าง 35–45 ± เฉลี่ย 43.00 ปี ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน เฉลี่ย 14 ปี และเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 90 คน มีอายุระหว่าง 18–25 ± เฉลี่ย 23.00 ปี ประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬามวยไทยอาชีพ เฉลี่ย 11 ปี เป็นผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพที่มีการฝึกซ้อมและอยู่ในระหว่างการแข่งขันในปัจจุบันของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

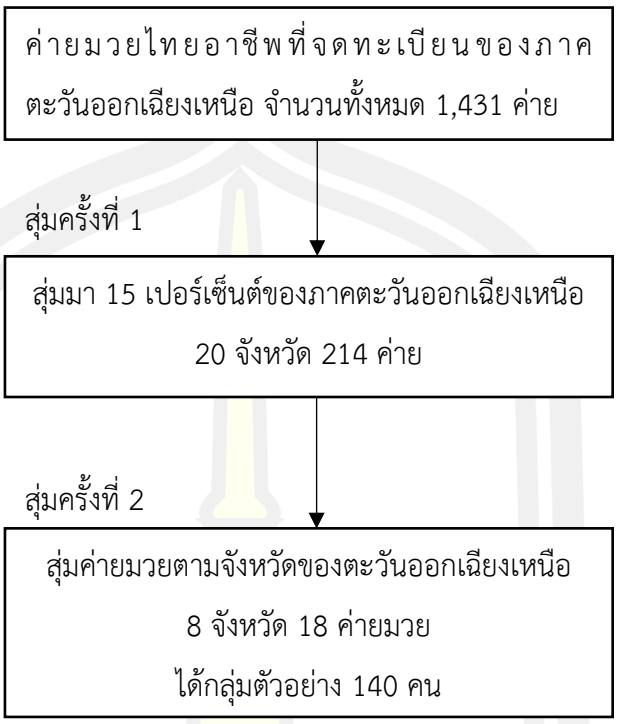

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

จากภาพที่ 3 ขั้นตอน แสดงลำดับขั้นตอนการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 จำแนกประชากรออกเป็น 3 สัดส่วน โดยใช้สัดส่วนของขนาดค่ายมวยอิงเกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยไทยอาชีพ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2563) คณะกรรมการกีฬามวยการกีฬาแห่งประเทศไทย ดังนี้

ค่ายมวยขนาดเล็ก คือ นักมวยไทยอาชีพอย่างน้อย 5 คน และผู้ฝึกสอนอย่างน้อย 1-2 คน

ค่ายมวยขนาดกลาง คือ นักมวยไทยอาชีพอย่างน้อย 5-10 คน และผู้ฝึกสอนอย่างน้อย 3-4 คน

ค่ายมวยขนาดใหญ่ คือ นักมวยไทยอาชีพอย่างน้อย 10-15 คน และผู้ฝึกสอนอย่างน้อย 5-10 คน

ขั้นที่ 2 สุ่มค่ายมวย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,431 ค่าย 20 จังหวัด สุ่มมา 15 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนทั้งหมด คือ 214 ค่าย โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง

ขั้นที่ 3 สุ่มค่ายมวยตามจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 8 จังหวัด 18 ค่ายมวย โดยวิธีการสุ่มแบบตามสะดวก

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถามจำนวน 140 คน เลือกค่ายมวยไทยอาชีพตามจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 จังหวัด 18 ค่ายมวย โดยวิธีการสุ่มแบบตามสะดวกโดยกำหนด สัดส่วนตามจำนวน และขนาดขนาดค่ายมวยในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกจำแนกตามขนาดของค่ายมวยไทยอาชีพ

จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	**ค่ายมวย**	**ผู้ฝึกสอน (คน)**	**นักกีฬา (คน)**
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยดาบรันสารคาม	6	15
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยศิษย์พนันเชิง	3	6
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยส.เพ็ญประภา	2	2
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยศิษย์จิระศักดิ์	2	3
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยศิษย์ทองปอนด์	3	5
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยเพชรเจริญวิทย์	3	6
จังหวัดกาฬสินธุ์	ค่ายมวยศรีมงคล	2	3
จังหวัดกาฬสินธุ์	ค่ายมวยท.โคกศรี	2	3
จังหวัดร้อยเอ็ด	ค่ายมวยเพชรสมนึก	3	6
จังหวัดร้อยเอ็ด	ค่ายมวยอ.ปิติศักดิ์	3	5
จังหวัดร้อยเอ็ด	ค่ายมวยป.มงคลทรัพย์	1	2
จังหวัดยโสธร	ค่ายมวยศิษย์ผู้ใหญ่นิรันดร์	2	5
จังหวัดยโสธร	ค่ายมวยทรายมูลสนุกเกอร์คลับ	2	3
จังหวัดหนองบัวลำภู	ค่ายมวยไมอามี่คอนโดบางปู	3	5
จังหวัดนครพนม	ค่ายมวยม.ทัศนัย/อบจ.นครพนม	4	7
จังหวัดนครพนม	ค่ายมวยสิงห์ปลากัดน้อย	2	3
จังหวัดสกลนคร	ค่ายมวยส.พฤกษชาติ	4	5
จังหวัดบุรีรัมย์	ค่ายมวยศูนย์กีฬาหนองกี่	3	6
8	**18**	**50**	**90**

ตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยไทยอาชีพแบ่งเป็นค่ายมวยขนาดใหญ่ 6 จังหวัด 10 ค่ายมวย ในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถามแบ่งเป็น ค่ายมวยขนาดใหญ่ จำนวน 101 คน

จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัด)	**ค่ายมวยขนาดใหญ่ (ค่าย)**	**ผู้ฝึกสอน (คน)**	**นักกีฬา (คน)**
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยดาบรันสารคาม	6	15
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยศิษย์พนันเชิง	3	6
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยศิษย์ทองปอนด์	3	5
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยเพชรเจริญวิทย์	3	6
จังหวัดร้อยเอ็ด	ค่ายมวยเพชรสมนึก	3	6
จังหวัดร้อยเอ็ด	ค่ายมวยอ.ปิติศักดิ์	3	5
จังหวัดหนองบัวลำภู	ค่ายมวยไมอามี่คอนโดบางปู	3	5
จังหวัดนครพนม	ค่ายมวยม.ทัศนัย/อบจ.นครพนม	4	7
จังหวัดสกลนคร	ค่ายมวยส.พฤกษชาติ	4	5
จังหวัดบุรีรัมย์	ค่ายมวยศูนย์กีฬาหนองกี่	3	6
6	**10**	**35**	**66**

ตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยไทยอาชีพ แบ่งเป็นค่ายมวยขนาดกลาง 4 จังหวัด 7 ค่ายมวย ในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นค่ายมวยขนาดกลาง จำนวน 36 คน

จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัด)	**ค่ายมวยขนาดกลาง (ค่าย)**	**ผู้ฝึกสอน (คน)**	**นักกีฬา (คน)**
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยส.เพ็ญประภา	2	2
จังหวัดมหาสารคาม	ค่ายมวยศิษย์จิระศักดิ์	2	3
จังหวัดกาฬสินธุ์	ค่ายมวยศรีมงคล	2	3
จังหวัดกาฬสินธุ์	ค่ายมวยท.โคกศรี	2	3
จังหวัดยโสธร	ค่ายมวยศิษย์ผู้ใหญ่นิรันดร์	2	5
จังหวัดยโสธร	ค่ายมวยทรายมูลสนุกเกอร์คลับ	2	3
จังหวัดนครพนม	ค่ายมวยสิงห์ปลากัดน้อย	2	3
4	**7**	**14**	**22**

ตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยไทยอาชีพ แบ่งเป็นค่ายมวยขนาดเล็ก 1 จังหวัด 1 ค่ายมวย ในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถามแบ่งเป็น ค่ายมวยขนาดเล็ก จำนวน 3 คน

จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัด)	**ค่ายมวยขนาดกลาง (ค่าย)**	**ผู้ฝึกสอน (คน)**	**นักกีฬา (คน)**
จังหวัดร้อยเอ็ด	ค่ายมวยป.มงคลทรัพย์	1	2
1	**1**	**1**	**2**

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิด (open ended and closed ended) ใช้สอบถามทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการผู้ฝึกสอน ประกอบไปด้วย 40 ข้อคำถาม ซึ่งเกี่ยวกับรูปแบบวิธีการฝึกสอน ลักษณะ 5 รูปแบบ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จาก 1 หมายถึง ใช้ในการสอนน้อยที่สุด ถึง 5 หมายถึง ใช้ในการสอนมากที่สุด โดยแต่ละแบบรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมีข้อคำถาม ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็น 5 แบบ ดังนี้

2.1 แบบการอธิบายและสาธิต จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1,5,8,11,14,17,20,23,26 29,32,35 และ 38

2.2 แบบประชาธิปไตย จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2,9,15,18,21,24,30,33 และ 39

2.3 แบบเผด็จการ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6,12,27,34 และ 40

2.4 แบบช่วยเหลือเกื้อกูล จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3,7,13,19,22,25,31 และ 36

2.5 แบบให้แรงเสริมทางบวก จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4,10,16,28 และ 37

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ประกอบไปด้วย 29 ข้อคำถาม ซึ่งเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ในการเกิดความสำเร็จ รับรู้วิธีการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จาก 1 หมายถึง ใช้ระดับน้อยที่สุด ถึง 5 หมายถึง ใช้ระดับมากที่สุด ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านภาวะลื่นไหลจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 20,23,13,14 และ 10

3.2 ด้านความสนใจจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 24,7,4,27 และ 17

3.3 ด้านเทคนิคจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 22,25,19 และ 5

3.4 ด้านการแก้ไขข้อผิดพลาดจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3,6,15,16 และ 26

3.5 ด้านความมุ่งมั่นจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 9,18,29,28 และ 8

3.6 ด้านชัยชนะจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1,21,11,12 และ 2

การแปรความหมายค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ ของเครื่องมือแบบสอบถาม จากเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535: 25)

4.51 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับความสัมพันธ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ มี 1 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน

การสร้างและการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยมีกระบวนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือในกการวิจัยครั้งนี้ ตามขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบสอบถาม

1.2 ผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือ แบบสอบถามรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน พัฒนามาจาก วิไลพิน ทองประเสริฐ, (2556) ที่พัฒนามาจาก สืบสาย บุยวีระบุตร, (2536) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ และสรุปประเด็นเนื้อหา โดยการพัฒนาจากต้นฉบับให้มีความสอดคล้องกับบริบทของผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ

1.3 ผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือ แบบสอบถามความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ พัฒนามาจาก ความสำเร็จด้านการกีฬา Mousavi and VaezMousavi, (2015) ผู้วิจัยได้ศึกษา

วิเคราะห์ และสรุปประเด็นเนื้อหา ใช้วิธีการปรับต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นฉบับภาษาไทย ออกแบบการสร้างเนื้อหาในแต่ละข้อคำถามให้ตรงกับบริบทของนักกีฬามวยไทย

1.4 เสนอแบบสอบถาม ต่อที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์ในการทำวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษา

2. แบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับความสัมพันธ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

2.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในแบบสอบถามมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์

2.2 ออกแบบโครงสร้างปรับจากแบบสอบถามให้มีความสอดคล้องของการให้ข้อมูลเป็นลักษณ์ปลายเปิด ตามบริบทของผู้ฝึกสอน เป็นแบบสัมภาษณ์

2.3 เสนอแบบสัมภาษณ์ ต่อที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์ในการทำวิจัยเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษา

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่พัฒนาขึ้น โดยใช้เทคนิค IOC (Item objective congruence index) หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ โดยเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องให้คะแนน ดังนี้

- ให้คะแนนเป็น +1 เมื่อเห็นว่าเหมาะสมและสอดคล้อง
- ให้คะแนนเป็น 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเหมาะสมและสอดคล้อง
- ให้คะแนนเป็น -1 เมื่อแน่ใจว่าไม่เหมาะสมและสอดคล้อง

วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนี แล้วนำผลที่ได้ไปหาความสอดคล้องโดยใช้สูตร IOC (บุณชม ศรีสะอาด, 2545) โดยมีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือทั้งแบบสอบถาม ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านที่ 1 ด้านมวยไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สมานชัย ลีพรหมมา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตมหาสารคาม มีข้อเสนอแนะในการปรับโดยรวม คือ การใช้ข้อความให้ตรงกับความหมายของคำศัพท์เฉพาะในบริบทมวยไทย

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านที่ 2 ด้านผู้ฝึกสอนมวย อาจารย์ว่าที่ ร.ต.สุริยา สมาน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีข้อเสนอแนะในการปรับโดยรวม คือ การตัดข้อความหรือเพิ่มข้อความในการใช้ภาษา

3. ผู้เชี่ยวชาญด้านที่ 3 ด้านผู้ฝึกสอนมวย ร.ต.อ.นิรันดร์ ยศพล อดีตที่ปรึกษาผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 ประธานชมรมมวยสยามภาคอิสาน นายกสมาคมกีฬามวยภาคตะวันออกตะวันออกเฉียงเหนือ มีข้อเสนอแนะในการปรับโดยรวม คือ การตัดข้อความในการใช้ภาษา

4. ผู้เชี่ยวชาญด้านที่ 4 ด้านพฤติกรรมศาสตร์ รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีข้อเสนอแนะในการปรับโดยรวม คือ การปรับรายละเอียดจำนวนข้อมูล การตัดข้อความหรือเพิ่มข้อความในการใช้ภาษา และการใช้ข้อความให้ตรงกับความหมายของคำศัพท์เฉพาะในบริบทมวยไทย

5. ผู้เชี่ยวชาญด้านที่ 5 ด้านจิตวิทยา รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา มีข้อเสนอแนะในการปรับโดยรวม คือ การตัดข้อความหรือเพิ่มข้อความในการใช้ภาษา

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 ท่าน มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ IOC ของแบบสอบถาม อยู่ระหว่าง 0.83 ถึง 1.00 และแบบสัมภาษณ์ อยู่ระหว่าง 0.8 ถึง 1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ (ภาคผนวก ข)

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. นำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 65 คน แบ่งเป็นผู้ฝึกสอน 15 คน และนักกีฬามวยไทยอาชีพ 50 คน ที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง

4. นำแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item – total Correlation) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient) ของเพียร์สัน คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (ภาคผนวก ค) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 แบบสอบถามรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน จำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 แบบ ได้แก่ แบบการอธิบายและสาธิต จำนวน 13 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .22-.71 แบบประชาธิปไตย จำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .45-.62 แบบเผด็จการ จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .59-.83 แบบช่วยเหลือเกื้อกูล จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .47-.71 และแบบให้แรงเสริมทางบวก จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .42-.67 และมีค่าความเชื่อมั่นแต่ละรูปแบบเท่ากับ .875, .815, .886, .837 และ.739 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .935

4.2 แบบสอบถามความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ 29 ข้อ แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะลื่นไหล จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .25-.57 ด้านความสนใจ จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .44-.56 ด้านเทคนิค จำนวน 4 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .44-.67 ด้านการแก้ไขข้อผิดพลาด จำนวน 5 ข้อมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .39-.65 ด้านความมุ่งมั่น จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .30-.53 ด้านชัยชนะ จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .43-.65 และมีค่าความเชื่อมั่นแต่ละด้านเท่ากับ .659, 734, .777, .788, .641 และ.802 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .935

5. จัดพิมพ์เครื่องมือฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการขอจริยธรรมวิจัยโดยผ่านคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยมหาสารคามเสร็จสิ้น

2. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานประธานชมรมมวยสยามภาคอิสาน

3. ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังหัวหน้าค่ายมวย เพื่อขออนุญาติเก็บข้อมูล

4. ผู้วิจัยติดต่อหัวหน้าค่ายมวยโดยตรงผ่านทางโทรศัพท์อีกครั้ง เพื่อนัดหมายวันและเวลาในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝึกสอนมวยและนักกีฬามวยไทยอาชีพ

5. ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยวิธีการ 2 แบบ ซึ่งมีกระบวนการเก็บข้อมูล ดังนี้

5.1 เก็บข้อมูลโดยวิธีการลงพื้นที่ค่ายมวยไทย พร้อมผู้ช่วยวิจัย 1 ท่าน

- ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง และอธิบายวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย
- ผู้วิจัยชี้แจงเกณฑ์ในการเข้าร่วมวิจัย
- ผู้ฝึกสอน ที่ทำหน้าที่ฝึกสอนอยู่ในสังกัดค่ายมวยประจำอย่างน้อย 3 เดือน เป็นเพศชายและหญิง มีอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไป
- นักกีฬามวยไทยอาชีพ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จดทะเบียนตามระเบียบกฎหมายพระราชบัญญัติมวยไทย 2542 จากคณะกรรมการกีฬามวย ที่เป็นเพศชายและหญิง มีตั้งแต่อายุ 18 ปี ขึ้นไป ที่ยังทำการแข่งขันในปัจจุบันเป็นประจำอย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อ 2 เดือน
- เก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

5.2 เก็บข้อมูลโดยวิธีการออนไลน์ Google ฟอร์ม พร้อมผู้ช่วยวิจัย 1 ท่าน

- ผู้วิจัยสร้างกลุ่มในสื่อสารใน Facebook ติดติอประสานงานในแต่ละค่ายมวย ดึงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝึกสอนมวยและนักกีฬามวยไทยอาชีพเข้ากลุ่ม เพื่อทำความเข้าใจในการฟังจากการอธิบายรายละเอียดในการวิจัย

- ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง และอธิบายวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

- ผู้วิจัยชี้แจงเกณฑ์ในการเข้าร่วมวิจัย

- ผู้ฝึกสอน ที่ทำหน้าที่ฝึกสอนอยู่ในสังกัดค่ายมวยประจำอย่างน้อย 3 เดือน เป็นเพศชายและหญิง มีอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไป

- นักกีฬามวยไทยอาชีพ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จดทะเบียนตามระเบียบกฎหมายพระราชบัญญัติมวยไทย 2542 จากคณะกรรมการกีฬามวย ที่เป็นเพศชายและหญิง มีตั้งแต่อายุ 18 ปี ขึ้นไป ที่ยังทำการแข่งขันในปัจจุบันเป็นประจำอย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อ 2 เดือน

- ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม Google ฟอร์ม ผ่านช่องทางแชทส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งมีตรวจสอบแบบสอบถามด้วยการติดตามสนทนาด้วยวาจา

- เก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจเช็คการตอบกลับของแบบสอบถามความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม Google ฟอร์ม

- ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2565 ไปจนถึง วันที่ 12 2565 มิถุนายน ช่วงระหว่างก่อนการฝึกซ้อม และหลังการฝึกซ้อม ในเวลาที่กลุ่มตัวอย่างสะดวกตอบแบบสอบถาม

6. การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

5.1 ผู้วิจัยทำการนัดหมายเวลา หลักจากที่ผู้ฝึกสอนทำแบบสอบถามเสร็จเพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ จดประเด็นด้วยตนเอง

5.2 ภายหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูล และทำงานวิจัยสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะทำหลายไฟล์บันทึกเสียงทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวยกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

2.1 หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ด้วยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient)

2.2 พยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

3. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และทำการสรุปผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา IOC (Item objective congruence index) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2546: 220)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N} \times 100$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) โดยใช้สูตร ดังนี้
(สมนึก ภัททิยธนี. 2546: 255)

$$R_{xy} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X\Sigma Y}{\sqrt{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2 - N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชุด X กับ Y

ΣX แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X

ΣY แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y

ΣX^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง

Y^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

ΣXY แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X และ Y แต่ละคู่

N แทน จำนวนของคนทั้งหมด

1.3 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) ครอนบาค โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2546: 226 - 227)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\Sigma S_i^2}{S^2}\right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

S^2_i แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายฉบับ

2. สถิติพื้นฐาน (Descriptive Statistics Analysis) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด. 2553)

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{x} = \frac{\Sigma x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

Σx แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

n แทน จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เป็นการวัดการกระจาย เขียนแทนด้วย S.D. หรือ S

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน ค่าคะแนน

N แทน จำนวนคะแนนแต่ละกลุ่ม

Σ แทน ผลรวม

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient) หรือสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2546: 255)

$$R_{xy} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X\Sigma Y}{\sqrt{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2 - N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชุด X กับ Y

ΣX แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน x

ΣY แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y

ΣX^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน x แต่ละตัวยกกำลังสอง

Y^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

ΣXY แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน x และ Y แต่ละคู่

N แทน จำนวนของคนทั้งหมด

3.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (The Coefficient of Multiple) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 156)

$$R^2 = \beta_1 r_{y1} + \beta_2 r_{y2} + \cdots + \beta_k r_{yk}$$

เมื่อ R^2 แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

$\beta_1 \beta_2, \ldots, \beta_k$ แทน ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

$r_{y1}, r_{y2,\ldots,} r_{yk}$ แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

K แทน จำนวนตัวเกณฑ์ (ตัวแปรอิสระ)

3.3 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สถิติ F มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 163)

$$F = \frac{R^2/k}{(1-R^2)/(N-k-1)}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญของ R

R แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

N แทน จำนวนสมาชิกกลุ่ม

k แทน จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

3.4 สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพจากรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบให้แรงเสริมทางบวก โดยกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ทดสอบแล้วดีที่สุด โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 146 - 153)

3.4.1 หาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

$$\beta_j = R^{-1}_{ij} R_{yj}$$

เมื่อ β_j แทน เมตริกซ์ของค่าน้ำหนักเบต้า

R_{ij} แทน เมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน

R^{-1}_{ij} แทน อินเวอร์สเมตริกซ์ (Inverse Matrix) ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน

R_{yj} แทน เมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระแต่ละตัว

i แทน แถว

j แทน คอลัมน์

3.4.2 หาค่า b โดยใช้สูตร

$$b_j = \beta_j \frac{S_y}{S_j}$$

เมื่อ b_j แทน ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j ที่ต้องการหาค่าน้ำหนักของคะแนน

β_j แทน ค่าน้ำหนักเบต้าของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j

S_Y แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)

S_Y แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j

3.4.3 หาค่า a โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 154)

$$a = \overline{Y} - b_1\overline{X}_1 - b_2\overline{X}_2 - \ldots - \overline{b}_k\overline{X}_k$$

เมื่อ a แทน ค่าคงที่สำหรับสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$\overline{Y}$ แทน ค่าเฉลี่ยของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)

$\overline{X}_1, \overline{X}_2, \ldots \overline{X}_k$ แทน ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

$b_1, b_2, \ldots\ b_k$ แทน ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวพยากรณ์ ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

k แทน จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

สร้างสมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = a+b_1x_1+b_2X_2+.....+b_k x_k$$

สร้างสมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_y = \Sigma_l Z_l + \Sigma_l Z_l + \ldots + \Sigma_k Z_k$$

3.5 การหาค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (Standard Errors of Estimate) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 169)

$$SE_{est} = \sqrt{\frac{SS_{res}}{N-K-1}}$$

เมื่อ SE_{es} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

SS_{res} แทน ผลรวมของกำลังสอง (Sum of Squares) ของส่วนที่เหลือ (ของ Residual) $= \Sigma d^2$

N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

K แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

3.6 การหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (Standard Errors of Coefficients) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 170 - 171)

$$SE_{bj} = \sqrt{\frac{SE^2\ est}{SS_{xj}\ (1-R^2_j)}}$$

เมื่อ SE_{bj} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (ของ b)

SE^2_{est} แทน กำลังสองของความคาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

SS_{xj} แทน ผลรวมของกำลังสองของความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Sum of Squares) ของตัวพยากรณ์ตัวที่ j

R^2_j แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ตัวที่ j ซึ่งจะได้เป็นตัวแปรตามกับตัวพยากรณ์อื่น ๆ ที่เหลือ หาจากสูตร ดังนี้

$$r^2_j = 1 - \frac{1}{r^{tt}}$$

เมื่อ r^{tt} แทน ค่าในแนวทแยงของอินเวิร์สเมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน

3.7 การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 171)

$$t_j = \frac{b_j}{SE_{bj}}$$

เมื่อ t_j แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

b_j แทน สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ตัวที่ j ที่ต้องการทดสอบนัยสำคัญ

SE_{bj} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X_1	แทน	แบบการอธิบายและสาธิต
X_2	แทน	แบบประชาธิปไตย
X_3	แทน	แบบเผด็จการ
X_4	แทน	แบบช่วยเหลือเกื้อกูล
X_5	แทน	แบบแรงเสริมทางบวก
Y	แทน	ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจงแจงแบบ t
F	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบค่าการมีนัยสำคัญ
a	แทน	ค่าคงที่สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

b แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

β แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

Y´ แทน คะแนนความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพที่ได้จากสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

Z´ แทน คะแนนรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่ได้จากสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลของการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การวิเคราะห์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Interrelation Coefficient) โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient)

5. การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์หาตัวพยากรณ์ และค่าดัชนี เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ดังตาราง 5)

ตารางที่ 5 ความถี่ ร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป (N = 140)	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภท ผู้ฝึกสอน	50 คน	35.71

ข้อมูลทั่วไป (N = 140)	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภท		
นักกีฬา	90 คน	64.28
2. เพศ		
ชาย	120 คน	85.71
หญิง	20 คน	14.28
3. อายุของผู้ฝึกสอน	50 ปี	43.00
4. อายุของนักกีฬามวยไทยอาชีพ	90 ปี	23.00
5. ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนหรือเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพ		
5.1 ผู้ฝึกสอน	50 ปี	14.00
5.2 นักกีฬามวยไทยอาชีพ	90 ปี	11.00
6. ค่าตอบแทนผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ		
6.1 ผู้ฝึกสอน		
5,000 – 15,000 บาท	15 คน	30.00
15,001 – 25,000 บาท	19 คน	38.00
25,001 – 35,000 บาท	10 คน	20.00
มากกว่า 35,000 บาท	6 คน	12.00
6.2 นักกีฬามวยไทยอาชีพ		
5,000 – 15,000 บาท	-	-
15,001 – 25,000 บาท	-	-
25,001 – 35,000 บาท	23 คน	25.55
มากกว่า 35,000 บาท	67 คน	74.44
7. จำนวนทั้งหมดในการชกมวยไทยอาชีพ		
น้อยกว่า 20 ครั้ง	-	-
21 – 40 ครั้ง	-	-
41 – 60 ครั้ง	-	-
มากกว่า 60 ครั้ง	90 คน	100

จากตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 140 คน แบ่งเป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 50 คน ร้อยละ 35.71 และนักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 90 คน ร้อยละ 64.28 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เป็นเพศชาย จำนวน 120 คน ร้อยละ 85.71 และเพศหญิง จำนวน 20 คน ร้อยละ 14.28 โดยผู้ฝึกสอนมีอายุเฉลี่ย 43 ปี และนักกีฬามวยไทยอาชีพอายุ 23 ปี มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอน 14 ปี และนักกีฬามวยไทยอาชีพ 11 ปี ผู้ฝึกสอนร้อยละ 38.00 มีค่าตอบแทนต่อเดือนส่วนมาก จำนวน 5,001-25,000 บาท 19 คน รองลงมา จำนวน 5,000 – 15,000 บาท ร้อยละ 30.00 จำนวน 25,001-35,000 บาท ร้อยละ 20.00 และจำนวน มากกว่า 35,000 ร้อยละ 12.00 และนักกีฬามวยไทยอาชีพค่าตอบแทนในการชกต่อครั้ง ส่วนมากจำนวนมากกว่า 35,000 บาท 67 ร้อยละ 74.44 และรองลงมา จำนวน 25,001-35,000 บาท ร้อยละ 25.55 และนักกีฬามวยไทยอาชีพมีสถิติในการแข่งขันมาแล้ว มากกว่า 60 ครั้ง ร้อยละ 100

2. ผลวิเคราะห์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ (ดังตาราง 6)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬา

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน	รายด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	แบบการอธิบายและสาธิต	4.50	0.762	มากที่สุด
2	แบบประชาธิปไตย	4.04	0.986	มาก
3	แบบเผด็จการ	3.10	1.389	ปานกลาง
4	แบบช่วยเหลือเกื้อกูล	4.32	0.893	มาก
5	แบบให้แรงเสริมทางบวก	4.46	0.788	มาก
	รวม	4.08	0.963	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลกับความสำเร็จต่อนักกีฬามวยไทยอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.08 อยู่ในระดับมาก 4 แบบ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ แบบการอธิบายและสาธิต แบบให้แรงเสริมทางบวก แบบช่วยเหลือเกื้อกูล ตามลำดับ ส่วนรูปแบบที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ แบบเผด็จการ (ภาคผนวก ค)

3. ผลการวิเคราะห์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ (ดังตาราง 7)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ	รายด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านภาวะลื่นไหล	4.10	0.863	มาก
2	ด้านความสนใจ	4.15	0.948	มาก
3	ด้านเทคนิค	4.16	0.783	มาก
4	ด้านการแก้ไขข้อผิดพลาด	4.23	0.760	มาก
5	ด้านความมุ่งมั่น	4.17	0.828	มาก
6	ด้านชัยชนะ	4.23	0.750	มาก
	รวม	**4.17**	**0.822**	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพในแต่ละด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.17 อยู่ในระดับมาก 6 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านการแก้ไขข้อผิดพลาด ด้านชัยชนะ ด้านความมุ่งมั่น ด้านเทคนิค ด้านความสนใจ และด้านภาวะลื่นตามลำดับ (ภาคผนวก ค)

4. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ (ดังตาราง 8)

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Interrelation Coefficient) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปร	การอธิบายและสาธิต	ประชาธิปไตย	เผด็จการ	ช่วยเหลือเกื้อกูล	เสริมทางบวก	ความสำเร็จ
แบบการอธิบายและสาธิต	1.00					
แบบประชาธิปไตย	.758**	1.00				
แบบเผด็จการ	.211*	.470**	1.00			
แบบช่วยเหลือเกื้อกูล	.829**	.761**	.305**	1.00		
แบบแรงเสริมทางบวก	.855**	.747**	.223**	.799**	1.00	
ความสำเร็จ	.553**	.463**	.212**	.454**	.498**	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ด้วยกัน พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .211 ถึง .855

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบแรงเสริมทางบวกมีต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการแบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบแรงเสริมทางบวกเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r =0. 553), (r =0. 463), (r =0. 212), (r =0. 454) และ (r =0. 498) ตามลำดับ

5. การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์หาตัวพยากรณ์ และค่าดัชนี เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ (ดังตาราง 9)

ตารางที่ 9 การสร้างสมถดถอยพหุคูณของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	b	R	Adjusted R Square	F	p
a	1.227	.324	.284	8.061	.000**
แบบการอธิบายและสาธิต (X_1)	.481				
แบบประชาธิปไตย (X_2)	.029				
แบบเผด็จการ (X_3)	.036				
แบบช่วยเหลือเกื้อกูล (X_4)	-.018				
แบบให้แรงเสริมทางบวก (X_5)	.145				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า สมการถดถอยพหุคูณรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่สร้างได้เป็นสมการเชิงเส้น (F = 8.061, p = .000) โดยมีอำนาจจำแนกในการพยากรณ์ปรับปรุงร้อยละ 28.40 โดยมีสมการพยากรณ์ดังนี้ (X_1 = .481), (X_2 = .029), (X_3 = .036), (X_4 = -.018) และX_5 = .145 ตามลำดับ เมื่อทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ (Y) (ดังตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวเป็นตัวแปรพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพโดยรวม

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน	b	SE.b	β	t	p
แบบการอธิบายและสาธิต (X_1)	.481	.215	.408	2.235	.028*
แบบประชาธิปไตย (X_2)	.029	.132	.035	.219	.827
แบบเผด็จการ (X_3)	.036	.046	.081	.787	.433
แบบช่วยเหลือเกื้อกูล (X_4)	-.018	.122	-.023	-.148	.882
แบบให้แรงเสริมทางบวก (X_5)	.145	.151	.152	.963	.338
R = .324, Adjusted R Square = .284, F = 8.061, p = > .05					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ (Y) จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ แบบการอธิบายและสาธิต (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .481 ส่วนตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ แบบเผด็จการ (X_3) แบบช่วยเหลือเกื้อกูล (X_4) และแบบให้แรงเสริมทางบวก (X_5) จึงไม่นำไปวิเคราะห์หาอำนาจการพยากรณ์

โดยตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ แบบการอธิบายและสาธิต (β=0. 553, p= 0. 000) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการใช้แบบการอธิบายและสาธิตจะส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ให้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีการพัฒนาทักษะมวยไทย และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรแบบการอธิบายและสาธิต (X_1) เป็นตัวแปรพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ (Y)

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน	b	SE.b	β	t	p
a	1.238	.474		2.611	.011
แบบการอธิบายและสาธิต (X_1)	.652	.105	.553	6.234	.000
Adjusted R Square = .298, F = 38.865, p = > .05					

จากตารางที่ 11 พบว่า แบบการอธิบายและสาธิต (X_1) เป็นตัวพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ (Y) มีค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบ เท่ากับ 1.238 มีค่าของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .652 มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .553 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าอำนาจจำแนกร้อยละ .298 นั้นหมายความว่าความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ จะเปลี่ยนไป จะเพิ่มขึ้น หรือลดลงก็ตาม จะดีขึ้นหรือแย่ลงก็ตาม เป็นผลมาจากรูปแบบการอธิบายและสาธิตร้อยละ 29.80 % ส่วนที่เหลืออีก 70.20 % มาจากปัจจัยอื่น

เมื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ถดถอย พบว่า แบบการอธิบายและสาธิต (X1) มีอิทธิพลกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณจากตารางที่ 8 สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$Y' = 1.238 + .652X_1$$

$$Z' = .553Z_1$$

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของรูปแบบบการผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อควาสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. ความสำคัญของการวิจัย
3. สรุปผล
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยอาชีพ
2. เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน แบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบให้แรงแรงเสริมทางบวก ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ
3. เพื่อพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ และทราบถึงรูปแบบวิธีการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีความเหมาะสมมากที่สุด และส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพมากที่สุด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขวิธีการฝึกซ้อมและการแข่งขันให้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จกับเป้าหมายของนักกีฬา และยังเป็นแนวทางในการปฏิบัติสำหรับวิธีการผู้ฝึกสอนของแต่ละรูปแบบได้อย่างหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

สรุปผล

1. ผลการศึกษารูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

ผู้วิจัยสรุปหัวข้อ ดังต่อไปนี้ เพศของผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ ทั้งหมด 140 คน แบ่งออกได้ ดังนี้ เป็นเพศชายจำนวน 120 คน ร้อยละ 85.71 และเป็นเพศหญิง จำนวน 20 คน ร้อยละ 14.28 จากการสรุปผลการวิจัย พบว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อันเนื่องมาจากมวยไทยเป็นกีฬาต่อสู้ที่ต้องใช้ร่างกาย ปะทะกำลัง ต้องมีจิตใจที่แน่วแน่ เข้มแข็ง และอดทนในสถาวะแรงกดดันได้ดี เพศจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเหตุนี้ เพศชายจึงเป็นเพศที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จได้ดีกว่าเพศหญิง อันเนื่องมาจากความแข็งแรงของร่างกายและจิตใจ

อายุของผู้ฝึกสอน จำนวน 50 คน มีอายุเฉลี่ย 43 ปี จากการสรุปผลการวิจัย พบว่า ช่วงอายุของผู้ฝึกสอน คือ ช่วงอายุที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ ซึ่งวัยผู้ใหญ่เป็นวัยที่มีความเป็นผู้นำสูง มีความสามารถด้านมวยไทย มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ซึ่งมีความพร้อมและมีบุคลิกภาพที่ดี ได้รับการยอมรับจากนักกีฬาเป็นที่น่าเคารพนับถือ เพราะเหตุนี้ ผู้ฝึกสอนที่อายุเฉลี่ย 43 ปี จึงเป็นวัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ อันเนื่องมาจากการมีวุฒิภาวะสูง มีความพร้อมในการถ่ายทอดวิชาความรู้ และวิธีการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนเฉลี่ย 14 ปี จากการสรุปผลการวิจัย พบว่า ประสบการณ์ของผู้ฝึกสอนมีส่วนช่วยให้นักกีฬามวยไทยอาชีพสามารถเกิดสภาวะการลื่นไหล ความสนใจ เทคนิค การแก้ไข้ข้อผิดพลาด ความมุ่งมั่น และชัยชนะ เพราะเหตุนี้ ผู้ฝึกสอนที่ประสบการณ์เฉลี่ย 14 ปี จึงเป็นผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ อันเนื่องมาจากการมีความเชี่ยวชาญ และคลุกคลีในกีฬามวยไทย รอบรู้ในวิธีการฝึก รู้จุดแข็ง จุดอ่อน และมีเคล็ดลับในการฝึกจนเกิดประสบการณ์อย่างมาก

ค่าตอบแทนของผู้ฝึกสอน จำนวน 5,001-25,000 บาท ต่อเดือน ร้อยละ 38.00 จากการสรุปผลการวิจัย พบว่า ช่วงอายุวัยผู้ใหญ่ที่มีความเป็นผู้นำสูงนั้น มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬาในการได้รับค่าตอบแทน และประสบการณ์ของผู้ฝึกสอนก็เป็นผลทำให้ได้รับค่าตอบแทน

อายุของนักกีฬามวยไทย จำนวน 90 คน มีอายุเฉลี่ย 23 ปี จากการสรุปผลการวิจัย พบว่า ช่วงอายุของนักกีฬามวยไทยอาชีพ คือ ช่วงอายุที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสมบูรณ์ของร่างกายอย่างมาก เพราะเหตุนี้ นักกีฬามวยไทยอาชีพที่มีอายุ อายุเฉลี่ย 23 ปี จึงเป็นวัยที่มีการเกิดสภาวะการลื่นไหล ความสนใจ เทคนิค การแก้ไข้ข้อผิดพลาด ความมุ่งมั่น และชัยชนะได้ดีมาก อันเนื่องมาจากความสมบูรณ์ของร่างกาย

ประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพเฉลี่ย 11 ปี จากการสรุปผลการวิจัย พบว่า ประสบการณ์ในการแข่งขันมวยไทยอาชีพมีส่วนช่วยให้นักกีฬาได้รับชัยชนะ และเกิดความสำเร็จ

ค่าตอบแทนของนักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน มากกว่า 35,000 บาทต่อครั้ง ร้อยละ 74.44 จากการสรุปผลการวิจัย พบว่า ช่วงอายุวัยรุ่นที่มีความสมบูรณ์ของร่างกายนั้นจะมีสภาวะการลื่นไหล ความสนใจ เทคนิค การแก้ไข้ข้อผิดพลาด และเกิดความมุ่งมั่นที่ดี เกิดประสบการณ์จนได้รับชัยชนะจากการแข่งขันสูงเป็นผลทำให้ได้รับค่าตอบแทนจากการแข่งขันมวยไทยในแต่ละครั้งสูงขึ้นตามไปด้วย

จำนวนในการแข่งขันของนักกีฬามวยไทยอาชีพทั้งหมด มากกว่า 60 ครั้งขึ้นไป จากการสรุปผลการวิจัย พบว่า นักกีฬาที่ได้ทำการแข่งขัน 60 ครั้งขึ้นไป ถือได้ว่าเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพที่มีความสามารถสูงในระดับหนึ่ง ซึ่งหลักจากการแข่งขันจะสร้างประสบการณ์ให้กับนักกีฬา และประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้นักกีฬาเกิดชัยชนะไปสู่ความสำเร็จ

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

2.1 รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ แบบการอธิบายและสาธิต แบบให้แรงเสริมทางบวก แบบประชาธิปไตย แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบเผด็จการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .553, .498, .463, .454 และ .212 ตามลำดับ

2.2 รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบให้แรงเสริมทางบวก จำนวน 5 ตัวแปร สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพได้ร้อยละ 39.50 พบว่า มีอำนาจพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 รูปแบบ ได้แก่ แบบการอธิบายและสาธิต มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์เท่ากับ .652 เท่านั้น รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบให้แรงเสริมทางบวก มีอำนาจในการพยากรณ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เมื่อนำเฉพาะรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอำนาจการพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไปทำการทดสอบอีกครั้ง พบว่า รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต มีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 29.80 มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .553 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .4117 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. สมการพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ได้แก่ รูปแบบการอธิบายและสาธิต สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ได้สมการในรูปของคะแนนดิบ และสมการในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Y^1 = 1.238 + .652X_1$ $Z^1 = .553Z_1$

อภิปรายผล

1. รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทย พบว่า รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนทั้ง 5 รูปแบบ ได้แก่ 1) แบบการอธิบายและสาธิต เป็นขั้นตอนการอธิบาย และการสอนโดยวิธีการปฏิบัติให้กับนักกีฬาดูเป็นแบบอย่าง ซึ่งมีขั้นตอนการฝึกวางแผนในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนจะกำหนดช่วงเวลาฝึกซ้อม ตามขั้นตอนการฝึกในช่วงเช้าขั้นตอนการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านความทนทานของระบบไหลเวียนเวียนโลหิต ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ เช่น การวิ่ง การกระโดดเชือก และในขั้นตอนการฝึกทักษะมวยไทย หมัด เท้า เข่า และศอก เช่น การแตะกระสอบ ที่ระบุจำนวนครั้ง จำนวนเซต ที่เรียกว่า เบิ้ลลกระสอบ และการกระโดดแทงเข่าสลับซ้ายต่อเนื่อง ที่เรียกว่าเด้งกระสอบ ตามลำดับขั้นตอน เป็นต้น โดยใช้ถอยคำการอธิบายที่ชัดเจนในหลักการฝึกสมรรถภาพทางกาย ทักษะ เทคนิค และสาธิตวิธีการการปฏิบัติเทคนิคทักษะ ชั้นเชิงมวยไทยในการแสดงให้ดูเป็นตัวอย่าง เช่น การใช้ทักษะเข่า โดยเทคนิคที่เรียกว่าขวางหน้าแทงเข่า เป็นการขวางหน้าคู่ต่อสู้แล้วแทงเข่า ใช้มือข้างที่ถนัดไขว้อยู่ด้านบนของมือข้างที่ไม่ถนัดอยู่ด้านล่าง จากนั้นออกแรงจากแขนกดทับมือทั้งสองข้างที่ไขว้กัน วางตำแหน่งใบหน้า มือทั้งสองข้างที่ไขว้ปิดตรงปิดรู้จมูกคู่ต่อสู้และแทงเข่า และใช้ชั้นเชิงมวยต่อด้วยทักษะของศอก ดึงมือขวาที่ไขว้ออกจากนั้นพับศอกขวา และฟันศอกตำแหน่งใบหน้าคู่ต่อสู้ เป็นต้น ซึ่งในสถานการณ์การฝึกซ้อมของนักกีฬามวยเป็นกีฬาที่ต้องใช้พละกำลังในการฝึกอย่างหนัก ผู้ฝึกสอนจึงต้องชี้แจงบอกด้วยคำพูดที่ชัดเจน ทำด้วยการปฏิบัติให้ดูที่ต้องให้นักกีฬาเข้าใจ และในสถานการณ์การแข่งขัน การต่อสู้ที่มีแรงเชียร์ความ ความกดดัน ความเมื่อยล้า ต่าง ๆ เพราะเหตุนี้ผู้ฝึกสอนจึงต้องอธิบายและสาธิต ซึ่งเป็นรูปแบบวิธีการถ่ายทอดทักษะ เทคนิคมวยไทย จากผู้ฝึกสอนให้นักกีฬาเกิดความเข้าใจ เพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาความสามารถด้านสมรรถภาพทางกาย และทักษะที่เชี่ยวชาญในการได้รับชัยชนะ 2) แบบประชาธิปไตย เป็นการเปิดโอกาสให้นักกีฬาแสดงความสามารถด้านทักษะกีฬา และแสดงความคิดเห็นด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขันระหว่างผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา สู่การสร้างเป้าหมายร่วมกัน ที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ซึ่งในการฝึกซ้อมผู้ฝึกสอนจะเปิดโอกาสให้นักกีฬาฝึกซ้อมด้วยความรับผิดชอบของนักกีฬาเอง ตามที่ผู้ฝึกสอนวางโปรแกรม และให้นักกีฬาฝึกซ้อมปฏิบัติจำลองการแข่งขันแสดงความสามารถทักษะหมัด เท้า เข่า และศอก ที่เรียกว่าการเล่นเชิง เป็นวิธีที่นักกีฬาได้ได้ออกทักษะเสมือนกับกับแข่งขันจริง โดยการฝึกตัดสินใจด้วยนักกีฬาเอง ซึ่งมีผู้ฝึกสอนคอยควบคุมการฝึกซ้อม ที่ค่อยปรับแก้ไขทักษะ เทคนิคมวยไทย และวิธีการแก้เกมการแข่งขัน ด้วยการประเมินของผู้ฝึกสอน ซึ่งในสถานการณ์การฝึกซ้อมของนักกีฬามวย เป็นกีฬาที่ต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขัน ฝึกจุดแข็ง จุดอ่อน มีวิธีการฝึก

การแก้เกมการแข่งขัน ที่เรียกว่า แก้ทางมวย และต้องใช้การตัดสินใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญในการออกทักษะ ที่เรียกว่าอาวุธ และในสถานการณ์การแข่งขัน ขณะแข่งขันผู้ฝึกสอนไม่สามารถตัดสินใจแก้ไขในสถานการณ์ขณะนั้นได้ นักกีฬาเองต้องตัดสินใจ ใช้ไหวพริบ วิธีการแข่งขัน ที่เรียกว่า การชกมวยด้วยวิธีการชกของตนเอง ต้องตัดสินใจขณะนั้น ใช้ประสบการณ์จากการฝึกซ้อม วิธีการที่เตรียมตัวมาออกอาวุธให้เกิดความผิดพลาดน้อยในการเอาชนะคู่ต่อสู้ฝ่ายตรงข้าม เพราะเหตุนี้ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งเป็นรูปแบบวิธีการเปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รับฟังความคิดเห็นของกีฬา ควบคุมการฝึกซ้อม ประเมินการฝึกซ้อมจากผู้ฝึกสอนให้นักกีฬาเกิดความมั่นใจ เพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนา ปรับปรุงแก้ ที่เชี่ยวชาญในการได้รับชัยชนะ ความสามารถด้านสมรรถภาพทางกาย และทักษะ ที่เชี่ยวชาญในการได้รับชัยชนะ 3) แบบเผด็จการ เป็นการออกคำสั่งของผู้ฝึกสอนเพียงผู้เดียว ที่มีกำหนดการวางแผน ตารางการฝึกซ้อมให้นักกีฬาปฏิบัติตามโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างหนัก เน้นฝึกสมรรถภาพทางกาย ความคล่องแคล่ว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ พลังกล้ามเนื้อ ความอดทนของกล้ามเนื้อและระบบไหลเวียนเลือด และความอ่อนตัว เป็นต้น ในการฝึกผู้ฝึกสอนจะไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักกีฬาในข้อจำกัดต่าง ๆ ของการฝึกซ้อม และไม่เปิดโอกาสให้มีการซักถาม โดยให้นักกีฬาฝึกซ้อมตามโปรแกรมการวางแผนของผู้ฝึกสอนเท่านั้น เช่น วอร์มอัพ 5 นาที เคลื่อนไหวร่างกายโดยใช้ หมัด เท้า เข่า ศอก (เป็นการชกลม) 5 นาที 1) วิ่งตอนเช้า 10 กิโลเมตร 2) กระโดน 30 นาที 2 เซต พักเซตละ 1 นาที 3) เด้งกระสอบ 500 ครั้ง เซตละ 100 ครั้ง 5 เซต พักเซตละ 45 วินาที (เป็นการใช้ทักษะเข่าซ้ายสลับกับเข่าขวาต่อเนื่อง) 4) เบิ้ลเตะ 500 ครั้ง เซตละ 50 ครั้ง ซ้าย 50 ครั้ง ขวา 50 ครั้ง 10 เซต พักเซตละ 45 วินาที (เป็นการใช้ทักษะเตะซ้าย และเตะขวา ที่ละข้าง) 5) ดันพื้น 100 ครั้ง เซตละ 20 ครั้ง 5 เซต พักเซตละ 30 วินาที และ6) ซิทอัพ 1000 ครั้ง เซตละ 100 ครั้ง 10 เซต พักเซตละ 30 วินาที คลูดาวน์ 5 นาที โดยการเดินยกเข่า (เดินแทงเข่า) ยืดกล้ามเนื้อ 5 นาที เป็นต้น ซึ่งในสถานการณ์การฝึกซ้อมของนักกีฬามวย เป็นกีฬาที่ต้องใช้ร่างกายแรงปะทะกำลังสมรรถภาพทางกายต้องดีเยี่ยม (ที่กล่าวกันว่า ซ้อมมากเจ็บน้อย) ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญในการฝึกซ้อมผู้ฝึกสอนจึงต้องมีความเผด็จการในการฝึกฝึกซ้อมให้แข็งแรง ทั้งรวมถึงการฝึกจิตใจให้แข็งแกร่ง มีสมรรถภาพทางกายที่ดีจะทำให้ออกทักษะมีประสิทธิภาพ ผู้ฝึกสอนไม่ควรตามใจนักกีฬามากไป และไม่ควรปรอบโยนมาก ซึ่งจะทำให้นักกีฬานักกีฬาจะขาดความเข้มแข็งทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และในสถานการณ์การแข่งขัน ผู้ฝึกสอนควรสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้นักกีฬาฮึกเหิม ให้เกิดความเข้มแข็งทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และการแสดงความสามารถด้านทักษะได้ดี เพราะเหตุนี้ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีความเป็นเผด็จการ ซึ่งเป็นรูปแบบการฝึกที่ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักกีฬาและไม่เปิดโอกาสให้มีการซักถาม เน้นระเบียบวินัย ฝึกอย่างหนักจากวิธีการผู้ฝึกสอนให้นักกีฬาเกิด

ความมุ่งมั่น เพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย จิตใจ และทักษะในการได้รับชัยชนะ 4) แบบช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นการช่วยเหลือทั้งด้านการฝึกซ้อมและด้านการใช้ชีวิตการอยู่ในค่ายมวยของนักกีฬา ที่มีการดูแลการฝึกซ้อมด้านสมรรถภาพ ด้านแข่งขัน และดูแลความเป็นอยู่ของนักกีฬาในช่วงขณะที่มีรายการแข่งขัน ซึ่งดูแลและช่วยเหลือในสิ่งที่นักกีฬาไม่สามารถดำเนินการทำด้วยเหตุจำเป็นเองได้ จำเป็นต้องมีผู้ฝึกสอนค่อยดูแลติดตาม ในช่วงของก่อนการแข่งขัน ขณะการแข่งขัน และหลังการแข่งขัน เช่น ดูแลด้านการฝึกซ้อม ความพร้อมในการฝึกซ้อมตามโปรแกรม เพราะนักกีฬาต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดีในการทำหนักหนักให้อยู่ในพิกัดรุ่นที่ต้องทำการแข่งขัน อาหารเสริมในการฟื้นตัวก่อนทำการแข่งขัน เป็นต้น ซึ่งในสถานการณ์ก่อนการแข่งขันของนักกีฬามวย เป็นกีฬาที่ต้องมีสมรรถภาพร่างกายที่แข็งแรงอย่างมาก ที่ต้องใช้ในการเตรียมความพร้อมของร่างกายในการลดน้ำหนัก เนื่องจากจากน้ำหนักเป็นตัวแปรมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันในการได้เปรียบของแรงปะทะกำลัง โดยในสถานการณ์การแข่งขันผู้ฝึกสอนมองเห็นเกมการแข่งขันจึงสามารถหาแก้ไข การแก้เกมการแข่งขัน ที่เรียกว่า แก้ทางมวย ให้นักกีฬาในช่วงพักยกการแข่งขันได้ และหลังสถานการณ์การแข่งขันผู้ฝึกสอนควรให้คำแนะนำกับการพักร่างกาย การฉีดยาฟกช้ำดำเขียว การประคบร้อน ประคบเย็น เพราะเหตุนี้ผู้ฝึกสอนจึงต้องช่วยเหลือเกื้อกูล ซึ่งเป็นรูปแบบวิธีการแสดงความรัก ความเมตตา และเป็นการสร้างความใกล้ชิดจากวิธีการผู้ฝึกสอนให้นักกีฬาเกิดความสนใจ เพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย จิตใจ และทักษะในการได้รับชัยชนะ และ5) แบบแรงเสริมทางบวก เป็นการแสดงความรู้สึกให้กำลังใจต่อนักกีฬา ที่มีการสร้างแรงผลักดันในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โดยมีการให้รางวัลสำหรับนักกีฬาที่สร้างผลงานในการฝึกซ้อมและการแข่งขันได้ดี นักกีฬามวยเป็นกีฬาที่ต้องมีความแข็งแกร่งทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และทักษะ จากการถูกฝึกทำให้เป็นบุคคลที่มีความเข้มแข็ง และอดทน เฉพาะฉะนั้น ผู้ฝึกสอนก็ควรชื่นชมในการฝึกซ้อมของนักกีฬา ในบางสภาวะที่นักกีฬาเหนื่อยล้า อ่อนแอ ท้อแท้ ค่อยให้กำลังใจและให้รางวัล และในช่วงของการแข่งขัน คงไม่มีนักกีฬาที่สามารถเก็บชัยชนะได้ทุกครั้งที่แข่งขัน มีอาการเจ็บตัวจากที่ปะทะ สภาพจิตใจที่ย่ำแย่ ไม่ได้ชนะครั้ง ต้องค่อยปลอบโยนสร้างแรงผลักดันให้นักกีฬา หรือวันที่ได้รับชนะก็ต้องให้รางวัล ชมเชย ซึ่งในสถานการณ์การฝึกซ้อมของนักกีฬามวย เป็นกีฬาที่ต้องใช้พละกำลังในการฝึกอย่างหนัก ผู้ฝึกสอนจึงต้องสร้างแรงผลักดัน กระตุ้นในการฝึกซ้อมและค่อยให้กำลังใจ ค่อยให้รางวัลความตั้งใจในการฝึกซ้อม และในสถานการณ์การแข่งขัน การต่อสู้ แรงปะทะกำลัง ความเมื่อยล้า แรงกดดัน เป็นต้น เพราะเหตุนี้ผู้ฝึกสอนจึงต้องให้แรงเสริมทางบวก ซึ่งเป็นเป็นรูปแบบวิธีการสร้างแรงจูงใจ จากผู้ฝึกสอนให้นักกีฬาเกิดความกระตือรือร้น เพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาความสามารถด้านสมรรถภาพทางกาย และทักษะที่เชี่ยวชาญในการได้รับชัยชนะ

รูปแบบการฝึกสอนทั้ง 5 รูปแบบ 1) แบบการอธิบายและสาธิต 2) แบบประชาธิปไตย 3) แบบเผด็จการ 4) แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และ5) แบบแรงเสริมทางบวก มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ เกิดการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ และทักษะกีฬา จนไปสู่ความเป็นเลิศจึงทำให้นักกีฬามวยไทยอาชีพประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับ วิไลพิน ทองประเสริฐ, (2556) พบว่า รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนแบบฝึกและแบบสอน แบบประชาธิปไตย แบบสนับสนุนทางสังคม แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาโดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน และยังสอดคล้องกับ สืบสาย บุญวีรบุตร, (2541) ได้กล่าวถึงทฤษฎี การเป็นผู้นำทางการกีฬา (Multidimensional Sport Leadership) ของ Chelladurai ว่าเป็นปัจจัย หรือลักษณะของสถานการณ์ที่มีจุดมุ่งหมาย เป้าหมายทางการกีฬาที่เด่นชัดย่อมมีผลต่อลักษณะของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนเพื่อสร้าง ทีม นักกีฬา ให้บรรลุตามเป้าหมายนั้น พฤติกรรมของผู้ที่มีอิทธิต่อการพัฒนาความสามารถในการเล่นและมีผลต่อความพึงพอใจ ซึ่งเป็นแรงจูงใจภายในของนักกีฬา

2. ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ พบว่า รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนทั้ง 5 รูปแบบ ได้แก่ แบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบแรงเสริมทางบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย .553, .498, .463, .454 และ .212 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการอธิบายและสาธิต เป็นขั้นการฝึกอธิบาย และการสอน วิธีการปฏิบัติให้กับนักกีฬา ที่มีขั้นตอนการวางแผนในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โดยใช้ถอยคำการอธิบายที่ชัดเจนในหลักการฝึกสมรรถภาพทางกาย ทักษะ เทคนิค และสาธิตโดยการปฏิบัติเทคนิคทักษะมวยไทย วิธีการ ชั้นเชิงมวยไทยในการแสดงให้ดูเป็นตัวอย่าง เป็นรูปแบบวิธีการถ่ายทอดทักษะ เทคนิคมวยไทย จากผู้ฝึกสอนให้นักกีฬาเกิดความเข้าใจ เพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาความสามารถด้านสมรรถภาพทางกาย และทักษะที่เชี่ยวชาญในการได้รับชัยชนะ รูปแบบประชาธิปไตย เป็นการเปิดโอกาสของผู้ฝึกสอนให้กับนักกีฬา ที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ในการสร้างเป้าหมายการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาฝึกซ้อมปฏิบัติจำลองการแข่งขันใช้ทักษะหมัด เท้า เข่า และศอกในการตัดสินใจด้วยตนเอง เป็นรูปแบบวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬามีส่วนร่วม โดยการถูกควบคุมการประเมิน และค่อยปรับแก้ไขทักษะ เทคนิคมวยไทยให้นักกีฬาเกิดความมั่นใจ เพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ ประสบการณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างลื่นไหล รูปแบบเผด็จการ เป็นการออกคำสั่งของผู้ฝึกสอนเพียงผู้เดียว ที่มีการกำหนดให้นักกีฬาปฏิบัติตามโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างหนัก เน้นสมรรถภาพทางกาย ความคล่องแคล่ว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

พลังกล้ามเนื้อ ความอดทนของกล้ามเนื้อและระบบไหลเวียนเลือด และความอ่อนตัว ในการฝึกโดยไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักกีฬาและไม่เปิดโอกาสให้มีการซักถาม เป็นรูปแบบวิธีการฝึกซ้อมที่เป็นระเบียบวินัยให้นักกีฬาเกิดความมุ่งมั่น เพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่แข็งแรง แสดงความสามารถด้านเทคนิคมวยไทยได้ดี รูปแบบช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นการช่วยเหลือทั้งด้านการฝึกซ้อมและด้านการใช้ชีวิตให้กับนักกีฬา ที่มีการดูแลการฝึกซ้อมด้านสมรรถภาพ ด้านแข่งขัน และดูแลความเป็นอยู่ของนักกีฬาในช่วงขณะที่มีรายการแข่งขัน โดยช่วยเหลือในสิ่งที่นักกีฬาไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เป็นรูปแบบวิธีการแสดงความรัก ความเมตตา และเป็นการสร้างความใกล้ชิดให้นักกีฬาเกิดความสนใจ เพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาความสามารถด้านสมรรถภาพทางกาย จิตใจและทักษะ ในการแก้ไขข้อผิดพลาด อีกทั้งรูปแบบแรงเสริมทางบวก เป็นการแสดงความรู้สึกให้กำลังใจต่อนักกีฬา ที่มีการสร้างแรงผลักดันในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โดยมีการให้รางวัลสำหรับนักกีฬาที่สร้างผลงานในการฝึกซ้อมและการแข่งขันได้ดี เป็นรูปแบบวิธีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาเกิดความกระตือรือร้น เพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และทักษะอย่างมุ่งมั่น ซึ่งรูปแบบการฝึกสอนทั้งหมดสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพในทางการกีฬาอาชีพที่ตั้งเป้าหมายไว้ ควรใช้ทุกรูปแบบการฝึกสอนในบริบทและสถานการณ์ตามความเหมาะสม เพื่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย จิตใจ และทักษะ ในการเกิดชัยชนะ ความลื่นไหล ความสนใจ เทคนิคการแก้ไขข้อผิดพลาดและความมุ่งมั่นในการแข่งขันกีฬา จะเห็นได้ว่ารูปแบบการฝึกสอนทุกรูปแบบล้วนมีวิธีการและลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งทุกรูปแบบการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ สอดคล้องกับ เทเวศน์ จันทร์หอม และคณะ (2563) พบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนฟุตบอลอาชีพในระดับไทยพรีเมียร์ ทุกรูปแบบการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของทีมนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ มากที่สุด คือแบบประชาธิปไตย รองลงมา แบบสนับสนุนทางสังคม แบบการฝึกและสอน แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ตามลำดับ และรูปแบบที่ใช้น้อยที่สุด คือ แบบเผด็จการ ซึ่งการเป็นผู้ฝึกสอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักกีฬาและทีมให้ประสบความสำเร็จได้ แต่จะอยู่ที่ผู้ฝึกสอนจะนำรูปแบบใดมาใช้ให้เหมาะสมตามบริบทของแต่ทีมให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และสอดคล้องกับ Boyd et al., (2014) พบว่า การจูงใจที่มุ่งเน้นความชำนาญสามารถพัฒนาและส่งเสริมด้านทักษะให้กับนักกีฬาได้ หรือถ้าผู้ฝึกสอนต้องการพัฒนาด้านทักษะและความชำนาญให้กับนักกีฬา ควรนำรูปแบบการเป็นผู้นำไปใช้ในการฝึกซ้อมที่มุ่งเน้นให้เกิดความชำนาญมีความสัมพันธ์โดยตรงกับบรรยากาศการจูงใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับทีม

3. พยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ พบว่า รูปแบบการอธิบายและสาธิต เป็นรูปแบบเดียวที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (adjusted R^2= 0.298, F = 38.865, p < 0.001) แสดงให้เห็น

ว่า การอธิบายวิธีการฝึกสมรรถภาพด้านร่างกาย ความคล่องแคล่ว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ พลังกล้ามเนื้อ ความอดทนของกล้ามเนื้อและระบบไหลเวียนเลือด ความอ่อนตัว และด้านจิตใจ ที่มีการอธิบายหลักการ ขั้นตอนชัดเจน และใช้วิธีการสอนทักษะมวยไทย หมัด เท้า เข่า และศอก โดยมีการสาธิตปฏิบัติทักษะ เทคนิค และชั้นเชิงมวยไทยให้ดูเป็นตัวอย่าง เป็นรูปแบบวิธีการถ่ายทอดทั้งองค์ความรู้ตามหลักการฝึกสอนและร่วมกับประสบการณ์ด้านมวยไทยของผู้ฝึกสอน ซึ่งที่มีขั้นตอนการวางแผนในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของนักกีฬา ในการแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนการพัฒนาให้นักกีฬาแสดงความสามารถสุงสุด เป็นรูปแบบวิธีการที่ครอบคลุมกับธรรมชาติของกีฬามวยไทยมากที่สุด สามารถทำให้นักกีฬามวยไทยมีสมรรถภาพทางกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ มีจิตใจที่เข้มแข็ง สามารถออกทักษะมวยไทยทั้งการฝึกซ้อมและการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความเชี่ยวชาญไปสู่ชัยชนะอย่างราบรื่น เพราะการอธิบายเป็นความสามารถในการพูดแสดงรายละเอียดการฝึก ทักษะ และเทคนิคเป็นขั้นตอนช่วยให้นักกีฬามวยไทยเข้าใจ หายจากข้อสงสัย เกิดความชัดเจนในสิ่งที่สับสน และการขยายความในลักษณะนี้ช่วยให้เข้าใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันได้ชัดเจนขึ้น อีกทั้งการสาธิตเป็นวิธีสอนที่ผู้ฝึกสอนแสดงหรือกระทำให้นักกีฬามวยไทยดูเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับการอธิบายเพื่อให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์ตรงในเชิงรูปธรรม รูปแบบการอธิบายและสาธิตจึงเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมที่สุดที่ทำให้นักกีฬามวยไทยอาชีพประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับ วิไลพิน ทองประเสริฐ, (2556) พบว่า รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนแบบฝึกและแบบสอน แบบประชาธิปไตย แบบสนับสนุนทางสังคม แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัลต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาโดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน สอดคล้องกับ Perera (2019) พบว่า ผู้ฝึกสอนควรส่งเสริมรูปแบบการฝึกสอนและภาวะการเป็นผู้นำในทีม เนื่องจากมีผู้เล่นในทีมรับรู้ถึงพฤติกรรมดังกล่าวของโค้ช ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จและปัจจัยที่ผู้เล่นในทีมรับรู้ถึงพฤติกรรมที่มีสัมพันธ์กับความสำเร็จมากที่สุดคือ พฤติกรรมการฝึกและการสอน สอดคล้องกับ สฤษฎิเดช สุมงคล (2562) พบว่า นักกีฬาที่มีความเข้มแข็งทางจิตใจสูงจะส่งผลให้มีการเกิดสภาวะการลื่นไหลสูง ซึ่งสภาวะการลื่นไหลมีความสัมพันธ์กับกับความเข้มแข็งทางจิตใจ และเมื่อนักกีฬามีทั้ง 2 ด้านนี้ จะทำให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นผู้ฝึกสอนจึงควรพัฒนาความเข้มแข็งทางจิตใจให้กับนักกีฬาอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการฝึกฝนทางด้านร่างกายและทักษะให้กับนักกีฬา สอดคล้องกับ Saarinen et al., (2022) พบว่า รูปแบบการฝึกของผู้ฝึกสอนส่งผลต่อความรู้สึกด้านจิตใจต่อนักกีฬา เกิดเป็นแรงจูงใจ ผู้ฝึกสอนจึงควรเรียนรู้และให้ความสำคัญกับวิธีการฝึกสอน สอดคล้องกับ Jackson & Marsh (1996) กล่าวว่า นักกีฬาที่มีภาวะลื่นไหลนั้นจะรู้สึกถึงความสำเร็จของการควบคุมตนเองได้ดีและมีความมั่นใจ

ในตนเองสูง อีกทั้งรูปแบบการฝึกและสอนยังช่วยให้นักกีฬามวยไทยมีระเบียบวินัยมีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม เกิดความเชี่ยวชาญในการใช้ทักษะมวยไทย รวมถึงการแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้ สามารถเอาชนะอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับนักกีฬา และส่งผลต่อชัยชนะในการแข่งขันกีฬา สอดคล้องกับกับทฤษฎีเกี่ยวกับการผู้ฝึกสอนของ Martens (2004) กล่าวว่า พฤติกรรมการผู้ฝึกสอนที่เน้นพัฒนานักกีฬาเป็นอันดับแรกและชัยชนะเป็นอันดับรอง (Athletes First, Winning Second) คือ ผู้ฝึกสอนที่เน้นการฝึกและสอนนักกีฬาเพื่อพัฒนาตัวนักกีฬา โดยผู้ฝึกสอนมุ่งหวังที่จะพัฒนานักกีฬาทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงพัฒนาบุคลิกภาพและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาผู้ฝึกสอนสอนให้นักกีฬารู้จักการควบคุมอารมณ์ โดยฝึกให้นักกีฬามีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่ของตนเองและสอนให้นักกีฬารู้จักการพัฒนาตนเองอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะบรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้ และยังสอดคล้อง Cheatham (2021) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามีความสัมพันธ์เชิงบวกและทั้งสองฝ่ายยังต้องสร้างความสมดุลที่ดีของการอยู่เคียงข้างกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของนักกีฬา และผู้ฝึกสอนควรใช้พฤติกรรมแบบเผด็จการให้น้อยที่สุด

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ มีความสัมพันธ์กับทุกรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน และรูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต เป็นรูปแบบที่ดีและเหมาะสมที่สุดครอบคลุมความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ซึ่งผู้ฝึกสอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการนำไปใช้เพื่อเป้าหมายความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

รูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิตเป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมสำหรับการพัฒนานักกีฬามวยไทยอาชีพให้ประสบความสำเร็จ การสอนของผู้ฝึกสอนจึงควรมีลำดับขั้นในการสอนเพื่อการพัฒนา มีการอธิบาย เพื่อการแก้ไขข้อบกพร่องของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ตลอดจนวิธีการฝึกฝนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน วิธีการผู้ฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิตนี้จะทำให้นักกีฬามวยไทยอาชีพเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตลอดจนมีการวางแผนในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ส่งผลต่อนักกีฬามวยไทยอาชีพให้ประสบความสำเร็จได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในผลการศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น ซึ่งการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาให้ครอบคลุมกลุ่มผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพทุกภาคของประเทศไทย ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคเหนือ เป็นต้น ซึ่งความแตกต่างของวัฒนธรรมแต่ละภูมิภาค อาจมีผลต่อเป้าหมายความสำเร็จของนักกีฬามวยไทย ที่แตกต่างกัน

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ อาทิ ข้อมูลเบื่องต้นของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ เป็นต้น เพื่อเป็นปัจจัยประกอบในการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

2.3 ทุกรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนสามารถพัฒนานักกีฬามวยไทยให้ประสบผลสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับการปรับใช้ในสถานการณ์ บริบทที่แตกต่างกัน เช่น วัฒนธรรมแต่ละภูมิภาค แต่ละค่ายมวย เช่น ค่ายมวยขนาดใหญ่ ค่ายมวยขนาดกลาง และค่ายมวยขนาดเล็ก เป็นต้น

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

เจริญ ธานีรัตน์. (2548). *ฟุตบอล 1.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เจริญ กระบวนรัตน์. (2545). *หลักการและเทคนิคการฝึกกรีฑา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เจษฎา เจียระนัย. (2530). *โค้ช*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

ชัยชนะ นิ่มสุวรรณ. (2562). *ลักษณะของโค้ชที่มีประสิทธิภาพฟุตบอลแห่งชาติกีฬามหาวิทยาลัยในภาคเหนือภาค*. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2561). *องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจค่ายมวยไทย*. ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ค.ด.). วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญณรงค์ สุหงษา. (2545). *คู่มือการสอนมวยไทยเบื้องต้น.* กรุงเทพฯ : บรรณกิจ

ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). *หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

เทเวศน์ จันทร์หอม, นฤพนธ์ วงศ์จตุรภทร, ฉัตรกมล สิงห์น้อยและพูลพงศ์ สุขสว่าง. (2563). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนบรรยากาศการจูงใจความสามัคคีในทีมและความเชื่อมั่นในทีมที่มีต่อความพึงพอใจในประสิทธิภาพของทีมฟุตบอลอาชีพไทย. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 46(2), 80-91.

ธีรวิทย์ อินต๊ะปัญญา วิมลมาศ ประชากุล และ พรพล พิมพาพร. (2562). *การศึกษาสภาวะลื่นไหลความเชื่อมั่นในตนเองและความวิตกกังวลตามสถานการณ์ในนักกีฬาอาชีพรายการวอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีก*. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.

ธีรวิทย์ อินต๊ะปัญญา. (2558). ความเชื่อมั่นในการฝึกของผู้ฝึกสอนกีฬาระดับเยาวชน. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา. 15(*2), 331-342.

นารีทัต โกมารทัต และชัชชัย โกมารทัต. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการโค้ชกับความสำเร็จในการแข่งขันของนักกีฬาแบดมินตัน. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ. 13*(3), 6-20

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประพัฒน์ ลักษณพิสุทธิ์. (2557). การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันที่ประสบความสำเร็จ : หลักการและมโนทัศน์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. 10*(2), 33-53.

ปิยาณี เหล่ากาวี. (2547). *ความคิดเห็นของนักกีฬาฟุตบอลที่มีต่อผู้ฝึกสอนในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินวิโรฒ.

ประโยค สุทธิสง่า. (2541). *การบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร.

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. (2522). *พัฒนาการกีฬามวยไทย*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เภรินทร์ ริยาพันธ์. (2555). *คุณลักษณะของโค้ชฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของไทยพรีเมียร์ลีก*. ปริญญานิพนธ์วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยศรีนทรวิโรฒ.

วิไลพิน ทองประเสริฐ. (2556). *อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬาการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา*. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.

สนธยา สีละมาด. (2547). *หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา* (Sport Psychology). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา.* ชลบุรี : ชลบุรีการพิมพ์.

สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา.* พิมพครั้งที่ 4. กาฬสินธุ: ประสานการพิมพ.

สฤษฎิเดช สุมงคล. (2562). ความเข้มแข็งทางจิตใจและสภาวะลื่นไหลของนักกีฬาเทควันโดประเภทต่อสู้.*วารสารสุขศึกษาพลศึกษา และสันทนาการ*, 45(2), 221-231.

Boyd, M., Kim, M. S., Ensari, N., & Yin, Z. (2014). Perceived motivational team climate in relation to task and social cohesion among male college athletes. *Journal of Applied Social Psychology*, 44(2), 115-123.

Chelladurai, P., & Saleh, S. D. (1980). Dimensions of leader behavior in sports: Development of a leadership scale.*Journal of sport psychology*,2(1).35-45.

Chelladurai, P. (1984). Discrepancy between preferences and perception of leadership behavior and satisfaction of athletes in varying sports.
Journal of Sport Psychology, 6(1), 27-41.

Chelladurai, P., (2011, September). Leadership in sports. *In First Congress of the*

Federacion de Associaciones de Gestores del Deporte de Espana (FAGDE), Madrid, Spain.

Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *Interpretation and application of factor analytic results*. Comrey AL, Lee HB. A first course in factor analysis.

Chelladurai, P., (2011, September). Leadership in sports. *In First Congress of the Federacion de Associaciones de Gestores del Deporte de Espana (FAGDE), Madrid, Spain.*

Cheatham, M. (2021). Comparing Preferred Coaching Behaviors of Collegiate Athletes to Self-Perceived Coaching Behaviors of Collegiate Coaches.

Fletcher, R. B., & Roberts, M. H., (2013). Longitudinal Stability of the Leadership Scale forSports. *Journal Measurement in Physical Education and Exercise Science*,17(2), 89-104.

Gibson, S.; Dembo. M. (1984) Teacher Efficacy A Construct Validation. *Journal of Educational Psychology, 76*. 569-582.

González-García, Higinio, and Guillaume Martinent. "Relationships between perceived coach leadership, athletes' use of coping and emotions among competitive table tennis players." *European Journal of Sport Science* 20.8 (2020): 1113-1123.

González-García, H., G. Martinent, and M. Nicolas. "perceived coach leadership and athletes' affective states experienced during competition. *Journal of Sports Sciences*, 39 (5), 568-575."

Jackson, S. A., & Marsh, H. W. (1996). Development and validation of a scale to measure optimal experience: The Flow State Scale. *Journal of Sport & Exercise Psychology, 18,* 17-35.

Mousavi, A., & VaezMousavi, M. K. (2015). Introducing the Sport Success Scale (SSS). *Motor Behavior*, *7*(19), 42-123.

Mageau, G. A., & Vallerand, R. J. (2003). The coach–athlete relationship: A motivational model. *Journal of sports science*, 21(11), 883-904

Martens, R. (2004). *Successful coaching(3rded.).*United States: Human Kinetics.

Perera, H. (2019). Does the coach leadership behavior mediates the influence of factors affecting coach leadership behavioral styles on team success. *International Journal of Human Movement and Sports Sciences*, 7(3), 51-57.

Pilus, A. H. M., & Saadan, R. (2009). Coaching leadership styles and athlete satisfactions among hockey team. *Journal of Human Capital Development (JHCD)*, 2(1), 77-87.

Kim, S., Pang, T. C., & Park, S. (2019). The Effects of Coaching Styles on Artistic Swimmers' Intention to Continue Athletic Career. *Research in Dance and Physical Education*, *3*(2), 31-43.

Saarinen, M., Tolvanen, A., Aunola, K., & Ryba, T. V. (2022). The role of gender and coaching styles in adolescent student-athletes' motivational orientations in sport and school. *Current Psychology*, 1-12.

Tutko, T. A., & Richards, J. W. (1971). *Psychology of coaching*. Boston:Allyn and Bacon.

Vella, S. A., Oades, L. G., & Crowe, T. P. (2013). The relationship between coach leadership, the coach–athlete relationship, team success, and the positive developmental experiences of adolescent soccer players. *Physical education and sport pedagogy*, *18*(5), 549-561.

Wang, C. J., Koh, K. T., & Chatzisarantis, N. (2009). An intra-individual analysis of players' perceived coaching behaviours, psychological needs, and achievement goals. *International Journal of Sports Science & Coaching*, *4*(2), 177-192.

Yemiru, Zemikael Getu. "The effect of coach leadership style on athletes' performance of athletics club of Addis Ababa." *International Journal of Sports Science and Medicine* 4.1 (2020): 022-025.

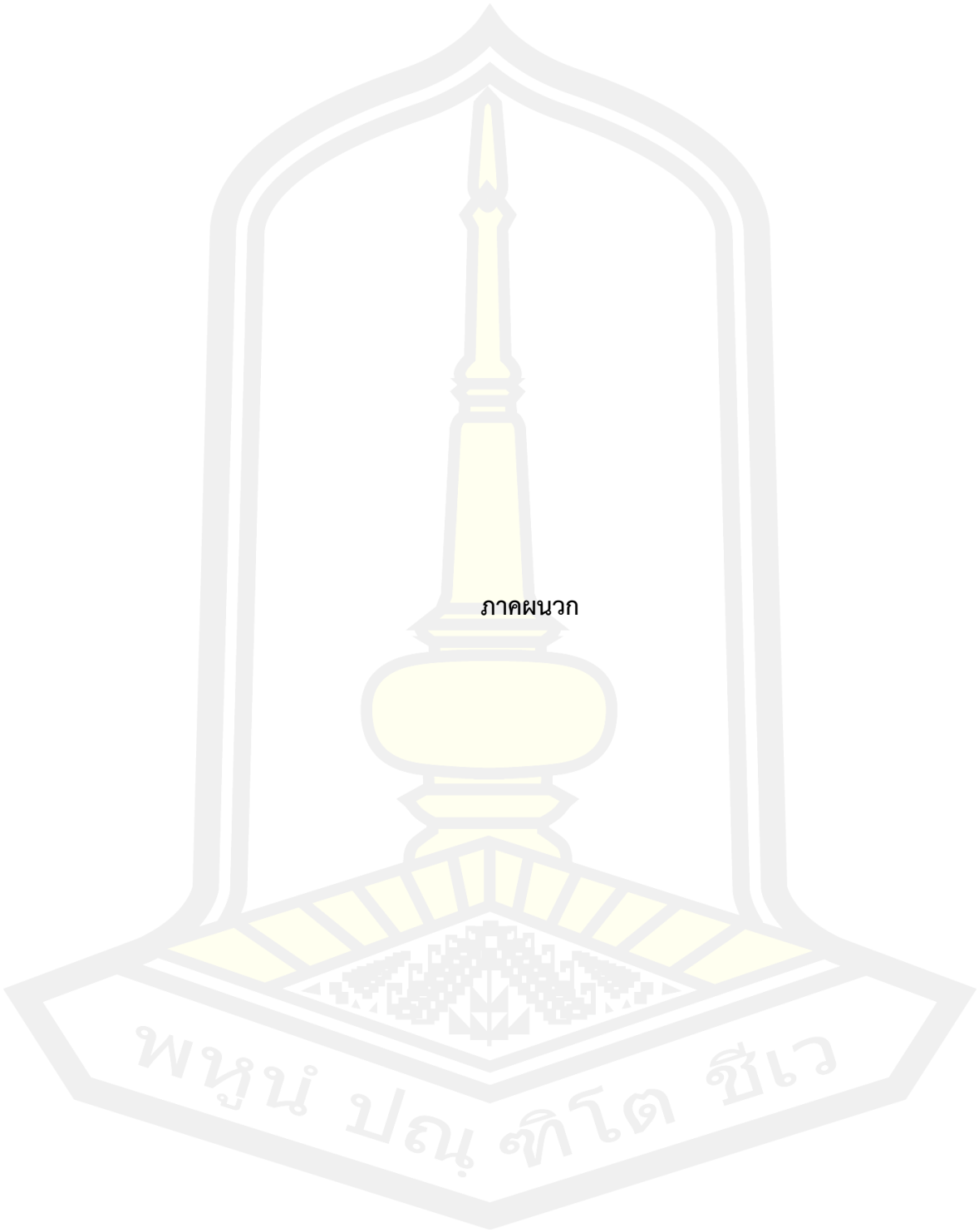

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

<u>คำชี้แจง</u>

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน หาความสัมพันธ์และเพื่อพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ประโยชน์ที่ท่านจะได้รับจากการวิจัยนี้ ทำให้ทราบรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวยที่สามารถนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพในการปรับปรุงและแก้ไขวิธีการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันของสถานการณ์ที่เหมาะสม

เนื้อหาทั้งหมดของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับรูปแบบบฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวย ประกอบไปด้วย 40 ข้อคำถาม 5 รูปแบบ ซึ่งมีลักษณะเป็นตัวเลือก 5 ระดับ จาก 1 หมายถึง ใช้ในการสอนน้อยที่สุด ถึง 5 หมายถึง ใช้ในการสอนมากที่สุด ประกอบด้วย ดังนี้

2.1 แบบการอธิบายและสาธิตจำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1,5,8,11,14,17,20,23,26,29,32,35 และ 38

2.2 แบบประชาธิปไตยจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2,9,15,18,21,24,30,33 และ 39

2.3 แบบเผด็จการจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6,12,27,34 และ 40

2.4 แบบช่วยเหลือเกื้อกูลจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3,7,13,19,22,25,31 และ 36

2.5 แบบให้แรงเสริมทางบวกจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4,10,16,28 และ 37

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ทั่วไปในนักกีฬามวย ประกอบไปด้วย 29 ข้อ คำถามซึ่งมีลักษณะเป็นตัวเลือก 5 ระดับ จาก 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด ถึง 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด ประกอบด้วย ดังนี้

3.1 ด้านภาวะลื่นไหลจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 10,13,14, 20 และ 23

3.2 ด้านความสนใจจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4,7,17,24 และ 27

3.3 ด้านเทคนิคจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5,19,22, และ 25

3.4 ด้านการแก้ไขข้อผิดพลาดจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3,6,15,16 และ 26

3.5 ด้านความมุ่งมั่นจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 8,9,18,28 และ 29

3.6 ด้านชัยชนะจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1,2,11,12 และ 21

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลและใส่เครื่องหมาย / ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ประเภท ( ) ผู้ฝึกสอน ( ) นักกีฬามวยไทยอาชีพ

2. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง

3. อายุ.....ปี

4. ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนหรือเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพ.....ปี

4. ค่าตอบแทนการเป็นผู้ฝึกสอนต่อเดือนหรือค่าตอบแทนจากการชกมวยไทยอาชีพต่อครั้ง

( ) 5,000 - 15,000 บาท ( ) 15,001 - 25,000 บาท

( ) 25,001 - 35,000 บาท ( ) มากกว่า 35,000 บาท

5. จำนวนครั้งทั้งหมดในการชกมวยไทยอาชีพ

( ) น้อยกว่า 20 ครั้ง ( ) 21-40 ครั้ง

( ) 41-60 ครั้ง ( ) มากกว่า 60 ครั้ง

ตอนที่ 2 รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวย

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้อธิบายเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน ลักษณะ วิธีการฝึกสอนนักกีฬา 5 รูปแบบ แต่ละข้อมีเกณฑ์แสดงระดับ ดังนี้

เป็นประจำสม่ำเสมอ	หมายถึง	มากกว่า 95 % รูปแบบของการฝึกสอน
บ่อย ๆ	หมายถึง	มากกว่า 75 % รูปแบบของการฝึกสอน
บางครั้ง	หมายถึง	มากกว่า 50 % รูปแบบของการฝึกสอน
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	มากกว่า 25 % รูปแบบของการฝึกสอน
ไม่เลย	หมายถึง	มากกว่า 0 % รูปแบบของการฝึกสอน

โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวย	ระดับรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวย 1 = ไม่เลย 5 = เป็นประจำสม่ำเสมอ				
	(5) เป็นประจำ	(4) บ่อย	(3) บางครั้ง	(2) นานครั้ง	(1) ไม่เลย
1. ผู้ฝึกสอนดูแลเอาใจใส่ให้นักมวยฝึกสมรรถภาพทางกายและฝึกทักษะการออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอก					
2. ผู้ฝึกสอนขอความคิดเห็นจากนักมวยถึงวิธีการชก					
3. ผู้ฝึกสอนช่วยเหลือนักมวยที่มีปัญหา					
4. ผู้ฝึกสอนชมเชยนักมวยที่ฝึกซ้อมหรือชกได้ดี					
5. ผู้ฝึกสอนอธิบายให้นักมวยแต่ละบุคคลคนเข้าใจถึงเทคนิคและชั้นเชิงมวย					
6. ผู้ฝึกสอนวางแผนการฝึกซ้อมหรือการชกโดยที่นักมวยไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง					
7. ผู้ฝึกสอนช่วยแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักมวย					
8. ผู้ฝึกสอนให้ความสนใจเป็นพิเศษในการแก้ไขข้อบกพร่องในการฝึกซ้อมหรือการชกของนักมวย					
9. ผู้ฝึกสอนให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักมวย อาทิ ครอบครัว คนรัก หัวหน้าค่ายมวย และเซียนมวย ยอมรับการตัดสินใจก่อนที่จะมีการดำเนินการต่อไป					
10.ผู้ฝึกสอนบอกให้นักมวยรับรู้เมื่อทำการฝึกซ้อมหรือการชกที่ทำได้ดี					
11. ผู้ฝึกสอนมีการประเมินความเข้าใจรูปแบบการฝึกและสอนของผู้ฝึกสอนที่มีต่อนักมวย					
12. ผู้ฝึกสอนมักทำในสิ่งที่ตนเองต้องการโดยไม่อธิบายก่อน					
13. ผู้ฝึกสอนดูแลเกี่ยวกับสวัสดิการและชีวิตการเป็นอยู่ของนักมวย					
14. ผู้ฝึกสอนสอนวิธีเอาชนะคู่ต่อสู้ฝ่ายตรงข้ามถึงชั้นเชิงมวย					

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวย	ระดับรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวย 1 = ไม่เลย 5 = เป็นประจำสม่ำเสมอ				
	(5) เป็นประจำ	(4) บ่อย	(3) บางครั้ง	(2) นานครั้ง	(1) ไม่เลย
15.ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักมวยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจใช้ทักษะการออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอก ในการฝึกซ้อมหรือการชกมวย					
16. ผู้ฝึกสอนดูแลให้นักมวยได้รับรางวัล สำหรับการฝึกซ้อมหรือการชกที่ทำได้ดี					
17. ผู้ฝึกสอนมีการวางแผนล่วงหน้าในการฝึกซ้อมและการชกของนักมวย					
18. ผู้ฝึกสอนส่งเสริมให้นักมวยออกความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกทักษะออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอก					
19. ผู้ฝึกสอนทุ่มเทและเสียสละเพื่อให้นักมวยมีชื่อเสียง					
20. ผู้ฝึกสอนอธิบายถึงสิ่งที่ควรทำและสิ่งที่ไม่ควรทำแก่นักมวย					
21. ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักมวยตั้งเป้าหมายในการชกของตนเอง					
22. ผู้ฝึกสอนความให้รัก ความเมตตาต่อนักมวย					
23. ผู้ฝึกสอนสังเกตว่านักมวยทุกคนหน้าที่ฝึกตามโปรแกรมที่ได้รับอย่างจริงจังจนสำเร็จด้วยดี					
24. ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักมวยฝึกปฏิบัติจำลองการชก (เล่นเชิง) ด้วยวิธีการชกของตนเอง					
25. ผู้ฝึกสอนส่งเสริมให้นักมวยมีความเชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอน					
26. ผู้ฝึกสอนชี้ให้เห็นข้อดี ข้อด้อยของนักมวย					
27. ผู้ฝึกสอนปฏิเสธที่จะให้นักมวยมีการต่อรองเกี่ยวกับการฝึก					
28. ผู้ฝึกสอนแสดงความชื่นชมยินดีเมื่อนักมวยฝึกซ้อมหรือชกได้ดี					

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวย	ระดับรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวย 1 = ไม่เลย 5 = เป็นประจำสม่ำเสมอ				
	(5) เป็นประจำ	(4) บ่อย	(3) บางครั้ง	(2) นานครั้ง	(1) ไม่เลย
29. ผู้ฝึกสอนให้แนวทางเฉพาะแก่นักมวยเป็นรายบุคคลว่าสิ่งใดที่ควรกระทำในทุกสถานการณ์					
30. ผู้ฝึกสอนขอความคิดเห็นจากนักมวยในสิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอน					
31. ผู้ฝึกสอนเสริมสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิด และเป็นกันเองกับนักมวย					
32. ผู้ฝึกสอนมีการกำหนดชี้แนะหน้าที่กับนักมวยในการฝึกหรือการชก					
33. ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักมวยฝึกซ้อมตามโปรแกรมของผู้ฝึกสอนโดยความรับผิดชอบของนักมวยเอง					
34. ผู้ฝึกสอนใช้วิธีการออกคำสั่งกับนักมวย โดยไม่ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น					
35. ผู้ฝึกสอนอธิบายถึงความร่วมมือการฝึกซ้อมหรือการชกของนักมวยกับประโยชน์ต่อส่วนรวม					
36. ผู้ฝึกสอนทำกิจกรรมร่วมกันส่งเสริมช่วยเหลือนักมวย					
37. ผู้ฝึกสอนแสดงความภาคภูมิใจให้เห็นเมื่อฝึกซ้อมหรือชกได้ดี					
38. ผู้ฝึกสอนระบุชัดเจนถึงการฝึกซ้อมและการชกกับนักมวย					
39. ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักมวยตัดสินใจเลือกวิธีการฝึกซ้อมหรือวิธีการชกเอง					
40.ผู้ฝึกสอนแสดงลักษณะที่มักไม่เปิดโอกาสให้มีการซักถาม					

<u>ตอนที่</u> 3 ประสบการณ์ทั่วไปในนักกีฬามวยไทยอาชีพ

<u>คำชี้แจง</u> ข้อความต่อไปนี้อธิบายเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ทั่วไปในนักมวยไทยอาชีพ ลักษณะการรับรู้ วิธีการ และผลลัพธ์ 6 ด้าน แต่ละข้อมีเกณฑ์แสดงระดับ ดังนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

โปรดกรอกข้อมูลและใส่เครื่องหมาย / ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด (ใช้สอบถามเฉพาะนักกีฬามวย)

ประสบการณ์ทั่วไปในนักกีฬามวย	ระดับปฏิบัติ 1 = น้อยที่สุด ถึง 5 = มากที่สุด				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
1. เมื่อเทียบกับสองสามเดือนที่ผ่านมาการชกมวยของข้าพเจ้าดีขึ้นในการได้รับชัยชนะ					
2. การฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องทำให้ข้าพเจ้ามีทักษะและเทคนิคที่เชี่ยวชาญในการได้รับชัยชนะจากการชกมวย					
3. ข้าพเจ้ายังคงชกมวยได้ดีเมื่อหมดแรงและในสภาพจิตใจหรือร่างกายที่ไม่เหมาะสม					
4. เมื่อข้าพเจ้ากำลังฝึกซ้อมมวยอย่างจริงจังจะไม่มีอะไรมากวนใจข้าพเจ้าได้					
5. การฝึกซ้อมเป็นประจำ ทำซ้ำ ๆ ของข้าพเจ้านำไปใช้เป็นเทคนิคการชกได้ดี					
6. ในระหว่างการชกมวยข้าพเจ้าสามารถระบุข้อผิดพลาดได้					
7. ในระหว่างการชกมวยข้าพเจ้ามีความสามารถอ่านแผนเกมชกคู่ต่อสู้ได้					
8. ข้าพเจ้ารับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองในการฝึกซ้อมและการชกมวย					
9. ข้าพเจ้าฝึกซ้อมตรงต่อเวลาทั้งการฝึกซ้อมและการชกมวย					
10. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกร่วมอยู่ในเกมการชกอย่างมาก จนบางทีลืมเวลา					

ประสบการณ์ทั่วไปในนักกีฬามวย	ระดับปฏิบัติ 1 = น้อยที่สุด ถึง 5 = มากที่สุด				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
11. เมื่อเทียบกับสองสามเดือนที่ผ่านมาการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายของข้าพเจ้าดีขึ้น					
12. ข้าพเจ้าใช้เทคนิคการออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอกได้ดีในการเอาชนะคู่ชก					
13. ข้าพเจ้าชกมวยได้ดีเมื่ออยู่ในสนามมวยที่ข้าพเจ้าไม่ได้คุ้นเคย					
14. ในเกมชกมวยส่วนใหญ่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าทุกอย่างอยู่ภายใต้การควบคุมการชกของข้าพเจ้า					
15. ในการชกมวยข้าพเจ้ามวยออกทักษะหมัด เท้า เข่า ศอกระมัดระวัง					
16. ข้าพเจ้าแก้ไขข้อผิดพลาดในการชกมวยได้					
17. เมื่อจำเป็นข้าพเจ้าสามารถออกแบบการฝึกทักษะใหม่ ๆ และใช้กลยุทธ์วิธีการชกใหม่					
18. ข้าพเจ้าเคารพคู่ชก					
19. ในระหว่างการชกมวยข้าพเจ้ารักษาสภาพร่างกาย มีวิธีการสังเกตจุดแข็ง จุดอ่อนของตนเองและคู่ต่อสู้					
20. การฝึกซ้อมมวยเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสนุกสนานสำหรับข้าพเจ้า					
21. เมื่อเร็ว ๆ นี้การชกมวยส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าได้รับชัยชนะ					
22. ข้าพเจ้ามีเทคนิคพิเศษในการออกอาวุธหมัด เท้า เข่า ศอก					
23. บรรยากาศและเสียง ไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชกมวยของข้าพเจ้า					
24. ข้าพเจ้ามีเป้าหมายโฟกัสแค่การฝึกซ้อมมวย					
25. การออกอาวุธหมัด เท้า เข่า ศอกของข้าพเจ้ามีความแม่นยำ					
26. ข้าพเจ้ารับรู้ข้อผิดพลาดของคู่ต่อสู้ได้					

ประสบการณ์ทั่วไปในนักกีฬามวย	ระดับปฏิบัติ 1 = น้อยที่สุด ถึง 5 = มากที่สุด				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
27. ข้าพเจ้าศึกษา รับชมรายการชกมวยเป็นประจำตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อน ของข้าพเจ้าและคู่ต่อสู้คนอื่น ๆ					
28. ข้าพเจ้าเคารพในอาชีพนักมวยและกฎระเบียบ					
29. ข้าพเจ้าจดจ่อกับการฝึกซ้อมและการชกมวย					

ขอขอบพระคุณผู้ฝึกสอนและนักมวยทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาววรรัตน์ ชาวพงษ์

ผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

<u>ตอนที่</u> 1 รูปแบบการฝึกสอนของท่านเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
ผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 12 การประเมินผลความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	สรุป
	ท่านที่ 1 มวยไทย	ท่านที่ 2 การผู้ฝึกสอน	ท่านที่ 3 การผู้ฝึกสอน	ท่านที่ 4 พฤติกรรมศาสตร์	ท่านที่ 5 จิตวิทยา		
ข้อมูลทั่วไป 1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	+1	0	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน 7	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	**0**	0.8	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12	-1	+1	+1	+1	+1	0.6	ใช้ได้
13	+1	+1	**0**	+1	+1	0.8	ใช้ได้
15	+1	**0**	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	**0**	0.8	ใช้ได้
18	0	+1	+1	**0**	+1	0.6	ใช้ได้

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	สรุป
	ท่านที่ 1 มวยไทย	ท่านที่ 2 การผู้ฝึกสอน	ท่านที่ 3 การผู้ฝึกสอน	ท่านที่ 4 พฤติกรรมศาสตร์	ท่านที่ 5 จิตวิทยา		
19	+1	+1	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
22	+1	0	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	0	0.8	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	-1	0.6	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
33	-1	+1	+1	+1	+1	0.6	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	0	0.8	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	0	0	0.6	ใช้ได้

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	สรุป
	ท่านที่ 1 มวยไทย	ท่านที่ 2 การผู้ฝึกสอน	ท่านที่ 3 การผู้ฝึกสอน	ท่านที่ 4 พฤติกรรมศาสตร์	ท่านที่ 5 จิตวิทยา		
39	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	0	0.8	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	0	0.8	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	**0**	0	0.6	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	0	0.8	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ความสำเร็จ 47	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	**0**	+1	0.8	ใช้ได้
49	0	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
50	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
52	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	0	+1	1	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
57	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
58	+1	0	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	สรุป
	ท่านที่ 1 มวยไทย	ท่านที่ 2 การผู้ฝึกสอน	ท่านที่ 3 การผู้ฝึกสอน	ท่านที่ 4 พฤติกรรมศาสตร์	ท่านที่ 5 จิตวิทยา		
59	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
60	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
61	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
62	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
63	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
64	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
65	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
66	+1	+1	+1	+1	0	0.8	ใช้ได้
67	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
68	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
69	+1	0	+1	+1	0	0.6	ใช้ได้
70	0	+1	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
71	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
72	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
73	+1	0	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
74	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
75	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 13 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน

ข้อที่	แบบการอธิบายและสาธิต	ข้อที่	แบบประชาธิปไตย	ข้อที่	แบบเผด็จการ
1	.222	1	.519	1	.591
2	.505	2	.451	2	.700
3	.603	3	.621	3	.774
4	.506	4	.629	4	.838
5	.628	5	.491	5	.731
6	.663	6	.456		
7	.707	7	.525		
8	.631	8	.580		
9	.615	9	.559		
10	.399				
11	.573				
12	.474				
13	.716				
ค่าความเชื่อมั่น .875		ค่าความเชื่อมั่น .815		ค่าความเชื่อมั่น .886	

ข้อที่	แบบช่วยเหลือเกื้อกูล	ข้อที่	แบบให้แรงเสริมทางบวก
1	.665	1	.462
2	.578	2	.455
3	.474	3	.428
4	.501	4	.675
5	.659	5	.573
6	.718		
7	.542		
8	.634		
ค่าความเชื่อมั่น .837		ค่าความเชื่อมั่น .739	

ตารางที่ 14 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

ข้อที่	ด้านภาวะลื่นไหล	ข้อที่	ด้านความสนใจ	ข้อที่	ด้านเทคนิค
1	.258	1	.460	1	.445
2	.405	2	.566	2	.620
3	.481	3	.554	3	.674
4	.575	4	.461	4	.647
5	.431	5	.443		
ค่าความเชื่อมั่น .659		ค่าความเชื่อมั่น .734		ค่าความเชื่อมั่น .777	

ข้อที่	ด้านการแก้ไขข้อผิดพลาด	ข้อที่	ด้านความมุ่งมั่น	ข้อที่	ด้านชัยชนะ
1	.658	1	.494	1	.436
2	.656	2	.254	2	.659
3	.504	3	.536	3	.659
4	.399	4	.300	4	.616
5	.633	5	.524	5	.612
ค่าความเชื่อมั่น .788		ค่าความเชื่อมั่น .641		ค่าความเชื่อมั่น .802	

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน

ข้อที่	รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ผู้ฝึกสอนดูแลเอาใจใส่ให้นักมวยฝึกสมรรถภาพทางกายและฝึกทักษะการออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอก	4.74	.568	มาก
2	ผู้ฝึกสอนขอความคิดเห็นจากนักมวยถึงวิธีการชก	3.88	1.035	มาก
3	ผู้ฝึกสอนช่วยเหลือนักมวยที่มีปัญหา	4.39	.879	มาก
4	ผู้ฝึกสอนชมเชยนักมวยที่ฝึกซ้อมหรือชกได้ดี	4.45	.790	มาก
5	ผู้ฝึกสอนอธิบายให้นักมวยแต่ละบุคคลคนเข้าใจถึงเทคนิคและชั้นเชิงมวย	4.56	.761	มากที่สุด
6	ผู้ฝึกสอนวางแผนการฝึกซ้อมหรือการชกโดยที่นักมวยไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง	3.64	1.384	มาก
7	ผู้ฝึกสอนช่วยแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักมวย	3.96	1.143	มาก
8	ผู้ฝึกสอนให้ความสนใจเป็นพิเศษในการแก้ไขข้อบกพร่องในการฝึกซ้อมหรือการชกของนักมวย	4.58	.759	มากที่สุด
9	ผู้ฝึกสอนให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักมวย อาทิ ครอบครัว คนรัก หัวหน้าค่ายมวย และเซียนมวย ยอมรับการตัดสินใจก่อนที่จะมีการดำเนินการต่อไป	3.79	1.190	มาก
10	ผู้ฝึกสอนบอกให้นักมวยรับรู้เมื่อทำการฝึกซ้อมหรือการชกที่ทำได้ดี	4.55	.703	มากที่สุด
11	ผู้ฝึกสอนมีการประเมินความเข้าใจรูปแบบการฝึกและสอนของผู้ฝึกสอนที่มีต่อนักมวย	4.27	.847	มาก
12	ผู้ฝึกสอนมักทำในสิ่งที่ตนเองต้องการโดยไม่อธิบายก่อน	2.96	1.349	ปานกลาง
13	ผู้ฝึกสอนดูแลเกี่ยวกับสวัสดิการและชีวิตการเป็นอยู่ของนักมวย	3.96	1.069	มาก
14	ผู้ฝึกสอนสอนวิธีเอาชนะคู่ต่อสู้ฝ่ายตรงข้ามถึงชั้นเชิงมวย	4.69	.656	มากที่สุด
15	ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักมวยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจใช้ทักษะการออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอก ในการฝึกซ้อมหรือการชกมวย	4.32	.859	มาก

ข้อที่	รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
16	ผู้ฝึกสอนดูแลให้นักมวยได้รับรางวัล สำหรับการฝึกซ้อมหรือการชกที่ทำได้ดี	4.23	.932	มาก
17	ผู้ฝึกสอนมีวางแผนล่วงหน้าในการฝึกซ้อมและการชกของนักมวย	4.64	.690	มากที่สุด
18	ผู้ฝึกสอนส่งเสริมให้นักมวยออกความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกทักษะออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอก	4.16	.949	มาก
19	ผู้ฝึกสอนทุ่มเทและเสียสละเพื่อให้นักมวยมีชื่อเสียง	4.56	.798	มากที่สุด
20	ผู้ฝึกสอนอธิบายถึงสิ่งที่ควรทำและสิ่งที่ไม่ควรทำแก่นักมวย	4.49	.791	มาก
21	ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักมวยตั้งเป้าหมายในการชกของตนเอง	4.36	.882	มาก
22	ผู้ฝึกสอนความให้รัก ความเมตตาต่อนักมวย	4.56	.712	มากที่สุด
23	ผู้ฝึกสอนสังเกตว่านักมวยทุกคนทำหน้าที่ฝึกตามโปรแกรมที่ได้รับอย่างจริงจังจนสำเร็จด้วยดี	4.47	.791	มาก
24	ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักมวยฝึกปฏิบัติจำลองการชก (เล่นเชิง) ด้วยวิธีการชกของตนเอง	4.41	.748	มาก
25	ผู้ฝึกสอนส่งเสริมให้นักมวยมีความเชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอน	4.44	.833	มาก
26	ผู้ฝึกสอนชี้ให้เห็นข้อดี ข้อด้อยของนักมวย	4.50	.791	มาก
27	ผู้ฝึกสอนปฏิเสธที่จะให้นักมวยมีการต่อรองเกี่ยวกับการฝึก	3.32	1.369	ปานกลาง
28	ผู้ฝึกสอนแสดงความชื่นชมยินดีเมื่อนักมวยฝึกซ้อมหรือชกได้ดี	4.57	.762	มากที่สุด
29	ผู้ฝึกสอนให้แนวทางเฉพาะแก่นักมวยเป็นรายบุคคลว่าสิ่งใดที่ควรกระทำในทุกสถานการณ์	4.31	.922	มาก
30	ผู้ฝึกสอนขอความคิดเห็นจากนักมวยในสิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอน	3.92	1.033	มาก
31	ผู้ฝึกสอนเสริมสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิด และเป็นกันเองกับนักมวย	4.54	.783	มากที่สุด
32	ผู้ฝึกสอนมีการกำหนดชี้แนะหน้าที่กับนักมวยในการฝึกหรือการชก	4.56	.732	มากที่สุด
33	ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักมวยฝึกซ้อมตามโปรแกรมของผู้ฝึกสอนโดยความรับผิดชอบของนักมวยเอง	4.07	.994	มาก

ข้อที่	รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
34	ผู้ฝึกสอนใช้วิธีการออกคำสั่งกับนักมวย โดยไม่ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	2.80	1.455	ปานกลาง
35	ผู้ฝึกสอนอธิบายถึงความร่วมมือการฝึกซ้อมหรือการชกของนักมวยกับประโยชน์ต่อส่วนรวม	4.26	.853	มาก
36	ผู้ฝึกสอนทำกิจกรรมร่วมกันส่งเสริมช่วยเหลือนักมวย	4.21	.927	มาก
37	ผู้ฝึกสอนแสดงความภาคภูมิใจให้เห็นเมื่อฝึกซ้อมหรือชกได้ดี	4.52	.754	มากที่สุด
38	ผู้ฝึกสอนระบุชัดเจนถึงการฝึกซ้อมและการชกกับนักมวย	4.49	.754	มาก
39	ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักมวยตัดสินใจเลือกวิธีการฝึกซ้อมหรือวิธีการชกเอง	3.51	1.190	มาก
40	ผู้ฝึกสอนแสดงลักษณะที่มักไม่เปิดโอกาสให้มีการซักถาม	2.78	1.389	ปานกลาง

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

ข้อที่	ประสบการณ์ทั่วไปในนักกีฬามวย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1	เมื่อเทียบกับสองสามเดือนที่ผ่านมาการชกมวยของข้าพเจ้าดีขึ้นในการได้รับชัยชนะ	4.03	.771	มาก
2	การฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องทำให้ข้าพเจ้ามีทักษะและเทคนิคที่เชี่ยวชาญในการได้รับชัยชนะจากการชกมวย	4.01	.772	มาก
3	ข้าพเจ้ายังคงชกมวยได้ดีเมื่อหมดแรงและในสภาพจิตใจหรือร่างกายที่ไม่เหมาะสม	4.16	.778	มาก
4	เมื่อข้าพเจ้ากำลังฝึกซ้อมมวยอย่างจริงจังจะไม่มีอะไรมากวนใจข้าพเจ้าได้	4.10	.780	มาก
5	การฝึกซ้อมเป็นประจำ ทำซ้ำ ๆ ของข้าพเจ้านำไปใช้เป็นเทคนิคการชกได้ดี	4.31	.713	มาก
6	ในระหว่างการชกมวยข้าพเจ้าสามารถระบุข้อผิดพลาดได้	4.12	.732	มาก
7	ในระหว่างการชกมวยข้าพเจ้ามีความสามารถอ่านแผนเกมชกคู่ต่อสู้ได้	4.00	.764	มาก
8	ข้าพเจ้ารับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองในการฝึกซ้อมและการชกมวย	4.47	.737	มาก
9	ข้าพเจ้าฝึกซ้อมตรงต่อเวลาทั้งการฝึกซ้อมและการชกมวย	3.98	.941	มาก
10	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกร่วมอยู่ในเกมการชกอย่างมาก จนบางทีลืมเวลา	3.80	1.008	มาก
11	เมื่อเทียบกับสองสามเดือนที่ผ่านมาการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายของข้าพเจ้าดีขึ้น	4.06	.891	มาก
12	ข้าพเจ้าใช้เทคนิคการออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอกได้ดีในการเอาชนะคู่ชก	4.66	.639	มากที่สุด
13	ข้าพเจ้าชกมวยได้ดีเมื่ออยู่ในสนามมวยที่ข้าพเจ้าไม่ได้คุ้นเคย	4.49	.738	มาก
14	ในเกมชกมวยส่วนใหญ่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าทุกอย่างอยู่ภายใต้การควบคุมการชกของข้าพเจ้า	3.63	.965	มาก

ข้อที่	ประสบการณ์ทั่วไปในนักกีฬามวย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติ
15	ในการชกมวยข้าพเจ้าออกทักษะหมัด เท้า เข่า ศอก อย่างระมัดระวัง	4.01	.814	มาก
16	ข้าพเจ้าแก้ไขข้อผิดพลาดในการชกมวยได้	4.53	.753	มากที่สุด
17	เมื่อจำเป็นข้าพเจ้าสามารถออกแบบการฝึกทักษะใหม่ ๆ และใช้กลยุทธ์วิธีการชกใหม่	4.36	.754	มาก
18	ข้าพเจ้าเคารพคู่ชก	4.17	.753	มาก
19	ในระหว่างการชกมวยข้าพเจ้ารักษาสภาพร่างกาย มีวิธีการสังเกตจุดแข็ง จุดอ่อนของตนเองและคู่ต่อสู้	4.42	.636	มาก
20	การฝึกซ้อมมวยเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสนุกสนานสำหรับข้าพเจ้า	4.08	.986	มาก
21	เมื่อเร็ว ๆ นี้การชกมวยส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าได้รับชัยชนะ	4.43	.688	มาก
22	ข้าพเจ้ามีเทคนิคพิเศษในการออกอาวุธหมัด เท้า เข่า ศอก	3.96	.886	มาก
23	บรรยากาศและเสียง ไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชกมวยของข้าพเจ้า	4.53	.622	มากที่สุด
24	ข้าพเจ้ามีเป้าหมายโฟกัสแค่การฝึกซ้อมมวย	4.37	.726	มาก
25	การออกอาวุธหมัด เท้า เข่า ศอกของข้าพเจ้ามีความแม่นยำ	3.96	.898	มาก
26	ข้าพเจ้ารับรู้ข้อผิดพลาดของคู่ต่อสู้ได้	4.37	.726	มาก
27	ข้าพเจ้าศึกษา รับชมรายการชกมวยเป็นประจำ ตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อน ของข้าพเจ้าและคู่ต่อสู้คนอื่น ๆ	4.01	.918	มาก
28	ข้าพเจ้าเคารพในอาชีพนักมวยและกฎระเบียบ	4.07	.884	มาก
29	ข้าพเจ้าจดจ่อกับการฝึกซ้อมและการชกมวย	4.18	.829	มาก

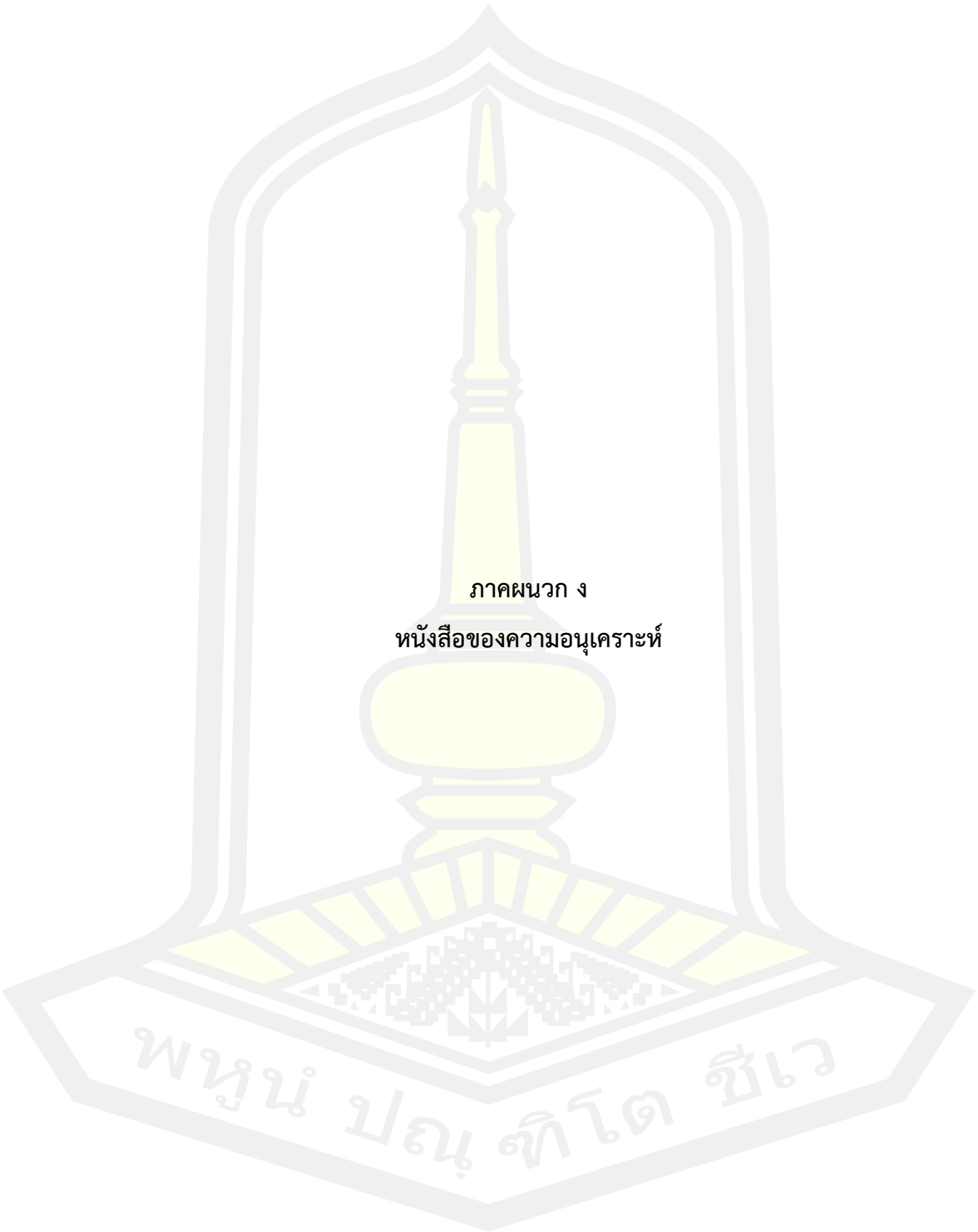

ภาคผนวก ง

หนังสือของความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว417 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา

ด้วย นางสาววรรัตน์ ชาวพงษ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ของรูปแบบการโค้ชที่มีอิทธิพลกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (วท.ม.) วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)/ว528

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ว่าที่ ร.ต.สุริยา ลิบาน

ด้วย นางสาววรรัตน์ ขาวพงษ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ของรูปแบบการโค้ชที่มีอิทธิพลกับความสำเร็จของนักกีฬาบวยไทยอาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (วท.ม.) วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โอบอา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์,โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0900104314

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว528

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ร้อยตำรวจเอก นิรันดร์ ยศทล

ด้วย นางสาววรรัตน์ ขาวพงษ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ของรูปแบบการโค้งที่มีอิทธิพลกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (วท.ม.) วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์,โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0900104314

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว528

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สมานชัย สิทธมมา

ด้วย นางสาววรรัตน์ ขาวพงษ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ของรูปแบบการโค้งที่มีอิทธิพลกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (วท.ม.) วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โอบยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์,โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0900104314

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว528

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์

ด้วย นางสาววรรัตน์ ชาวพงษ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ของรูปแบบการโค้ชที่มีอิทธิพลกับความสำเร็จของนักกีฬาบวชไทยอาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (วท.บ.) วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสิรรค์ โอบอา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์,โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0900104314

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาววรรัตน์ ชาวพงษ์
วันเกิด	วันที่ 22 เดือนมกราคม พ.ศ.2541
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 100 หมู่ 6 ตำบลขามเฒ่าพัฒนา อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	Personal Trainer Freelance
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2554-2556 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนสารคามพิทยาคม
	พ.ศ. 2556-2558 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนสารคามพิทยาคม
	พ.ศ. 2559-2562 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
	พ.ศ. 2563-2565 ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม